

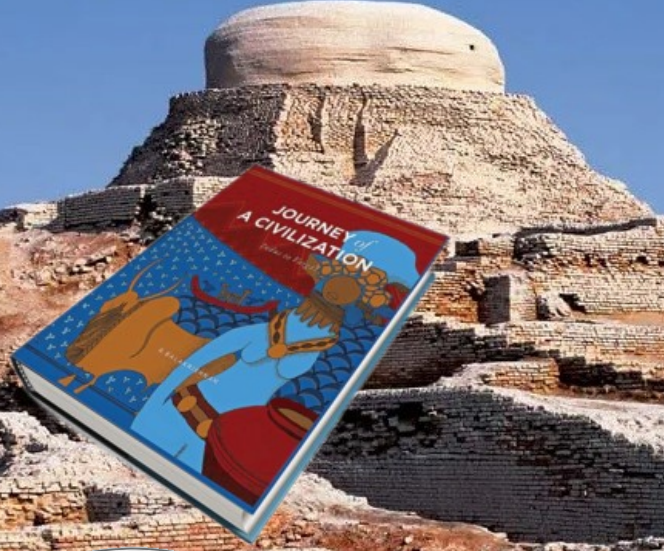
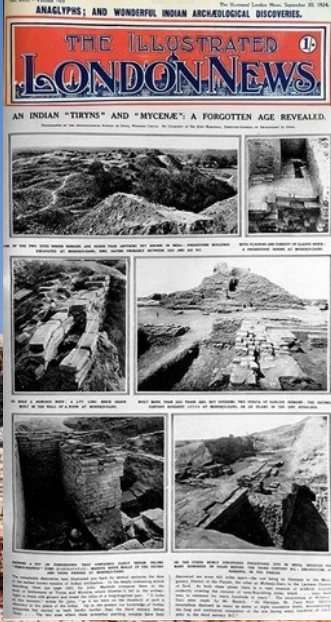
தமிழ்
மரபு
அறக்கட்டளை
பன்னாட்டு
அமைப்பு

திணை

Bulletin of Tamil Heritage Foundation *international* - THFi

சிந்து சமவெளி அகழாய்வு நூற்றாண்டு!

Sir John Marshall

ஜூலை-செப்டெம்பர் 2023

34

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
பன்னாட்டு அமைப்பின்
திணை காலாண்டிதழ் — 34
ஜூலை-செப்டெம்பர் 2023 இதழ்

ஆசிரியர் : முனைவர் க. சுபாஷிணி
பொறுப்பாசிரியர் : முனைவர் தேமொழி
இணை பொறுப்பாசிரியர் : குமரன் சுப்ரமணியன்

சர் ஜான் ஹுபர்ட் மார்ஷல்
(*Sir John Hubert Marshall*),
தொல்பொருள் ஆய்வாளர்
(19 மார்ச் 1876 - 17 ஆகஸ்டு 1958)

உள்ளடக்கம்

<u>தலையங்கம்</u>	— முனைவர் க. சுபாஷினி	6
<u>காடும் தமிழும் — சங்க இலக்கியக் கருத்தியல்கள்</u>	— ஆர்.பாலகிருஷ்ணன்	11
<u>அன்பின் ஜந்திணை — முல்லை</u>	— முனைவர் தேமொழி	23
<u>உலக வரலாற்றுச் செய்திகள்</u>	— முனைவர் க. சுபாஷினி	39
<u>கண்டாச்சிபுரம் அருகே பல்லவர்கால நடுகல்லும் அரிய சிற்பமும்</u>	— ச. பாலமுருகன்	55
<u>ராஜராஜசோழனுக்கு ஓர் புதிய ஓவியம்</u>	— முனைவர் தேமொழி	60
<u>தில்லையம்பதி - வரலாறும், வழக்காறும்</u>	— முனைவர் சிவ இளங்கோ, புதுச்சேரி.	66
<u>"ஈனி"</u>	— முனைவர் தேமொழி	85
<u>இலக்குவனார் திருவள்ளுவனின் கலைச்சொல்லாக்க வழிகாட்டி !</u>	— இ.பு.ஞானப்பிரகாசன்	89
<u>இலக்கியச் சிந்தனை</u>	— குமரன் சுப்ரமணியன்	106
<u>அடியாரைப் பாடிய கடவுள் மாக்கவிஞர்</u>	— முனைவர் ஓளவை அருள்	108
<u>பரிப்பெருமாள் எழுதிய திருக்குறள் உரை கூறும் மதங்கள்</u>	— முனைவர் தேமொழி	113
<u>கத்தாரை பெரியார் திடலில் கண்டேன்</u>	— இரா. தெ.முத்து	119
<u>இந்தியத் தத்துவம் ஒரு சிறிய அறிமுகம், தொகுதி-1: நூல்திறனாய்வு</u>	— முனைவர் க. சுபாஷினி	122
<u>காயா: நூல் திறனாய்வு</u>	— முனைவர் க. சுபாஷினி	143
<u>தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பதிப்பக நூல் — திறனாய்வுகள்</u>		
<u>வரலாற்று ஆய்வில் களப்பணிகள்— கடலோடி நரசய்யா</u>		149
<u>இலக்கியமீளாய்வு— அருள் மெர்வின</u>		153
<u>ராஜராஜனின் கொடை— பீர் முகம்மது</u>		158
<u>தஞ்சையை நோக்கி...</u>	— முனைவர் மு.இறைவாணி	161
<u>சென்னை மரபு நடையில்...</u>	— முனைவர் ஷாலினி ஜெரால்ட்	186
<u>காஞ்சிபுரம் வரலாற்றுச் சுற்றுலா</u>	— முனைவர் க. சுபாஷினி	194
<u>தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு நிகழ்வுகள்</u>	— ஜூலை 1, 2023 — செப்டெம்பர் 30, 2023	200

நூலட்டையில்: சிந்து சமவெளி அகழாய்வு நூற்றாண்டு
சிறப்பிதழில் சிந்துசமவெளி குறித்த தொழியல் தகவல்கள் முன்
அட்டையை அலங்கரிக்கின்றன

Attribution-NonCommercial-ShareAlike

4.0 International (CC BY-NC-SA 4.0)

~*~*~*~*

குறிப்பு:

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் பதிப்பகப் பிரிவின்
வெளியீடு இது. இந்த நூல் தமிழ் ஆய்வுப்புலத்தின் தேவை கருதி
அனைவருக்கும் இலவசமாக வழங்கப்படுகிறது. இந்நூலை மறுபதிப்பு
செய்ய விரும்புவோர் அல்லது ஏதாவது ஒரு வகையில் தங்கள்
படைப்புகளில் பயன்படுத்த விரும்புவோர் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
பன்னாட்டு அமைப்பினைத் தொடர்பு கொண்டு அனுமதி பெற்று
உசாத்துணைகளை வழங்கி மீள்பதிப்பு செய்யலாம்.
-தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் பதிப்பகப் பிரிவு

<https://tamilheritage.org/>

தலையங்கம்

— முனைவர் க. சுபாஷிணி

வணக்கம்.

தமிழின் தொன்மையை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் துடிப்பும் இன்று பரவலாகத் தமிழ் மக்கள் சூழலில் எழுந்துள்ளது. இந்த ஆர்வத்திற்குப் பயனளிக்கும் வகையில் குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வு நூல்கள் தற்காலம் வரத்தொடங்கியுள்ளன. அத்தகைய முயற்சிகளில் சிந்துவெளி பண்பாடு, வரலாறு ஆகியன தொடர்பான ஆய்வுகளை முன்வைத்து வெளிவரும் நூல் முயற்சிகள் மிகக் குறைவாகவே உள்ளன. இதற்கு மிக முக்கியக் காரணம் சிந்துவெளி ஆய்வுத் தளம் கொண்டிருக்கும் சவால்கள். இத்துறையில் ஆய்வு செய்வதற்கு மிக ஆழமான, விரிவான வகையில், கடந்த நூற்றாண்டில் சிந்துவெளி அகழ்வாய்வு பற்றிய கண்டுபிடிப்புகள் நிகழ்ந்த காலம் தொட்டு வெளிவந்துள்ள அறிக்கைகள், ஆய்வுகள், ஆய்வேடுகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரைகள்

ஆகியவற்றினை ஆழமாக ஆராய வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. அது மட்டுமன்றி சிந்துவெளிப் பண்பாடு குறித்த அகழ்வாய்வுச் சான்றுகளும், சிந்துவெளி மக்கள் பேசிய மொழி பற்றிய விரிவான ஆய்வுத் தகவல்களும் அதிகமாக இல்லை என்பதும் ஒரு காரணமாகின்றது. எகிப்திய ஹீரோக்ளிப்ஸ் எழுத்துக்களைப் புரிந்து கொள்ள பண்டைய கிரேக்க எழுத்துக்கள் கொண்ட ரொசெட்டா கல் (Rosetta Stone) உதவியது போல சிந்து சமவெளி குறியீடுகளை நேரடியாகப் புரிந்து கொள்ள இதுநாள் வரை ஒரு சான்று நமக்குக் கிட்டவில்லை. இப்படிப் பல பிரச்சினைகள் சிந்து சமவெளி ஆய்வாளர்கள் எதிர்நோக்குகின்றனர் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

இந்தச் சூழலில், சிந்துவெளி நாகரிகம், பண்பாடு என்பது திராவிட பண்பாட்டின் அடித்தளத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது என்ற கருத்தினை முன்வைத்து முதலில் ஆங்கிலத்திலும் இவ்வாண்டு தமிழிலும் வெளிவந்திருக்கும் தமிழறிஞர் திரு.ஆர்.பாலகிருஷ்ணன் இ.ஆ.ப.(ஓய்வு) அவர்களின் 'ஒரு பண்பாட்டின் பயணம்: சிந்து முதல் வைகை வரை' எனும் நூல் சிந்துவெளி ஆய்வுகளின் தொடக்கம் தொட்டு விவரிப்பதோடு தமிழ் மக்களின் இடப்பெயர்வு, பண்பாடு ஆகியவற்றின் நூற்றாண்டு கால வரலாற்றை விளக்கும் நூலாக அமைகின்றது. சிந்துவெளி ஆய்வுகளைப் பற்றிப் பேசும் போது தவிர்க்கப்பட முடியாத ஒரு பெயர் சர் ஜான் மார்ஷல்.

சர் ஜான் ஹூபர்ட் மார்ஷல் (19 மார்ச் 1876 - 17 ஆகஸ்ட் 1958) 1902 முதல் 1928 வரை இந்தியத் தொல்லியல்

துறையின் இயக்குநராகப் பணியாற்றினார். ஹரப்பா மற்றும் மொஹென்ஜோ-தாரோ ஆகிய இரு இடங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு வழிவகுத்த அகழ்வாராய்ச்சிகளுக்கு அவர் பொறுப்பேற்றுப் பணியாற்றினார்.

சர் மார்ஷல் இந்தியத் தொல்லியல் துறையை மறுசீரமைத்து அதன் செயல்பாடுகளைப் பெரிதும் விரிவுபடுத்தியவர் என்ற பெருமைக்குரியவர். ஆரம்பத்தில், அவரது தலையாய பணியானது, சிதிலமடைந்த இந்தியக் கோவில்கள், சிற்பங்கள், ஓவியங்கள் மற்றும் பிற பழங்கால எச்சங்களைக் கண்டறிந்து பாதுகாப்பதாக அமைந்தது. அவற்றில் பல நீண்டகாலமாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு, சிதிலமடைந்து கவலைக்கிடமான நிலையிலிருந்தன. சர் மார்ஷல் இந்தியாவில் பணியாற்றிய காலம் இந்திய வரலாற்றில் மிகமுக்கியத்துவம் பெறுகின்ற காலமாகும். இதற்குக் காரணம் அவரது கண்டுபிடிப்புகள் தாம். 1913 ஆம் ஆண்டில், அவர் தக்ஸிலாவில் (இன்றைய பாக்கிஸ்தான்) அகழ்வாராய்ச்சியைத் தொடங்கினார். இது 21 ஆண்டுகள் நீடித்தது. 1918 ஆம் ஆண்டில், அவர் தக்ஸிலா அருங்காட்சியகத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார். இது இன்று பல கலைப்பொருட்களைக் காட்சிப்படுத்துகின்ற சிறப்பு வாய்ந்த அருங்காட்சியகமாகத் திகழ்கின்றது. பின்னர் அவர் இன்று வரை புகழ்மிக்க அகழாய்வுகளாகத் திகழ்கின்ற புத்த மத மையங்களான சாஞ்சி மற்றும் சாரநாத் உட்பட மற்ற தளங்களின் ஆய்வுகளைப் பொறுப்பேற்று நிகழ்த்தினார்.

1902 ஆம் ஆண்டில், இந்தியாவின் புதிய வைஸ்ராய், லார்ட் கர்சன், சர் மார்ஷலை பிரிட்டிஷ் இந்திய நிர்வாகத்திற்குள் தொல்லியல் துறையின் இயக்குநராக நியமித்தார். மார்ஷல் அக்காலகட்டத்தில் தொல்பொருளியல் துறை அணுகுமுறையை நவீனமயமாக்கினார், பண்டைய நினைவுச்சின்னங்கள், கலைப்பொருட்களின் பட்டியல் மற்றும் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தை ஜான் மார்ஷல் உலகிற்கு அறிவித்த நாள் தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு பொன்னாள். Illustrated London News ஆய்விதழில் சர் ஜான் மார்ஷல் தனது சிந்து வெளி நாகரிக கண்டுபிடிப்பை வெளியிட்ட நாள் 20.9.1924 ஆகும்.

இந்த நாள் இந்தியாவின் வரலாறு கிறிஸ்து பிறப்பதற்கு ஓரே நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தான் என்ற அன்றைய ஐரோப்பியர் கொண்டிருந்த பார்வையைப் புரட்சிகரமாக மாற்றி இந்திய வரலாற்றின் தேதியை பின்னுக்குத் தள்ளியது; அதுமட்டுமல்ல, தமிழின் பெருமை கூறும் சங்க இலக்கியத்துக்கு வரலாற்று ஆதாரங்களை வழங்கிய ஒரு நாள் என்ற முக்கியத்துவத்தையும் பெறுகின்றது.

உயர்ந்த நாகரிகத்துடன் திகழ்ந்த சிந்துவெளி நாகரிகத்தை சர் ஜான் மார்ஷல் உலகிற்கு அறிவித்த நாளின் நூற்றாண்டை அடைகின்ற பயணம் தொடங்கிவிட்டது. இது தமிழ் மக்கள் அனைவரும் கொண்டாட வேண்டிய ஒரு நாள். இதனைக் கருத்தில்

கொண்டே தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
இக்காலாண்டிதழை சர் ஜான் மார்ஷல் அவர்களைச்
சிறப்பிக்கும் வகையில் வெளியிட்டு பெருமை
கொள்கின்றோம்.

சிந்துவெளி அகழாய்வுக் கண்டுபிடிப்பு தமிழுக்கும்
தமிழர் வரலாற்றுக்கும் வழங்கியிருக்கும் பெருமை
உலகத் தமிழர் ஒவ்வொருவரும் அறிய வேண்டியதும்
இச்செய்தியைப் பரவலாக்க வேண்டியதும் நம்
கடமையாகும்!

தமிழால் இணைவோம்!

அன்புடன்
முனைவர் க சுபாஷினி
தலைவர் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு
அமைப்பு

காடும் தமிழும்! — சங்க இலக்கியக் கருத்தியல்கள்

— ஆர்.பாலகிருஷ்ணன்

முல்லைத் திணையின் நிலம், காடும் காடு சார்ந்த சூழலும். முல்லைக்கு உரிய பெரும்பொழுது கார்காலம் (மழைக்காலம்),

சிறுபொழுது மாலை.

"பெரும் பெயல் பொழிந்த சிறு புன் மாலை"

(முல்லைப்பாட்டு - 6)

கருப்பொருள் பட்டியலில்

கடவுள் மாயோன்!

"மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும்"

(தொல்காப்பியம்)

அகத்திணை மரபில் "இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும்" முல்லையின் உரிப்பொருள்!

அதாவது, வினை முடிக்கச் சென்ற தலைவன் திரும்பி வரும் வரை தலைவி பிரிவைத் தாங்கிக் கொண்டு இருப்பாள்!

மாமுட வாழ்வியல் வரலாற்றில் "காடுகளும் நாடுகளும்" முரண்களாய் முன்னிற்கும் படிநிலைகள்!

"குன்று மலை காடு நாடு
ஒன்றுபட்டு வழி மொழிய" (புறம். 17)

காடுகள் இடையே கிடக்கும் நாடுகள்!
"காடு இடை கிடந்த நாடு நனி சேஎய" (புறம். 31)
"காடு என்றா நாடு என்று ஆங்கு" (புறம்.166)
"நாடு ஆக ஒன்றோ காடு ஆக ஒன்றோ" (புறம். 187)

ஒருவகையில் நாடுகள் என்பவை காடுகளின்
"கல்லறைகள்" தான்!
காட்டு வழிகளைக் "கடந்து நடந்தே" நாடுகள்
செய்தோம்; நகரங்கள் செய்தோம்!

மலைக்குடிகளை, வன்புலச் சிற்றரசுகளை
வென்றொழித்த வேந்தர்கள் செய்தவை நாடுகளும்
நகரங்களும்!

பட்டினப்பாலையில் ஓர் ஒப்புதல் வாக்குமூலம்!
"செம்கண்ணால் செயிர்த்து நோக்கி
புன் பொதுவர் வழி பொன்ற
இருங்கோவேள் மருங்கு சாய
காடு கொன்று நாடு ஆக்கி
குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி"
(பட். 280-285)

மண்ணாசையின் விரிவாக்க "வெறித்தனத்தை"
படம்பிடிக்கிறது சங்கத் தமிழ்.
"நாடு எனும் பேர் காடு ஆக"(மது. 156)
உன் பகைவர்களின் நாடுகள் காடாகி அழியும்.
"காடு ஆகி விளியும் நாடு உடையோரே"(புறம். 52)
"கரும்பு அல்லது காடு அறியா

"பெரும் தண் பணை பாழ் ஆக" (புறம். 16)
என்பதில் புலனாவது போர்களின் பின்விளைவு
மட்டுமல்ல புதுப் பணப்பயிரான கரும்பு பற்றிய
நன்செய்ப் பெருமையும் தான்!
சங்க இலக்கியம் புனைகதை அல்ல! நமது
வாழ்வியல் நடந்த வழித்தடம்!

சங்க இலக்கியங்களில் காடுகளைக் குறிப்பிட "காடு"
என்ற சொல் 137 முறையும்,
"கான்" என்ற சொல் 33 முறையும்
பயன்படுத்தப்படுகிறது. கானம், வன்புலம், புறவு,
கடறு போன்ற சொற்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை!

"கடம் முதிர் சோலைய காடு இறந்தேற்கே" (மலை.
248)

"முளி கழை இழைந்த காடு படு தீயின்" (பதி. 25)
"ஆண்டலை வழங்கும் கான் உணங்கு கடு நெறி"
(அகம். 344)

காட்டாற்றைக் குறிக்க கான்யாறு (23) என்ற
சொற்பயன்பாடே மிகுதி. 'காட்டாறு' ஒரே ஒருமுறை
தான்!

"ஈர் மணல் காட்டாறு வருஉம்" (குறு. 275)
கான்யாறு குவித்த பொங்கு மணல் புது ஆடையை
விரித்துப் போட்டது போல தோன்றுகிறது.

"வம்பு விரித்து அன்ன பொங்கு மணல் கான்
யாற்று" (அகம். 11)

சேற்றில் உள்ள சிறிய பள்ளங்களைத் தன் பெண்
யானையின் 'கால் தடம்'

என்று நினைத்து ஆசையோடு தொட்டுப்பார்த்து
கான்யாற்றைக் கடக்கிறது ஆண்யானை.

"சிறு பல் கேணி பிடி அடி நசைஇ களிறு
தொடூஉ கடக்கும் கான்யாற்று அத்தம்" (அகம். 137)

அட்டா தமிழே! காதலின் தாய்மொழியே!

வீட்டுத் தீ... நாட்டுத் தீ... போன்றதல்ல காட்டுத் தீ! அது
காட்டையே விழுங்கும் பெருந் தீ!

"காடு கவர் பெரும் தீ

ஓடு-வயின் ஓடலின்" (அகம். 39)

மூங்கில்கள் உரசிப் பறந்தது தீப்பொறி. காடெல்லாம்
தீக்காடு!

"முளி கழை இழைந்த

காடு படு தீயின்" (மலை. 248)

"காடு படு தீயின்

கனலியர் மாதோ" (ஐங். 376)

காட்டில் வசிப்பவர்கள் காட்டைக் கொஞ்சம்
கரியாக்கி தினை விதைத்தவர்கள் தான்! ஆனால்
காடுகளைக் காப்பவர்களும் கானவர் தான்!

"காடு காத்து உறையும் கானவர் உளரே" (மலை.
279)

"காடு உறை கடவுள்" (பொரு. 52)

"கடவுள் ஓங்கிய காடு" (மலை. 396)

என்பது பொதுவழக்கு ஆயினும் "கான் அமர் செல்வி"
தான் தனிச்சிறப்பு!

தமிழ் ஒரு மழைக்காடு! அதனால்தான் அது
பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்பும்!

"இல்லிருத்தல்" முல்லைத் திணையின் உரிப்பொருள்.
"காத்திருத்தலை" பொருளுடையதாக்குவது
"நம்பிக்கை" தான்!

அது தான் காதலின் "காப்புறுதி" ஆகிய "காப்பான்"!
"கார்காலம் தொடங்கும் முன்பு நான் வந்து
விடுவேன்" என்று கூறிச்செல்கிறான் தலைவன். இந்த
வாக்குறுதியை அவன் காப்பாற்றுவான் என்பது
தலைவியின் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை.

"...காதலர் நிலம்புடை பெயர்வ தாயினும்
கூறிய சொல்புடை பெயர்தலோ இலரே"
(நற்றிணை - 289)

தரை தலைகீழானாலும் சொல் தவறமாட்டான்! இந்த
நம்பிக்கை தானே காதலின் உயிர்ப்புக்கு உரம்!

கார்காலம் வந்துவிட்டது! முல்லை பூத்துவிட்டது.
அய்யோ! காதலன் இன்னும் ஊர் திரும்பவில்லை.
"அவளது ஏக்கத்தை அதிகமாக்குகிறது கோவலர்
ஊதும் குழலோசை!" (அகம். 74)

ஆயர்களின் பசமாட்டுத் தொழுவத்தில் மாடுகள்
எல்லாம் தூங்குகின்றன. அதனால் மணிச் சத்தம்
இல்லை. ஆனால் அங்கிருந்து திடீரென்று கேட்கும்
ஒற்றை மணிக் குரல். அது அவளை துன்புறுத்துகிறது!

"...அரையிருள் நடுநாள்
நல்லேறு இயங்குதோறு இயம்பும்
பல்லான் தொழுவத்து ஒருமணிக் குரலே"
(குறுந்தொகை 190)

அட்டா தமிழே! அகத்தின் அகமே!

அவர் வருவதாகச் சொன்ன கார்காலம் வந்து கழிகிறது. இப்படியே சில நாள் போனால் நான் இன்னும் பல நாள் உயிர் வாழ மாட்டேன் என்று புலம்புகிறாள் அவள்.

"சொல்லிய பருவம் கழிந்தன்று...."

இன்ன சின்னாள் கழியின் பன்னாள்

வாழலேன் வாழி தோழி." (நற்றிணை - 364)

துணையைப் பிரிந்து வீட்டில் காத்திருப்போரை வருத்துவது மாலை நேரம் என்று சொல்பவர்கள் விவரம் கெட்டவர்கள்! சேவல் கூவும் காலை; பகலும் கூட துன்பம் தரும் மாலை தான் என்கிறாள் அவள்!

"குடுமிக் கோழி நெடுநகர் இயம்பும்

பெரும்புலர் விடியலும் மாலை

பகலும் மாலை துணையிலோர்க்கே"

(குறுந்தொகை - 234)

கார் காலம் வந்து விட்டது, ஆனாலும் தலைவன் தேர் வரவில்லை என்று நீ வருந்தாதே! இது உண்மையில் கார் காலமே இல்லை!

இந்த "வம்ப மழை"யை கார் காலம் என்று நினைத்தாடும் மயில்கள் அறிவற்றவை; பூத்திருக்கும் கொன்றை மலர்கள் கூறுகெட்டவை என்கிறாள் தோழி.

"மடவ வாழி மஞ்ஞை மாயினம்" (குறுந்.251)

"மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை" (குறுந்.86)

தலைவன் வந்து சேரவில்லை என்பதிலிருந்தே இது கார் காலம் இல்லை என்பது உனக்குத் தெரியவேண்டாமா என்று கேட்கிறாள் தோழி!

"கார் இது பருவம் ஆயின்

வாராரோ நம் காதலோரே" (குறுந்.382)

காதல் ஒரு மாய உளவியல்!

தலைவி வீட்டில் "காத்திருத்தல்"தான் முல்லையின் உரிப்பொருள். அதற்காக ஏங்கிக் காத்திருப்பது காதலில் ஒருவழிப் பாதை இல்லை! இதோ சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்ற முடியாத தலைவன் பாசறையில் வருந்துகிறான்.

"வேந்தனும்...கண்படை இலனே;

அமரும் நம்வயின் அதுவே;

நமர்என நம்அறிவு தெளிந்த பொம்மல் ஓதி

யாங்கு ஆகுவள்கொல் தானே..." (அகம். 214)

"பாசறையில் வேந்தன் தூங்காமல் இருக்கிறான். போர் இன்னும் முடியவில்லை. போரிடுதல் எனது கடமை. எனது வாக்குறுதியை நம்பி எனக்காகக் காத்திருக்கும் தலைவி என்ன பாடுபடுகிறாளோ!"

நெஞ்சத்தைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்துகிறான் அவன்!

நெஞ்சமே! நீ தானே என்னைப் பாசறைக்கு விரைய வைத்தாய்! அருமையான காதலியைத் தவிக்க விட்டு நீ தானே என்னை அழைத்து வந்தாய்! மாலை நேரத்தில் மருகி மருகி புலம்புவதும் நீ தானே?

"புகழ்நூல் சிறப்பின் காதலி புலம்பத்

துறந்து வந்தனையே!..

உள்ளுதொறும் கலிமும் நெஞ்சம்!

வல்லே எம்மையும் வரவிழைத் தனையே!"

(ஐங்குறுநூறு - 445)

அட்டா தமிழே! நீ இல்லாவிட்டால் காதல் "அநாதை" ஆகியிருக்கும்!

மிகத் தொலைவில் உள்ளது என்று கவலைப்படாமல் நல்ல தேரில் விரைந்து சென்று அவளைக் காண்பேன். ஆனால் வானளாவிய பல அரண்களைக் கைப்பற்றியும் வேந்தன் தனது போர்த்தொழிலைக் கைவிடவில்லையே!

"நனிசேய்த்து என்னாது நல்லதேர் ஏறிச்சென்று இலங்கு நிலவின் இளம்பிளை போலக் காண்குவெம்

தில்ல அவள் கவின்பெறு சுடர்நுதல்...

மண்ணுறு முரசின் வேந்துதொழில் விடினே"

(ஐங்குறுநூறு - 443)

எல்லையில் நிற்கும் வீரனின் காதலை இதுபோல் எவரும் எந்த மொழியும் எந்த இலக்கியமும் பேசியது உண்டா?

அட்டா தமிழே!

எத்தனை காதல் நெஞ்சங்களைக் கீறிப் பிளந்து கொன்று புதைத்துள்ளன இந்தப் போர்க்களங்கள்!

மன்னர்களின் புகழ் வெறியின், போர் வெறியின் பலிபீடத்தில் பலியாகின்றன எத்தனை ஆசைகள்! வரலாறு முழுவதும் போர்க்களங்களங்கள் யாவிலும் காதலின் கல்லறைகள். முல்லையும் வஞ்சியும் பூக்கள் தான். முல்லையில் காதல் மணக்கிறது ஆனால், வஞ்சிப் புறவெளி காயம்பட்டு குருதியில் மிதக்கிறது.

மன அழுத்தத்தில் இருக்கிறாள் தலைவி. வீட்டுக்குள் அடைந்திருக்கும் அவளை வெளியே அழைத்துச்

சென்று கொஞ்சம் மனசைத் தேற்றலாம் என்று நினைக்கிறாள் தோழி!

"ஏதோ மணிச்சத்தம் கேட்கிறது. மேய்ச்சலுக்குப் போய் திரும்பும் மாடுகளின் கழுத்துமணிகளின் ஒலியா! அல்லது கடமை முடித்து பெருமிதமாகத் திரும்பும் தலைவனின் தேர் மணியோசையா! வா...அந்த உயரமான பாறையில் ஏறி அமர்ந்து பார்க்கலாம்."

"முல்லை ஊர்ந்த கல்உயர்பு ஏறிக்
கண்டனம் வருகம் சென்மோ தோழி!
...எல்லான் பூண்மணி கொல்லோ!
செய்வினை முடித்த செம்மல்....
...தேர்மணி கொல்ஆண்டு
இயம்பின உளவே" (குறுந்தொகை - 275)

தலைவியின் துயரைத் தணிவிக்க தோழியைப் போலவே அந்த ஊரிலுள்ள வயதான பெண்களும் முயல்கிறார்கள். நெல்லையும் முல்லை மலர்களையும் பரப்பி 'விரிச்சி கேட்கிறார்கள். அப்போது ஏங்கி நிற்கும் ஒரு கன்றுக்குட்டியை "தாய் மாடு" இப்போது வந்துவிடும் என்று சொல்லித் தேற்றுகிறாள் ஆய்மகள் ஒருத்தி. இதை நல்ல சகுனம் என்று மகிழ்ந்த முதுபெண்கள் "உன் தலைவன் திரும்பி வரப்போவது உறுதி" என்று தலைவியைத் தேற்றுகிறார்கள்.

"...பெருமுது பெண்டிர் விரிச்சி நிற்பச் ...
ஆய்மகள்...இன்னே வருகுவர் தாயர் என்போள்..
..நன்னர் நன்மொழி கேட்டனம்..
..வருதல் தலைவர் வாய்வது நீநின்
பருவரல் எவ்வம் களைமா யோய்என"
(முல்லைப்பாட்டு - 6-21)

இசைக் கலைஞனாகிய பாணனுக்கு முல்லைத்திணைப் பாடல்களில் முக்கிய இடம் உண்டு. ஐங்குறுநூற்றில் "பாணன் பத்து" என்று பத்து பாடல்கள் உண்டு. தோழியைப் போலவே தலைவிக்கு உதவ முற்படுகிறான் பாணன்.

நம் காதலரின் தோழன் என்பதற்காக அவர் சார்பானவன் அல்லன். பாணன் பேரன்புடையவனாக இருக்கிறான் என்று தலைவியே பாராட்டுகிறாள்.

"... சீரியாழ்ப் பாணன்
எம்வெங் காதலொடு பிரிந்தோர்
தம்மோன் போலான் பேரன் பினனே" (ஐங்குறுநூறு - 475),

போர் முடியும் நேரம். பாணன் பாசறைக்குச் சென்று தலைவனிடம் தலைவியின் நிலைமையைச் சொல்கிறான். ஆனால் அவன் அதைக் கேட்டும் கேளாதது போல் அமைதி காக்கிறான். பாணனுக்குக் கோபம் வந்து விட்டது.

"அன்பற்ற நீ இன்று முதல் எனக்குத் தலைவனும் அல்ல; நான் உனக்குப் பாணனும் அல்ல" என்று வெடிக்கிறான்.

"நினக்குயாம் பாணரும் அல்லேம்;
எமக்கு நீயும் குருசிலை அல்லை மாதோ; ...
ஈரிதழ் உண்கண் உகுத்த
பூசல்கேட்டும் அருளா தோயே" (ஐங்குறுநூறு - 480)

வேலை - வாழ்க்கை சமநிலை (Work-Life Balance) என்பது நிகழ்காலத் தேவையும் சொல்லாடலும் மட்டும் அல்ல! இது ஒரு பழைய கவலை!

போர் முடிந்தது. வீட்டில் தலைவியுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழும் அமைதியான வாழ்க்கையை விழைகிறது மனம். "காதல் மனைவியை அணைத்து மகிழ்ந்து வாழ்ந்த நாட்கள் தான் பயனுள்ள நாட்கள். மீதி நாட்கள் வீணாய்க்கழிந்த பதர் போன்ற பயனற்ற நாட்கள்" என்கிறான் அவன்.

"எல்லாம் எவனோ பதடி வைகல்

அரிவை தோளணைத் துஞ்சிக்

கழிந்த நாள்இவண் வாழும் நாளே." (ஐங்குறுநூறு - 479)

தலைவிக்கு இருக்கும் ஏக்கம் தலைவனுக்கு இருக்காதா? "இருதலைக்கொள்ளி ஏறும்பு"க்கு கரும்பு பிடிக்காதா! வந்த வேலை முடிந்து விட்டது. தலைவி படும் துயரம் பற்றி பாணன் வந்து தூது சொல்லிவிட்டான். "தேர்ப்பாகனே! விரைந்து குதிரையைப் பூட்டுக! உடனே புறப்படலாம்" என்று சொல்கிறான் தலைவன்.

"பாணன் வந்தனன் தாதே; நீயும்

புல்லார் புரவி வல்விரைந்து பூட்டி

நெடுந்தேர் ஊர்மதி வலவ!

முடிந்தன்று அம்மநாம் முன்னிய வினையே!"

(அகநானூறு - 244)

தலைவன் பேசுகிறான்! "பாகனே! வேந்தன் வெற்றி வாகை சூடிவிட்டான். பகைவரும் "கப்பம்" கட்ட ஒப்புக் கொண்டனர். இரண்டு படைகளும்

இணைந்து முரசறைகிறார்கள்! நீ கொஞ்சமும்
தாமதிக்காமல் தேரைப் பூட்டி வழியில் எங்கும்
தங்காமல் நேராக நம் ஊருக்குப் போய்ச்சேர்!"
என்கிறான்.

"வந்துவினை முடித்தனன் வேந்தனும்;
பகைவரும் தம்மிறை கொடுத்து தமர்ஆ யினரே;
முரண் செறிந்திருந்த தானை
இரண்டும் ஒன்றென அறைந்தன
பறையே; நின்தேர் முன்இயங்கு
ஊர்தி பின்னிலை ஈயாது
ஊர்க பாக ஒருவினை கழிய" (அகம். 44)

சொன்ன தேதியில் ஊர் திரும்ப முடியவில்லை.
திட்டித் தீர்க்கிறாள் அவள் என்று கேள்விப்பட்டேன்.
போரில் நமது படை வென்ற செய்தியை நம்மவர்
யாரேனும் அவளிடம் இப்போதே சொன்னால்
எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைவாள்! என எண்ணுகிறான்.

"வருதும் என்ற நாளும் பொய்த்தன...
சிறிய சொல்லிப் பெரிய புலம்பினும்....
உவக்குவள் வாழிய நெஞ்சே..
அமர்ஓர்த்து அட்ட செல்வம்
தமர்விரைந்து உரைப்பக் கேட்கும் ஞான்றே"
(அகம். 144)

சங்க இலக்கியம் புனைகதை அல்ல! மானுடம் நடந்த
தடம்!

அன்பின் ஐந்திணை – முல்லை

— முனைவர் தேமொழி

"மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்" எனத் தொல்காப்பியம் முல்லை நிலம் குறித்து வரையறுக்கிறது. இப்பகுதியில் மிகுந்துள்ள முல்லை மலரின் பெயரினைத் தாங்கியுள்ள முல்லை நிலத்திணையின் பெரும் பொழுது கார்காலம் எனவும், சிறுபொழுது மாலை நேரம் எனவும் நிலத்துக்குரிய பொழுதுகளாக அமைந்து வருகிறது. காடும், காடு சார்ந்த முல்லை நிலம், செம்மண் பரந்திருத்தலால் செம்புலம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

முல்லைத்திணைக்குரிய ஒழுக்கம் என்பது தலைவி தலைவன் வருகையை எதிர்நோக்கி ஆற்றியிருக்கும் இருத்தலும், இருத்தல் நிமித்தமும் என்ற ஒழுக்கமாகும். தலைவன் திரும்புவதாகக் குறித்துச் சென்ற கார்ப்பருவம் வந்தும் அவன் வராத நிலை கண்ட தலைவி மனம் கலங்கி தோழியிடம் புலம்பும் வகையிலும், தோழி தலைவியின் துயரை ஆற்றுவிக்கும் வகையிலும் பாடல்களின் கருத்துகள் அமைவதைக் காணலாம். திணைமாலை நூற்றைம்பது நூலின் முல்லைத் திணைப் பாடல்களில் முல்லை நில வளமையும் தோற்றமும், அழகிய மழைக்காலமும், மயங்கும் மாலைப் பொழுதும் மிக மிக அழகாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், திணைமாலை நூற்றைம்பது நூலின் முல்லைத் திணைப் பாடல்களில் தொன்மக் கதைகளும் இடம் பெறுகின்றன. வரிசையில் முதல் பாடலிலேயே மாமர வடிவில் கடலில் புகுந்து ஒளிந்து கொண்ட சூரனை முருகன் தனது வேலால் அழித்த தொன்மக் கதை இடம் பெறுவதைக் காணலாம். மழை முகில் சூரனை ஒழித்த முருகனின் வேல் போல ஒளி கொண்டு மின்னியதாகக் காட்டப்படுகிறது (93). கண்ணன் சக்கரப் படையைச் செலுத்தி யானையின் மத்தகத்தைத் தாக்கி அதனைக் கொன்ற தொன்மக் கதையும் (97) இடம் பெறுகிறது. யானையின் மத்தகத்தில் புதைந்த சக்கரம் போல மலையின் பின் வட்ட வடிவ பகலவன் மறைவதாக ஒப்பிடப்படுகிறது. அதுமட்டுமின்றி, கருத்து இருண்ட வானத்திற்கும், வெண்மையான பாலொளி சிந்தும் நிலவிற்கும் கண்ணனும் அவனது அண்ணன் பலராமனும் ஒப்புமையாகக் காட்டப் படுகிறார்கள்(96, 97).

முல்லைத் திணைக்குரியதாக இந்த நூலில் இடம்பெறும் பல பாடல்களில் மழை தோன்றும் அறிவியல் கருத்தும் இடம் பெறுகின்றது. முல்லைத் திணைக்கான 31 பாடல்களின் 7 பாடல்களில் (பாடல் எண்கள்: 93, 95, 100, 104, 105, 109,114) கடல் நீர் கதிரவன் வெப்பத்தால் மேகமாகிக் குளிர்ந்து மழையாகப் பொழியும் அறிவியல் உண்மை கூறப்படுகிறது.

பாடல்களில் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடாமல் தலைவி ஒருமுறை (பாடல் 108 இல்) "உருமுடை வான் ஒன்று ஒழிய, நோய் செய்தவாறு" என்று கூறுகிறார். அதாவது, தோழியே! இடியோடு கூடிப் பெய்கின்ற இம்மழை, என் போன்று காமம் கொண்டவர்களுக்கு

இறப்பு என்ற ஒன்று நீங்கலாக மற்ற பிற துன்பங்களையும் உண்டாக்குவதாகும் எனத் தலைவி குறிப்பிடுகிறாள். அதற்குப் பாடல் வரிகளை மட்டும் வைத்துப் பொருள் கொண்டால் இவ்வாறுதான் பொருள் கொள்ளலாம். இருப்பினும் பழைய உரையில், பிரிவினால் காதலர் கொள்ளும் நோய் வகை பத்து என்ற ஒரு எண்ணிக்கையையும், அதில் இறுதியில் உள்ள மரணம் என்பது தவிர மற்ற ஒன்பது துன்பங்களும் தலைவியை வருத்துகிறது எனக் குறிப்பிடப்பட்டு ஒரு காதல் நோய்களின் பட்டியலும் கிடைக்கிறது. காதலர் எதிர்கொள்ளும் பத்துவகை நோய்கள் என்பது அரியதோர் தகவலாக இருப்பதால் அது இங்குக் கொடுக்கப்படுகிறது.

பத்து வகை காதல் நோய்த் துன்பங்கள்: 1. அன்பொடு பார்த்தல், 2. உளங்கொடு பற்றல், 3. புணர்ச்சி வேட்கை, 4. உறக்க மொழிதல், 5. உடல் மெலிதல், 6. உணர்வொழிதல், 7. நாணழிதல், 8. வாய்விட்டரற்றல், 9. மயக்கமுறுதல் 10. இறப்பு.

திணைமாலை நூற்றைம்பது நூலின் முல்லைத் திணைப் பாடல்கள் அனைத்திலும் குறிப்பிடப்படும் தலைவனும் தலைவியும் தோழியும் ஒருவரே என்றோ அல்லது அவர்கள் வாழுமிடம் குறிப்பிட்ட ஒரு முல்லை நில ஊர் என்றோ கூறுதலும் இயலாது. இருப்பினும், மற்ற பிற திணைப் பாடல்களைத் தொகுத்து ஒரே கதைக்களமாக அமைக்கக் கையாண்ட அதே முறையில், இத்திணைக்குரிய 31 முல்லை நிலப் பாடல்களையும் (பாடல்கள்: 93-123) ஒரே தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே நிகழும் காதலாகக் கொண்டு ஒரு வரிசைப்படுத்தி

அவற்றிலிருந்து ஒரு கதையும் உருவாக்கலாம். அத்தகைய முயற்சியே இக்கட்டுரை.

திணைமாலை நூற்றைம்பது நூலின் முல்லை நிலப் பாடல்களில் இடம் பெறுபவர் தலைவியும் தோழியும் மட்டுமே. தலைவன் ஒரே ஒரு பாடலில் மட்டுமே இடம் பெறுகின்றான். அவனுக்குத் தோழனும் கிடையாது. தலைவி, தோழி தலைவன் என எவருக்குமே பெற்றோர் உடன் பிறந்தவர் போன்ற குடும்ப உறவுகளோ, கடந்த காலத்தில் காதலர்கள் சந்தித்துக் கொண்ட நிகழ்வுகள் போன்றவற்றைக் குறித்த குறிப்புகளோ கூட இப்பாடல்களில் கொடுக்கப் படவில்லை. ஆகையால் இதைக் கதை வடிவிற்குக் கொண்டு செல்வதைவிட ஓரங்க நாடகக் காட்சி ஒன்றில், மான் போல மருண்டு நோக்கும் இளமங்கையான தலைவிக்கும், வாள் போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய அவளது தோழிக்கும் இடையே நடக்கும் உரையாடலாகவே காட்டிச் செல்ல இயலும்.

தலைவன் திரும்பி வரக் காலம் தாழ்த்துகிறானே என்று கலங்கும் தலைவியின் கவலைதான் எல்லா பாடல்களிலும் ஒலிக்கிறது. தோழியும் தக்க துணையாகத் தலைவிக்கு ஆறுதல் அளிக்கிறாள். கண்முன்னே கார்காலத்தின் சுவடுகள் தெரிந்தாலும் கூட தலைவன் திரும்புவதாகச் சொன்ன கார்காலம் இன்னமும் தொடங்கவில்லை என்னும் அளவிற்குப் பொய்யுரைத்து தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறும் நிலைக்கும் செல்கிறாள். உச்சக்கட்டக் காட்சியாகத் தலைவன் வருகிறான், அவன் வரவினால் தலைவி மகிழ்ந்தாள் என்ற வகையில் ஒரு சிறுகதையாக

இப்பாடல்களைத் தொகுக்கலாம். வரிகளுக்குப் பின்னர் அடைப்புக் குறிகளுக்குள் கொடுக்கப்படும் எண், திணைமாலை நூற்றைம்பது நூலில் உள்ள பாடல்களின் வரிசை எண்.

அழகிய முல்லை நிலப்பகுதியில், வீட்டின் தோட்டத்தில் அமர்ந்து தலைவியும் தோழியும் உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கார்காலத்தில் தளிர்ந்து வளரும் தளவமாகிய செம்முல்லைக் கொடிகள் அருகில் உள்ள குருந்த மரத்தினைப் பற்றி அணைத்துத் தழுவிப் படர்ந்திருக்கின்றன. மழை பொழிந்து முல்லை நிலத்தின் காடுகளெல்லாம் தழைத்தோங்கி முல்லை நிலப்பகுதி அழகாக மாறி இருக்கின்றது. பொன்னால் செய்யப்பட்ட சரங்களாகக் கொன்றை மரத்தில் பூக்கள் மலர்ந்திருக்கின்றன. காந்தள் மொட்டுக்கள் பூத்து நிற்கின்றன. சாதாரி பண்ணொலி போல இசை பாடிய வண்ணம் பூக்கள் தோறும் வண்டுகள் பறந்து செல்கின்றன. முல்லை நிலமெங்கும் ஆண் மான்கள் தம்முடைய பெண்மான்களுடனே கூடிக் களித்திட, அவற்றின் குட்டிகளும் அவற்றோடு சேர்ந்து குதித்துக் கும்மாளமிடுகின்றன. மயில்கள் தோகை விரித்து ஆடுகின்றன. கருக்கொண்டு பூத்துள்ள காயாம்பூச் செடியின் பூங்கொத்துகளை, இறகுகள் தொகுதியாக அமைந்த ஆண் மயிலின் தோகை என்று எண்ணி, அஞ்சி விலகிப் பின்வாங்கி, இடியால் தாக்குண்ட பூக்களையுடைய வெண் காந்தலின் அருகிலே சென்று நாகப்பாம்பானது அந்த வெண்காந்தள் பூ போன்றே தன் உருவை மறைத்து நிற்கின்றது. இடையர்களின் குழலோசை மனதைக் கவரும் வண்ணம் ஒலிக்கிறது. அவர்கள் பறியென்னும்

படுக்கைக்கு மேலாக ஓலைப்படல் வேயப்பட்டிருக்க, பறிக்குக் கீழாக பிறியோலையை விலக்கி அழைத்தும் அதட்டியும் ஆடுகளைப் படலுக்குள் அடைக்கிறார்கள். பகலவன் மலைத்தொடரின் பின் சென்று மறைந்ததால் இருள் பரவ, நிலவு தோன்றி அவ்விருளைத் தனது வெண்மையான நிலவொளியினை வெளிவிட்டு விரட்டிவிடுகின்றது.

கார்காலத்தில் திரும்புவேன் என்று தலைவன் அளித்த உறுதிமொழியை நினைத்து அவன் இன்னமும் வராததால் தலைவி மனம் கலங்குகிறாள். தனது துயரை தோழியிடம் கூறுகிறாள்.

மயக்கும் மாலைப்பொழுது எனது உயிரை வாட்டுகிறது (94). கார்ப்பருவம் வந்ததால் கொன்றை மலரத் துவங்குகின்றது தோழியே காண்பாயாக! (98). கார்காலத்து முல்லைக்கொடிகள் குருந்த மரத்தை அணைத்துப் படர்ந்திருப்பதையும் காண்பாய் தோழி! (105). செம்முல்லைக் கொடிகள் அருகில் உள்ள குருந்த மரத்தில் படர்வது போலத் தலைவனை அணைத்துக் கொள்ள எனக்கு வழி இல்லையே (93). மாலை மயக்கத்தினை பொறுக்க இயலாதவளாகத் தலைவனை எண்ணி வருந்துகின்றேன் (97). புல்லாங்குழலின் இசையும் மாலைப் பொழுதும் என்னை வருத்துகின்றன (101). இருண்ட வானும் வெண்ணிலவும் காதல் துணை அற்றவருக்குத் துன்பத்தைத் தரும் தன்மையைக் கொண்டனவாய் உள்ளன தோழி! (96).

முன்னர் பிரியும் பொழுது, தன் விருப்பத்திற்கு நான் இணங்க வேண்டும் என்பதற்காக, கார்காலத்தில்

திரும்பிவிடுவேன் என்று தலைவன் கொடுத்த உறுதிமொழி தவறிப் போனது. கார்காலம் துவங்கிவிட்டது. ஆனால், கொடுத்த உறுதிமொழியின்படி தலைவனின் தேர் இங்கு வரவில்லை. தோழியே! ஆதலால், உள்ளத்தில் ஏற்படும் அச்சத்தால் கண்ணீரால் நிறைகின்றன என் விழிகள் (100). தலைவனின் பிரிவால் என் மேனியின் ஒளி மங்கியது, ஒளியிழந்தன எனது கண்களும், என் தோள்களும் அழகினை இழந்தன. எனது மெல்லிய விரல்களும் தலைவனைப் பிரிந்ததால் நலமிழந்த நாட்களை எண்ணத் துவங்கி, அந்த நாட்களும் எண்ணிக்கையில் அதிகமானதால் விரல்களும் தேய்ந்து விட்டன (99). கார்காலத்தில் திரும்புவேன் என்று உறுதி கூறிய தலைவனின் மொழியும் பொய்யாக இருக்கக்கூடும் என்ற தெளிவைப் பெறாத நானும் தலைவன் வரவை எதிர்நோக்கி கடமையாக எனது உயிரை வருத்திக் கொண்டிருக்கிறேன் (102). துணையின்றி தவிக்கும் காதலர்கள் துயருற்று இறவாமல் வாழும் வகை ஏதேனுமிருப்பின் என்னவென்று எனக்கு அதை உரைப்பாயாக தோழி (111).

கார்காலத்தில் பூத்துத் தழைத்து மலர்களாய் சொரிந்து என்னைக் கொல்கின்றாய் கொன்றை மரமே! என்று தலைவி கொன்றை மரத்தை நோக்கி தோழியின் காதுில் விழும்படி கூறுகின்றாள் (104). தோழியும் தலைவியின் துயர் நீக்கும் பொருட்டு இது கார்காலம் அல்ல என்று சொல்லிவிட எண்ணுகிறாள். அவளும் மரத்தை நோக்கி, கார்காலத்தில் பொழியும் மழை போலச் சீரான மழை பொழியாத பொழுதும் செழித்துப் பூத்துள்ள குருந்த மரமே! நீ இவ்வாறாகப்

பூத்திருப்பதைக் கண்டு கார்காலம்
 தொடங்கிவிட்டதோ என்று தலைவி கருதும்படிச்
 செய்கிறாய். இவளை உடல் மெலிந்து வருந்து
 என்கிறாய். நீ இவளை மட்டும் பெரிதும்
 துன்புறுத்துகிறாய் என்று தலைவியை ஆற்றுவிக்கும்
 நோக்கில் இது கார்காலம் அல்ல எனத் தலைவியின்
 காதில் விழும்படி தோழி குருந்த மரத்தினை
 நோக்கிக்கூறுகிறாள் (114).

பிறகு தோழியை அணுகி, இதைக் கார்காலம் என்று
 உறுதியாகச் சொல்ல இயலாது. ஏன் எனில், மழை
 பெய்யும் தன்மையை நோக்கினால் அது
 கார்ப்பருவத்தின் மழைக்கேற்ற முதிர்ச்சியுடன்
 சீராக இல்லை. கார்காலம் வந்துவிட்டதே என்று
 தவறான ஓர் பருவ காலத்தில் எண்ணி வருந்துவதை
 நீ ஒரு செயலாகச் செய்யலாமா? தலைவியே! (103)
 என்று தோழி தலைவி ஆற்றுவிக்க முற்பட்டு இது
 கார்காலமே அல்ல என்று பொய்யுரைக்க
 முற்படுகிறாள்.

காந்தள் மொட்டுக்கள் பூத்து நின்றன. எங்கும்
 மழையால் நீர் நிரம்பி தனக்குரிய
 கார்ப்பருவத்தினைக் காட்டி நிற்கிறது கார்காலத்து
 முல்லை நிலக் காடு. அவ்வாறு இருக்க எதனால் இது
 என் காதலர் திரும்புவதாகச் சொன்ன கார்ப்பருவம்
 அல்லவென்று சொல்ல முயல்கிறாய் இப்பொழுது?
 (118). கார்காலத்தில் பூக்கும் மலர்கள் எங்கும் தேன்
 வண்டுகள் பாடும் நிலை கண்டு இது கார்காலம்தான்
 என்று எவரும் அறிய மாட்டார்களா? (120). ஆனால்,
 நீயோ இது கார்ப்பருவம் அல்ல என்று சொல்லி
 நிற்கின்றாய், அவ்வாறு கார்காலம் அல்ல என்று

உரைப்பது பொருத்தமான செயலாகுமா? (119). கார்காலம் இன்னமும் வரவேயில்லை என்று பலவாறு சொல்லி எனக்கு ஆறுதல் சொல்லும், மூங்கில் போன்ற தோள்களை உடைய தோழியே! எனது கண்ணீரினையே தாரை நீராகக் கொண்டு எனது உயிரை வார்த்துக் கொடுத்தேன் இந்த பருவமல்லாத பருவத்திற்கு என்று தலைவி தோழியிடம் கூறினாள் (103).

மேலும் தொடர்ந்து, என் காதலர் இத்தனை நாட்களில் திரும்பிவிடுவேன் என்று கூறிச் சென்ற நாட்கணக்கு தவறாதிருக்குமானால் இது கார்காலமே. இது கார்காலமாக இல்லாவிடில் மழை இவ்வாறு தொடர்ந்து பொழியாது. ஆதலால், எனக்கு ஆறுதல் கூறும் எண்ணத்தில், எனது துயர் நீக்கும் நோக்கில் இது கார்காலம் அல்ல என்று நீ சொல்வது எனக்கு நம்பிக்கை அளிக்காது என்று தலைவி தோழியிடம் கூறினாள் (108).

தனது மறுதலிக்கும் முயற்சி பயனின்றிப் போனதை உணர்ந்த தோழி, தலைவியை ஆற்றுவிக்கும் தனது வழிமுறையை மாற்றி, தலைவியின் கருத்தை ஏற்று அவளுக்கு இசைவாகப் பேசி அவளது துயர் நீக்க நம்பிக்கையூட்டும் வழிமுறையைக் கையாள்கிறாள். இந்த அழகிய கார்காலம் நம்மை வருத்துவதற்கு என்றே வந்துள்ளது தலைவியே ! (107). கார்காலத்தின் அறிகுறிகள் தோன்றிவிட்டன எனவே விரைவில் தலைவன் உறுதிமொழி தந்தது போல வந்துவிடுவான் (95). தலைவன் திரும்பி வாராது இருந்துவிடுவானோ? நிச்சயம் வருவான். கார்காலம் தொடங்கியது. ஆகவே நாமும் தலைவன் வரவை

எதிர்நோக்கி அவனுக்கு விருந்து முதலியன செய்து காத்திருத்தல் நமது கடமையாகும் தலைவியே (112). தலைவன் திரும்பும் கார்காலமும் வந்தது, தலைவனும் திரும்பி வந்துவிடுவான் என்று தெரிந்தும் என்ன காரணத்தால் இப்பொழுது உனது மெல்லிய தோள்களில் பசலை பூக்களாயின? என்று கேட்டு தோழி தலைவியை வருந்தவேண்டாம் எனத் தோழி வற்புறுத்துகிறாள் (117).

தன்னை அன்புடன் ஏற்றுக் கொண்ட காதல் துணையைப் பிரிந்து செல்கின்ற காதலர் எப்படிப்பட்ட கொடியவர்! அந்தப் பிரிவினைப் பொறுத்துக் கொள் என்று பிரிவுத் துயரில் வருந்துபவர்களிடம் சொல்பவர்களும் அது போன்ற கொடியவர்களே ஆவார்கள். அவ்வாறு ஆறுதல் அடையச்சொல்லி வற்புறுத்துவோர் கொடியவர்கள், ஆதலால் தோழி நீயும் கொடியவளே (106). பெரியோர் என்பவரின் பெருந்தன்மைப் பண்பு என்பது என்றும் பெருமைக்குரியதே. துன்பம் வரும் சூழலில் இதைக் கண்கூடாக நாம் அறிந்து கொள்ள முடியும். நமக்கு அருமையான துணையாக இருந்தவர் வருத்தத்தை நீக்கும் வகையில் அருகில் இல்லையே என வருந்தி, மனம் ஆறாது, அன்புடன் தலை சாய்த்துக் கொள்ள வகையற்ற நிலையில் நான் இருப்பதைக் கண்டு, குளிர்ந்த செம்முல்லைச் செடிகளோ சிறுமைக் குணத்தால் சிரித்துக்கொண்டு பூக்கின்றன. ஆனால், அதனைப் பார்த்துப் பொறுக்கவியலாத பெருந்தன்மை கொண்ட மலைகளோ மழை நீரினைக் கண்ணீராக வழிய விட்டு மிகவும் அழுது மயங்குகின்றன (110) என்று கூறி தலைவி வருந்துகிறாள்.

கார்காலம் தோன்றிய அறிகுறிகளால் தலைவனின் வரவை எண்ணியிருந்த தலைவி பசலை நோய் கொண்டதைக் கண்டு வருந்திய தோழி, குருந்த மரமே! கொடி முல்லையே! கொன்றை மரமே! உங்களால் கார்காலம் தோன்றிய அறிகுறிகளைக் கண்டு அழகிய கூந்தல் தொங்கிப் புரளும்படியான மூங்கிலையொத்த தோள்களை, பெரும் பீர்க்கம் பூவின் நிறம் போன்று மீண்டும் பசலை பூக்கச் செய்துவிட்டீர்கள் என்கிறாள் (116).

நள்ளிரவு பொழுது கடந்தும், பரந்த பிடரி மயிரினையுடைய குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேரிலமர்ந்து பொருள் தேடச் சென்ற என் தலைவன் வந்தாரில்லை (113). ஒற்றை ஆளாக நான் இருந்தும், ஒன்று அல்லாது பல பகைகளும் என்னை வருத்துதலே தமது தொழிலாகக் கொண்டுள்ளன. துணை அன்றிலை விட்டுப் பிரிந்து வேறாகப் பொருத்தமற்று பனைமடலில் தங்கியுள்ள அன்றில் பறவையும், மாலைப்பொழுதும், பெய்யும் மழையும், ஆம்பற் குழலோசையும், கடலும் மட்டுமின்றி ஊர்ந்து செல்லும் முகில்களும் என் மேல் சினம் கொண்டுள்ளன இதற்கு நான் என்ன செய்வது தோழியே? (121). கார்காலத்தில் மீளுவேன் என்று சொன்ன சொல் தவறிய தலைவன் வாராத இந்நிலை கண்டும் உயிரை நீக்காத நாணமில்லாத என்னுயிரானது, நொறுங்கி உதிர்ந்து விழுவது போலவுள்ளது (122). பொன் போன்ற சிறப்புமிக்க துணையின் அருமை புரியாது பொன் தேடப் பிரிந்து சென்றவர் இக்கார்காலத்தில் திரும்புவர். அவ்வாறு திரும்பி வாரார் என்றால் இனி துணையைச் சேரும்

வாய்ப்பிழந்து வாழ்வார் (109) எனத் தோழியிடம் கூறி தலைவி வருந்தினாள்.

ஆனால் தலைவியை மேலும் காக்க வைக்காமல் மறுநாள் காலையில் தலைவன் திரும்பிவிடுகிறான். வாயிலில் தேரில் பூட்டிய குதிரைகளின் மணியோசை கேட்டு தோழி விரைந்து வந்து பார்க்கிறாள். அவளை நோக்கிப் புன்னகைக்கும் தலைவன், நீண்ட பெரிய கண்களில் கண்ணீர் தளும்பும் படி பார்க்கும், மூங்கில் போன்ற மெல்லிய தோள்களையுடைய தலைவியிடம், தலைவனின் தேர் வாசலில் வந்து நிற்கிறது, உன் தலைவன் திரும்பிவிட்டான் என்பதைக் கூறுவாய் தோழியே! என்று கூறுகிறான்(115).

மகிழ்ச்சியுடன் மின்னலாகத் தோட்டத்திற்கு ஓடி அங்கு மூங்கிலைச் சுட்டுத் துளையிட்டுப் புல்லாங்குழல் செய்வதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் தலைவியிடம் தலைவன் வரவைக் கூறுகிறாள் தோழி. தலைவன் வந்து விட்டான், தன்னை ஒவ்வொரு மாலையும் குழலிசையால் வருத்தும் மூங்கிலால் ஆன புல்லாங்குழலால் அவ்வாறு இனி செய்ய இயலாது என மகிழ்கிறாள் தலைவி. ஏடி தோழியே! தலைவனைப் பிரிந்திருந்த என்னை, வருத்துதற்கு இலகுவானவள் என்ற எண்ணத்தில் என்னை வருத்திய புல்லாங்குழலை உலகிற பலர் அறியச் சுட்டுத் துளை செய்யப்படும் முறையினைக் காண்பாயாக என்று தலைவி தோழியிடம் கூறி (123) மூங்கில் மீது வஞ்சம் தீர்த்துக் கொண்டவள் போல உள்ளம் உவகையுற தலைவனை வரவேற்க வீட்டிற்குள் விரைகிறாள் தலைவி.

குறிப்பு - கதையாகக் கோர்க்கப்பட்ட பாடல்களின் வரிசை, பாடல் எண்களுடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

94. மயக்கும் மாலைப்பொழுது எனது உயிரை வாட்டுகிறது தோழியே!

98. கார்ப்பருவம் வந்ததால் கொன்றை மலரத் துவங்குகின்றது தோழியே காண்பாயாக !

105. கார்காலத்து முல்லைக்கொடிகள் குருந்த மரத்தை அணைத்துப் படர்ந்திருப்பதைக் காண்பாய் தோழி!

93. செம்முல்லைக் கொடிகள் அருகில் உள்ள குருந்த மரத்தில் படர்வது போலத் தலைவனை அணைத்துக் கொள்ள எனக்கு வழி இல்லையே தோழி!

97. மாலை மயக்கத்தினை பொறுக்க இயலாதவளாகத் தலைவனை எண்ணி வருந்துகின்றேன் தோழியே!

101. புல்லாங்குழலின் இசையும் மாலைப் பொழுதும் என்னை வருத்துகின்றன தோழி!

96. இருண்ட வானும் வெண்ணிலவும் காதல் துணை அற்றவருக்குத் துன்பத்தைத் தரும் தன்மையைக் கொண்டனவாய் உள்ளன தோழி!

100. கொடுத்த உறுதிமொழியின்படி தலைவன் வராததால் என் உள்ளத்தில் ஏற்படும் அச்சத்தால் கண்ணீரால் நிறைகின்றன என் விழிகள் தோழியே!

99. தலைவனைப் பிரிந்த நாட்களை எண்ணி எண்ணி எனது விரல்களும் நலிந்தன தோழி!

102. கார்காலத்தில் திரும்புவேன் என்று கூறிய தலைவன் வாக்குறுதி தவறியவனாக இருக்கக்கூடும் என்ற தெளிவைப் பெறாது நானும் தலைவன் வரவை எதிர்நோக்கி எனது உயிரை வருத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்!

111. அழகிய கார்காலம் தரும் துயரால் என் உயிர்
நீங்காமல் இருக்க ஏதேனும் வழி இருந்தால்
சொல்வாயாக தோழி!
104. கார்காலத்தில் பூத்துத் தழைத்து மலர்களாய்
சொரிந்து என்னைக் கொல்கின்றாய் கொன்றை
மரமே!
114. கார்காலம் வந்தது போன்று காலம் தவறிப்
பூத்துள்ள குருந்த மரமே, இது கார்காலம் அல்ல,
தலைவியை வருத்தும் நோக்கில் பூத்துள்ளாய்.
118. கார்காலத்தின் அறிகுறிகள் தெளிவாகத்
தோன்றுகையில் எதனால் இது கார்ப்பருவம்
அல்லவென்று சொல்ல முற்படுகிறாய் தோழி?
120. கொன்றை மலர்கள் மலர்ந்து, வண்டுகள் பாடும்
மாலைப் பொழுதைக் கண்ட பிறகும் இது
கார்காலம்தான் என்ற உண்மையை அறிய
மாட்டார்களா?
119. கார்காலம் இதுவல்ல என்று சொல்கிறார் சிலர்,
அது சரியல்ல இது கார்காலம்தான் தோழி!
103. இது கார்காலம் அல்ல வென்று எனக்கு ஆறுதல்
கூற முற்படும் தோழியே எனது உயிரை இந்தப்
பருவத்திற்கே அளிக்கிறேன் நான்.
108. எனக்கு ஆறுதல் கூறும் பொருட்டு எனது துயர்
நீக்கும் நோக்கில் இது கார்காலம் அல்ல என்று நீ
சொல்வது எனக்கு நம்பிக்கை அளிக்காது தோழியே!
107. இந்த அழகிய கார்காலம் நம்மை வருத்துவதற்கு
என்றே வந்துள்ளது தலைவியே !
95. கார்காலம் துவங்கியது, மழையால் காடுகள்
தழைத்தோங்குகின்றன, தலைவன் திரும்பும்
காலமும் வந்தது தலைவியே!

112. கார்காலம் துவங்கியது. தலைவன் வரவை எதிர்நோக்கி அவனுக்கு விருந்து முதலியன செய்து காத்திருத்தல் நமது கடமை தலைவியே!
117. தலைவன் திரும்பும் கார்காலமும் வந்தது. தலைவன் திரும்பி வந்துவிடுவான் என்று தெரிந்தும் ஏன் பசலை நோய் கண்டாய் தலைவி?
106. தலைவனின் பிரிவினைப் பொறுத்துக் கொள் என்று கூறி என்னை வற்புறுத்தும் நீ கொடியவள் தோழி!
110. சிறுமதி கொண்ட செம்முல்லைகள் என் துயர் கண்டு நகைக்க, பெருந்தன்மை கொண்ட மலைகளோ என் நிலை கண்டு அழுகின்றன தோழியே!
116. கார்காலம் தோன்றிய அறிகுறிகளால் தலைவனின் வரவை எண்ணியிருந்த தலைவி பசலை நோய் கண்டாள்.
113. நள்ளிரவு பொழுது கடந்தும் பொருள் தேடச் சென்ற என் தலைவன் வந்தாரில்லை தோழியே!
121. கார்காலத்துப் பல நிகழ்வுகளும் ஒற்றை ஆளான என்னை வருத்துதலே தமது தொழிலாகக் கொண்டுள்ளன தோழியே!
122. முல்லைநிலக் காடுகள் தழைத்துள்ள கார்காலத்தில் தலைவன் திரும்பாததால் என்னுயிரானது, நொறுங்கி உதிர்ந்து விழுவது போலவுள்ளது தோழியே!
109. பிரிந்து சென்ற தலைவர் சொன்னவாறு திரும்பி வாரார் என்றால் இனி துணையைச் சேரும் வாய்ப்பிழந்து வாழ்வார் தோழி!
115. தலைவனின் தேர் வாசலில் வந்து நிற்கிறது, உன் தலைவன் திரும்பிவிட்டான் என்பதைக் கூறுவாய் தோழியே!

123. தலைவனைப் பிரிந்திருந்த என்னை வருத்திய குழலும் அதன் கொடிய செய்கையின் பலனை இப்பிறவியிலேயே அடையும் வண்ணம் துளையிடப்படுவதைக் காண்பாய் தோழி!

உதவிய தளங்கள்:

1. கணிமேதாவியார் இயற்றிய திணைமாலை நூற்றைம்பது

மூலமும் உரையும் – மகாவித்வான் ரா.

ராகவையங்கார்

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம், 1927 (இரண்டாம் பதிப்பு)

திணைமாலை நூற்றைம்பது.pdf:

<https://ta.wikisource.org/s/31hg>

2. கணிமேதாவியார் இயற்றிய திணைமாலை நூற்றைம்பது

விளக்க உரை – தமிழ்ப் புலவர் திரு. அ. நடராச பிள்ளை

<http://www.tamilvu.org/library/I2F00/html/I2F00ind.htm>

3. கணிமேதாவியார் இயற்றிய திணைமாலை நூற்றைம்பது

உரையாசிரியர்: பால சங்கரன், எம்.ஏ., பி.எட்.

<https://www.chennaiLibrary.com/pathinenkeelkanakku/thinaimaalai150.html>

4. திணைமாலை நூற்றைம்பது – கணிமேதாவியார் தமிழ் இலக்கியத் தொடரடைவு,

முனைவர்.ப.பாண்டியராஜா

<http://tamilconcordance.in/TABLE-THINAIMALAI150-TEXT.html>

உலக வரலாற்றுச் செய்திகள்

— முனைவர் க. சுபாஷினி

ஐவரி லேடி

வாலன்சினா (Valencia), ஐபீரியாவில் (ஸ்பெயின்) உள்ள மிகப்பெரிய அகழ்வாராய்ச்சி தளம். அங்கு ஏறக்குறைய 5000 ஆண்டுகள் பழமையான புதைபடிமங்கள் தொல்லியல் ஆய்வாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் சிறப்புத் தன்மையுடன் ஓர் எலும்புக்கூட்டின் எச்சங்கள் - மது மற்றும் கஞ்சா இறந்து போனவருக்குப் படைக்கப்பட்ட வகையில் இங்குள்ள பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

இந்த எலும்புக்கூட்டைச் சுற்றி யானையின் தந்தத்தால் மூடப்பட்டுள்ளது. இந்த நபர் முதலில் ஒரு ஆண் என்று ஆய்வாளர்கள் நம்பினர். ஆனால் புதிய அறிவியல் முறைகளைப் பயன்படுத்தி ஆய்வு செய்ததில் அது ஒரு பெண்ணின் எலும்புக்கூடு என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

தொல்லியல் துறையினர் இந்த எலும்புக்கூட்டிற்கு ஐவரி லேடி (தந்தப்பெண்) என்று பெயர் கொடுத்திருக்கின்றனர்.

பண்டைய காலத்தில் பெண்களின் அரசியல் மற்றும் சமூக தலைமைத்துவத்தைப் பற்றிய புதிய

செய்திகளை வழங்குவதாக இக்கண்டுபிடிப்பு அமைவதாக ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். ஓர் இனக்குழுவின் தலைமைப் பதவியை வகித்த பெண்ணாகவும் ஒரு இனக்குழு பரம்பரையினை உருவாக்கியவராகவும் இந்தப் பெண்மணி இருந்திருக்கலாம். ஏனெனில் அவர் புதைக்கப்பட்ட பகுதியில் அதற்கடுத்த 200 ஆண்டுகளில் மேலும் பல புதைக்குழிகள் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது அகழாய்வில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த எலும்புக்கூட்டைச் சுற்றிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொருட்கள் இப்பெண்மணிகளால் ஆன உடையை அணிந்திருக்கக் கூடும் என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். சிப்பிகளால் ஆடையை உருவாக்கும் தொழில்நுட்பமும் கற்கருவிகளை உருவாக்கும் தொழில்நுட்பமும் பயன்பாட்டில் இருந்ததை இங்குக் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருட்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஐவரி லேடி உடல் புதைக்கப்பட்ட போது பண்டைய காலத்தில் ஒரு தலைவருக்கு அளிக்கப்படுகின்ற சிறப்புகள் அனைத்தும் வழங்கப்பட்ட வகையில் இந்தப் புதைகுழி அமைந்துள்ளது. இதே இடத்தில் தலைமைத்துவம் பொருந்திய பெண்களின் தன்மைகளை வெளிப்படுத்தும் மேலும் ஏறக்குறைய 20 பெண்களின் எலும்புக்கூடுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

Artistic impression of a priestess. Courtesy of Research Group ATLAS, University of Sevilla

Reconstruction of the grave where the bodies were found. Courtesy of Research Group ATLAS, University of Sevilla

வரலாறு புதிய செய்திகளை நமக்கு வழங்கிக் கொண்டேயிருக்கின்றது. பெண்களின் தலைமைத்துவம் மனித குல சமூகத்தில் நீண்டகாலமாக இருந்து வந்துள்ளது என்பதற்கு இக்கண்டுபிடிப்பு மேலும் ஒரு சான்றாக அமைகிறது.

நன்றி: <https://www.bbc.com/reel/video/p0g543bb/mystery-of-high-status-ancient-spanish-tomb-solved>

நீரோ மன்னனின் கலையரங்கம்

Marble columns found at the site of the theater *Photo from Soprintendenza Speciale Roma*

ரோம் தீப்பற்றி எரிந்து கொண்டிருந்த போது பேரரசன் நீரோ பிடில் வாசித்துக் கொண்டிருந்தான் என சிலர் சொல்வதைக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். வாய்மொழிச் செய்திகளில் சொல்லப்படுவது போல

ரோம் தீ பிடித்து எரிந்த போது ரோமானியப் பேரரசன் நீரோ பிடில் வாசிக்கவில்லை.

ஆனால் இசை மீதான அவனது ஆர்வம் அவன் காலத்துக் கலை சார்ந்த விசயங்கள் பற்றிய புதிய சான்றுகளை உறுதி செய்கின்றன.

அண்மையில் ஜூலை 26, 2023 அன்று வெளியிடப்பட்ட செய்தியில் அவன் காலத்தில் நீரோ மன்னனுக்குச் சொந்தமான ஒரு தனியார் கலைக்கூடத்தின் உடைந்த பகுதிகளின் இடிபாடுகள் சமீபத்தில் ரோமில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

சுமார் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய இந்தக் கட்டுமானம் வாட்டிக்கன் சுவர்ப் பகுதிகளோடு சேர்ந்த வகையில் சற்று தூரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்று அதிகாரிகள் கூறுகின்றனர். சாய்வான செங்கல் தரைகள் மற்றும் விழுந்த பளிங்கு தூண்கள் ஆகியவை கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இங்கு என்ன நடந்தது... ? நீரோவின் ஆட்சிக் காலத்தில் மக்கள் அச்சத்துடன் இருந்தார்களா என பல தகவல்கள் ஆய்வுலகில் தொடர்ந்து பேசப்படுகின்றன.

நன்றி: <https://www.miamiherald.com/news/nation-world/world/article277716028.html>

உலகின் மிகத் தொன்மையான தாய் சிற்பம்

தொன்மையான மனித இனங்கள் குழந்தை பிறப்பை அதிசயத்துப் பார்த்து தாய் வடிவத்தை வழிபடும் உருவமாக வடிவமைக்கத் தொடங்கிய காலகட்டம் தொடங்கி உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் தாய் தெய்வ வழிபாடு என்பது தொடங்கி இருக்கின்றது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆய்வுலகில் இன்றைக்கு நமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மிகப் பழமையான தாய் வடிவம் என்பது ஜெர்மனி நாட்டில் உள்ள சுவாபியன் யூரா குகை பகுதியில் உள்ள ஹோலஃபெல்ஸ் குகைப் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இது இன்றைக்கு 39,000 ஆண்டுகள் பழமையானது என்பது தொல்லியல் ஆய்வறிஞர்களின் கண்டுபிடிப்பு.

பல்வ்பேரன் தொல்மாந்தர்கள் அருங்காட்சியகத்தில் இந்த தொல் வடிவ தாய் வடிவம் வைத்துப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. இது முன்பு வாழ்ந்து

அழிந்ததாகக் கருதப்படும் மாமுத் என்று அழைக்கப்படுகின்ற மிகப் பெரிய விலங்கின் கொம்புகளினால் உருவாக்கப்பட்ட வடிவமாகும்.

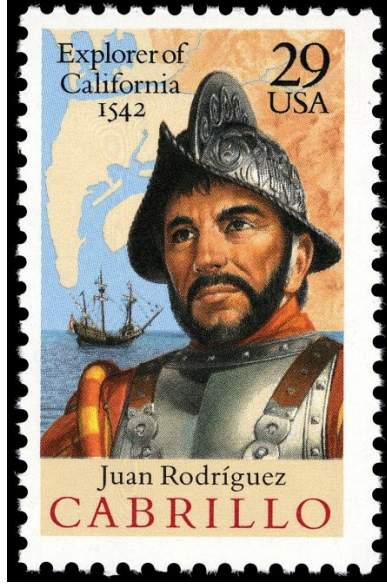

உலக வரலாற்றில் மிக முக்கிய அரிய பொருட்களாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றவற்றில் இந்த வடிவம் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

ஜெர்மனிக்கு வருபவர்கள் இந்த அருங்காட்சியகம் வந்து கட்டாயமாக இந்த தாய் வடிவத்தைப் பார்வையிடுவது தொல் பழங்கால மனிதர்களின் ஆரம்பக் கால கடவுள் வழிபாட்டின் தொடக்கத்தை அறிந்து கொள்ள நிச்சயம் உதவும்.

ஹுவான் ரோட்ரிகுஸ் காப்ரியல்லோ

படத்தில் இருப்பவர் 16ஆம் நூற்றாண்டின் ஸ்பெயின் பேரரசின் அதிகாரியான ஹுவான் ரோட்ரிகுஸ் காப்ரியல்லோ (Juan Rodríguez Cabrillo). இவர் இன்றைய நாளில் தான் அமெரிக்காவின் கலிபோர்னியா நகரை 'கண்டுபிடித்தார்' என ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. ஐரோப்பியர்கள் ஒன்றை ஆவணப்படுத்திப் பெயரிட்டுக் கூறுவதைத் தானே வரலாறு என்று உலகே நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்த வகையில் இந்தக் கண்டுபிடிப்பும் அமைகிறது.

அடிப்படையில் ஹுவான் ஸ்பெயின் அரசின் ஒரு ராணுவ வீரர் என்பதோடு புதிய இடங்களுக்குச் சென்று ஆய்வு செய்வதாகவும் திகழ்ந்தார்.

தற்போதைய குவாட்டமாலா, எல் சல்வடோர், நிக்காராகுவா ஆகிய பகுதிகளையும் அடையாளப்படுத்தியவர் இவர் என்பது கூடுதல் தகவல். இவர் போர்த்துகல் நாட்டின் ஒரு கிராமத்தில் பிறந்தவர். அக்காலகட்டத்தில் போர்த்துகலும் ஸ்பெயின் நாடும் ஒரு பேரரசின் கீழ் இருந்த காலகட்டமாகும்.

இவர் மெக்சிகோவின் கடற்கரை நகரமான நாவிடாடிலிருந்து (Navidad) 1542ஆம் ஆண்டில் இன்றைய கலிபோர்னியா பகுதியின் சான் டியாகோ பகுதியை வந்தடைந்தார். இன்று சான் டியாகோ நகரில் அவருக்கு ஒரு சிலை வைக்கப்பட்டுள்ளது. 1913இல் இது கட்டப்பட்டது. இவரே கலிபோர்னியாவின் இப்பகுதிக்கு வந்த முதல் ஐரோப்பியர் என்றும் அறியப்படுகின்றார்.

இவர் அனேகமாக 3 ஜனவரி 1543 காலமானார் என்றும் அது இத்தகைய ஒரு பயணத்தில் தரையிறங்கிய போது கால் அடிபட்டு நோய்வாய்ப்பட்டுக் காலமானார் என்றும் அறியப்படுகின்றது.

எஸ்.எம்.எஸ். எம்டன்

ஜெர்மனியின் வட பகுதி நகரான எம்டன் என்ற ஊரின் பெயரைத் தாங்கி உருவாக்கப்பட்ட எஸ்.எம்.எஸ்.எம்டன் கப்பல் 22 செப்டம்பர் 1914ல், அப்போதைய ஆங்கிலேயக் காலனித்துவ

மெட்ராசைத் தாக்கியது. ஏறக்குறைய இரவு 10 மணிக்கு இத்தாக்குதலை அக்கப்பலின் கேப்டன் முல்லர் மெட்ராசை நோக்கி நிகழ்த்தினார். 2 எண்ணெய் சேகரிப்புக் கலன்களைத் தாக்கி அழித்து சேதத்தை உருவாக்கியது எம்டன். காலனித்துவ பிரித்தானிய ஆட்சியைத் தகர்க்க வேண்டும் என்பது முல்லரின் எண்ணமாக இருந்தது. மலேயாவின் பினாங்குத்தீவையும் தாக்க எண்ணி அக்டோபர் இறுதியில் ஒரு திடீர் தாக்குதலை பினாங்கிலும் எம்டன் நிகழ்த்தியது.

சிலர் மெட்ராசில் எம்டன் தாக்கிய சமயத்தில் அக்கப்பலில் டாக்டர்.செண்பகராமன் இருந்தார் எனக் குறிப்பிடுவதுண்டு. வரலாற்றாய்வாளர் முத்தையாவின் குறிப்பு இதனை மறுக்கின்றது. சில நூல்களை ப்ராஜெக்ட் குட்டன்பெர்க் நூலகத்திலும் இணைய நூலகத்திலும் வாசித்த போது செண்பகராமன், அவரது ஜெர்மனி வாழ்க்கை, கல்வி காலம், பெர்லின் கமிட்டி, ஆஃப்கானிஸ்தானில் உருவாக்கப்பட்ட தற்காலிக அரசில் அவர் வெளியுறவு அமைச்சர் பதவி ஏற்றார் என்பன பற்றிய தகவல்கள் அறியமுடிகின்றன.

மெட்ராசைத் தாக்கிய எம்டன் கப்பலில் டாக்டர். செண்பகராமன் இருந்தார். எம்டனின் கேப்டன் அவர்தான் என்றும் அல்லது துணைக்காப்டன் அவர்தான் என்றும் சிலர் நினைக்கின்றனர். வரலாறு சரியாகப் படிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் எல்லோருக்கும் ஆர்வம் இருக்கும் என்று கருதுகின்றேன்.

மெட்ராசை எம்டன் தாக்கிய நாள் செப்டெம்பர் 22, 1914. அதன் பின் பயணித்து பினாங்கு வரைச் சென்று பினாங்கை 27ம் தேதி அக்டோபர் மாதம் தாக்கி பின்னர் அங்கிருந்து எம்டன் ஆஸ்திரேலியா பகுதி வரை பயணிக்கின்றது. அங்கே ஆங்கிலேய அரசின் ஆஸ்திரேலியப் படையைத் தாக்கும் போது எதிர்த் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி சேதம் அடைகின்றது. இது அதே ஆண்டு நவம்பர் வாக்கில்.

கப்பலில் செண்பகராமன் இருந்தார் என்பது உண்மையென்றால் அதில் பிடிபட்டவர் பட்டியலில் அவர் இடம் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால் அதே காலகட்டத்தில் அவர் ஜெர்மனியில் இருந்ததாக ஆவணங்கள் கூறுகின்றன. அது மட்டுமல்ல. அவர் 1934 வரை ஜெர்மனியில் இருந்து பின்னர் ஜெர்மனியிலேயே உயிர் நீத்தார், இடையில் காபூலில் நடந்த இந்தியச் சுதந்திர முயற்சிகளுக்குத் தலைமை வகிக்க இந்தியா சென்று வந்திருக்கின்றார்.

ஆகவே இந்த மெட்ராஸ், பினாங்கு தாக்குதல்கள் நடைபெற்ற போது டாக்டர்.செண்பகராமன் எம்டனில் இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. காரணம் அதே ஆண்டு செப்டெம்பர் அக்டோபர் மாதங்களில் அவர் சூரிச்சிலிருந்து புறப்பட்டு பெர்லின் வந்து அங்குப் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள பெர்லின் கமிட்டியை ஸ்தாபித்தார் என்ற தகவல் சில நூல்களில் உள்ளன.

ஆர்வமுள்ளோர் முழு நூலையும் வாசிக்கலாம்.

CHAMPAKARAM PILLAI, Berlin Committee ஆகிய
நூல்களிலிருந்து... பகுதிகள் கீழே...

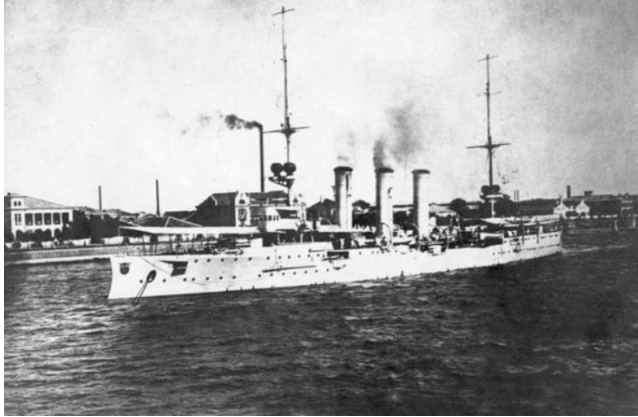
படங்கள்: எம்டன் கப்பலையும் தமிழகத்தின்
மெட்ராஸ் பகுதியில் எண்ணெய் சேகரிப்புக்
கலன்களைத் தாக்கி அழித்ததையும் காட்டும்
புகைப்படங்கள். எம்டன் ஆஸ்திரேலியாவிற்கு
அருகில் இருக்கும் கோக்கோஸ் தீவுக்கருகே நவம்பர்
1915ல் தாக்குதலில் சேதப்பட்டுப் போனதையும்
காணலாம்.

நன்றி: விக்கிப்பீடியா படங்களுக்கு.

CHAMPAKARAM PILLAI

Pillai joined a technical institute and pursued a diploma course in Engineering. With the outbreak of the First World War, Pillai formed the International Pro-India Committee and based its headquarters in Zurich; in September 1914, Pillai appointed himself as President. At the same time, an Indian Independence Committee was formed in Berlin by a group of Indian expatriates in Germany. This group was composed of Virendranath Chattopadhyaya, Mahatma Gandhi, Bhupendranath Dutta, Punnackal A. Raman Pillai, Taraknath Das, Maulavi Barkatullah|Barkatullah, Chandrakant Chakravarty, M. Prabhakar, Birendra Sarkar and Herambalal Gupta.

Pillai was the first to raise "Jai Hind" slogan; he later joined with INC chief Subash Chandra Bose.

Quite a few of Chempakaraman's letters to A. Raman Pillai, then a student in the University of Göttingen are in the safe custody of Raman Pillai's son Ross-cote Krishna Pillai, an author, science writer, media person, and social activist in Thiruvananthapuram. The letters reveal some aspects of Chempakaraman's life in Germany during 1914–1920. In July 1914, Chempakaraman Pillai from Berlin called upon Indian soldiers in the British Indian Army to rise in revolt and fight against the British.

After the end of World War I and Germany's defeat, Chempakaraman stayed in Germany, working as a technician in a factory in Berlin; when Netaji Vienna, Chempakaraman met him and explained his plan of action.

Chempakaraman Pillai moved to Berlin in October 1914 and joined the Committee. (Berlin Committee)

[...]

Pillai had the privilege of being the foreign minister of the Kabul as President and Maulana Barkatullah as Prime Minister. However, the defeat of the Germans in the war shattered the hopes of the revolutionaries, and the British forced them out of Afghanistan in 1919.

All along, the Germans were helping the Indian revolutionaries for selfish motives. Though the Indian patriots made it clear to the Germans that they were equal partners in their fight against the common enemy of British imperialism and what was expected of them was help by way of funds, arms, and ammunition, the Germans wanted to exploit the revolutionaries for their propaganda work and for gathering military intelligence. In 1931,

Pillai married Lakshmbai of Manipur, whom he met in Berlin. It is reported that the Nazis with the instruction of Adolf Hitler killed Chempakaraman by food poisoning on 26 May 1934.

http://www.worldlibrary.org/articles/chempakaraman_pillai

At the outbreak of World War I, Indian nationalists looked for ways to use the enmities to support their goals. As early as 1912, the

The Max von Oppenheim, an archaeologist and the head of the newly formed Intelligence Bureau for the east. He was to organize the Indian student groups into a cohesive group. Oppenheim also convinced Har Dayal of the feasibility of the project. A group of Indians resident in Germany, headed by M. Prabhakar (then teaching at with the help of their close acquaintance Anna Maria Simon..

[...]

With the help of Oppenheim, messages were sent out to Indian students in German universities, as well as Switzerland, Austria and Holland, who were likely share the same views. Among those who joined the organisation at the time were Dr. Dhiren Sarkar, Chanji Kersasp, N. S. Marathe, Dr. J. N. Dasgupta, and C. Padmanabhan Pillai, quickly joined by his brother,

கண்டாச்சிபுரம் அருகே பல்லவர்கால நடுகல்லும் அரிய சிற்பமும்

— ச. பாலமுருகன்

திருவண்ணாமலை மாவட்ட வரலாற்று ஆய்வு நடுவத்தின் தொடர் தேடுதலால் கிடைத்த அரிய நடுகல்லும் சிற்பமும் சற்றே வியப்பும் ஆச்சரியமும் அளித்தது. கண்டாச்சிபுரம் அடுத்த நல்லாபாளையத்தில் நடுகல் மற்றும் சிற்பம் இருப்பதாக திருவாமாத்தூர் கண. சரவணகுமார் அளித்த தகவலின் படி ஆய்வு நடுவத்தைச் சேர்ந்த ச. பாலமுருகன், சி. பழனிச்சாமி, தண்டாராம்பட்டு ஸ்ரீதர், சிற்றிங்கூர் ராஜா ஆகியோர் சென்று ஆய்வு செய்ததில் ஒரு நடுகல்லும் அரிய சிற்பமும் கிடைக்கப் பெற்றது.

வடமேற்கு பகுதியில் உள்ள நிலத்தில் மேற்கு பார்த்தபடி அமைந்துள்ள நடுகல்லில் மேல்பகுதியில் 3 வரியில் கல்வெட்டும் கீழ்ப்பகுதியில் வீரனின் உருவமும் காணப்படுகிறது. வீரன் தனது வலது கையில் குறுவாளும் இடது கையில் வில்லும் ஏந்தி காணப்படுகிறார். இந்த வீரனின் வலதுபுற காலில் அருகே ஒரு பெண் உருவமும் காணப்படுகிறது. இந்நடுகல்லில் உள்ள 3 வரி கல்வெட்டை படித்தளித்த கல்வெட்டு அறிஞர் ச. ராஜகோபால்

அவர்கள் கோவிசைய நரசிங்க பருமற்கு பத்தாவது
கூறங்கிழாரு மக்கள் குமாரசத்தியாரு பட்ட கல் -
என்று வெட்டப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இக்கல்வெட்டு பல்லவர் மன்னன் நரசிங்க பல்லவனின் 10வது (பொ.ஆ.640) ஆட்சியாண்டில் கூறங்கிழாரு மக்கள் குமாரசத்தியாரு என்பவர் இறந்ததன் நினைவாக இந்த நடுகல் எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டு 7 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகும். சுமார் 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கு நடந்த பூசலில் இறந்த வீரனின் நினைவாக இந்நடுகல் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. கண்டாச்சிபுரம் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட மிகத் தொன்மையான நடுகல் கல்வெட்டாக இது அமைந்துள்ளது.

மேலும், இக்கல்வெட்டுக்கு வடக்குப் பகுதியில் உள்ள பாறையொன்றில் மேற்கு திசையை நோக்கி புடைப்புச் சிற்பங்களும் கல்வெட்டும் காணப்படுகிறது. இந்த சிற்பத்தில் மையப்பகுதியில் மலைக்குள் ஒரு அடியார் தியான நிலையில் அமர்ந்திருப்பது போன்றும் இரண்டு புறமும்

சாமரமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மேலே வலப்புறம் விநாயகரும் இடது புறம் மயில் மீது அமர்ந்த முருகனும் புடைப்புச் சிற்பங்களாகவும் இரண்டும் புறமும் குத்துவிளக்கும் வலதுபுறம் பிறையும் காணப்படுகின்றன. இந்த சிற்பத்திற்கு அடியில் 2 வரியில் கல்வெட்டு உள்ளது. அதில் வடயோருடையான் கோவலராயன் பகவான் திருப்பணி என்று வெட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் படி வடயோருடையான் கோவலராயன் என்பவர் இந்த சிற்பத்தை வெட்டுவித்ததாகக் கருதலாம்.

இவை பாறை ஒன்றில் தனித்துக் காணப்படுகின்றன. கோயிலோ அல்லது வழிபாட்டு இடமாக அருகில் காணப்படவில்லை. கல்வெட்டின் எழுத்தமைதி கொண்டு இதன் காலம் 16/17 ஆம் நூற்றாண்டாக இருக்கலாம். இது வரை கிடைத்த சிற்பத்தில் இது மிகவும் வேறுபட்டதாகவும் தனித்தன்மையுடன் காணப்படுகிறது. இதில் காணப்படும் மலை திருவண்ணாமலையைக் குறிக்கும் எனக் கொள்ளலாம். இது போன்று 60க்கும் மேற்பட்ட திருவண்ணாமலை குறியீடு கொண்ட கல்வெட்டுகள் ஏற்கனவே ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் அதன் உள்பகுதியில் உள்ள அடியார் யார் என்பது தெளிவாகவில்லை. சாமரத்துடன் தியான நிலையில் தீர்த்தங்கரர் சிற்பம் போன்றே அமைந்துள்ளது. இதை சமண சிற்பம் என்று ஐயுறவும் வாய்ப்புள்ளது. எனினும் கண்டாச்சிபுரம் பகுதியில் கிடைத்த இந்த இரண்டு சிற்பங்களும் அதன் கல்வெட்டுகளும் தமிழக வரலாற்றில் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன.

கண்டாச்சிபுரம் அருகே ஒரு பல்லவர் காலநடுகல்
இதுநாள் வரை ஆவணப்படுத்தாதது ஆச்சரியமே,
அதே போல் அருகில் உள்ள அடியார் சிற்பம்
கொண்ட கல்வெட்டும் சற்றே வேறுபட்ட சிறப்பு
கொண்டது. கல்வெட்டை படித்தளித்த கல்வெட்டு
அறிஞர் சு. ராஜகோபால் அவர்களுக்கும் மரு.
அருண்குமார் அவர்களுக்கும் நன்றி.
திருவண்ணாமலை மாவட்ட வரலாற்று ஆய்வு
நடுவத்தின் தேடுதல் தொடரும்....

ராஜராஜசோழனுக்கு ஓர் புதிய ஓவியம்

— முனைவர் தேமொழி

தஞ்சாவூர் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தலைவர் பேராசிரியர் கோ.தெய்வநாயகம் அவர்களும், சாகித்திய அகாடமி விருதாளர் முனைவர் திரு.மு.ராஜேந்திரன் இஆப

அவர்களும் இணைந்து ராஜராஜ சோழனின் ஓவியத்தை 'சோழசேனை' என்ற அமைப்பின் சார்பில் ராஜராஜனின் 1038ஆவது ஆடிப் புனர்பூச முடிசூட்டு விழாவினையொட்டி, ஆகஸ்ட் 14, 2023 அன்று திருவெறும்பூர் அருகில் உள்ள சோழமாதேவி சிவாலயத்தில் வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஓவியர்களான பிரேம் டாவின்சி, தெய்வா, அருண்மொழி ஆகியோரால் இந்த ஓவியம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

பொது ஆண்டு 1010-ல் ராஜராஜ சோழனுக்குத் தென்னவன் மூவேந்த வேளான் செய்து வைத்த செப்புச் சிலை இருக்கிறது. அதில் அரசர் திருநீற்றுப் பட்டை கொண்ட நெற்றியுடன் இல்லை. இது குஜராத் சாராபாய் அருங்காட்சியகத்திலிருந்து அண்மையில் மீட்கப்பட்ட ராஜராஜன் சிலை என்பது நினைவிருக்கலாம்.

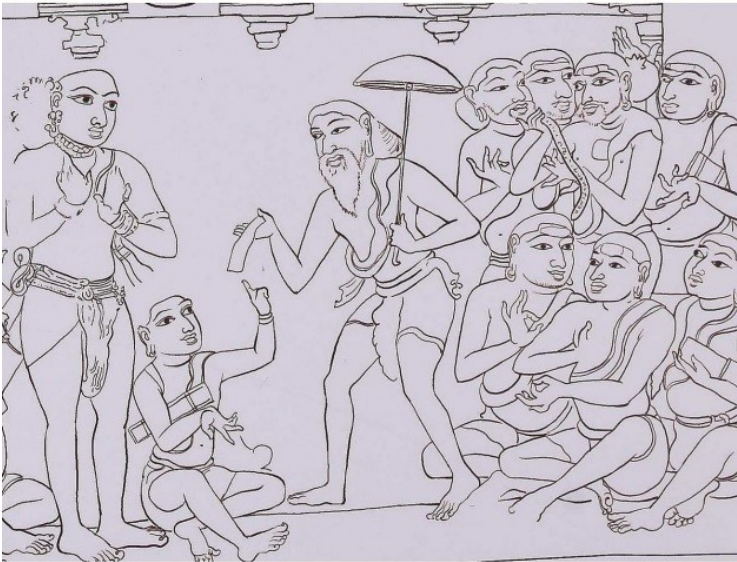
அதே காலகட்டத்தில் வரையப்பட்ட ராஜராஜன் ஓவியம் ஒன்று தஞ்சை பெரிய கோவில் கருவறையைச் சுற்றியுள்ள சாந்தார அறையில் உள்ளது. பெரிய கோயிலில் வரையப்பட்டுள்ள ராஜராஜன் ஓவியத்திலும் நெற்றியில் திருநீற்றுடன் அரசர் காணப்படவில்லை.

ஆக, ராஜராஜனுக்கு அவர் வாழ்ந்த காலத்துச் சிலையும் இருக்கிறது ஓவியமும் இருக்கிறது என்பது எந்த அளவு உண்மையோ, அதே அளவில் அவற்றில் அவர் நெற்றியில் திருநீற்றுடன் அவர் காட்டப்படவில்லை என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மை.

அக்காலத்து ஓவியங்களில் திருநீறு அணிவதைக் காட்டும் வழக்கம் இல்லையா என்ற கேள்வி எழுந்தால் அதற்கும் தஞ்சை பெரிய கோயில் ஓவியங்களிலேயே விடை இருக்கிறது. தஞ்சை பெரிய கோயிலில் உள்ள சுந்தரர் திருமண ஓவியத்தில் அக்கால மக்களில் திருநீறு அணிந்தவர்களும் காட்டப்பட்டு உள்ளனர்.

ராஜராஜ சோழனுக்கு உருவம் கொடுக்கப்பட்டால் மன்னர் எவ்வாறு அவர் காலத்தில் காட்டப் பட்டாரோ அவ்வாறே காட்டப்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது உண்மைக்கு மாறானது.

மன்னர் ஒரு சிவபக்தர் சிவாலயங்கள் எழுப்பினார் என்பதெல்லாம் வேறு.

காந்தி என்றால் அவர் வாழ்ந்த காலத்துக் காணொளி, படங்கள், ஓவியங்கள், சிலைகள் என எத்தனையோ உள்ளன. காந்தி ஒரு ராமர் பக்தர். உயிரைவிடும் பொழுதும் கூட 'ஹே ராம்' என்று சொல்லியவாறே உயிரை விட்டவர். அதற்காக, அவரைப் படம் வரைய விரும்பும் நான் நெற்றியில் நாமத்துடன் உள்ள காந்தியை வரைந்தால் அது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதா?

வாழ்ந்த காலத்தில் அவர்கள் உருவங்களில் இல்லாதவை புதியதாக உருவாக்கப்படும் உருவ அமைப்புகளில் நுழைக்கப்படுவது முறையல்ல. அது உண்மைக்குப் புறம்பானது. தவிர்க்கப்பட வேண்டிய பிழை. உருவப் படிமமோ ஓவியமோ இல்லாத திருவள்ளுவருக்கு அவர் குறளில் கூறும் கருத்துகளின் அடிப்படையில் அவர் பண்பு நலன்களைக் கற்பனை செய்து ஓர் உருவம் கொடுப்பது வேறு முறை. அதை இங்கு இத்துடன் ஒப்பிட வழியும் இல்லை.

வரலாற்றுத் தடயங்கள் நம் எதிர்பார்ப்பிற்கு ஏற்றவாறு இல்லை என்றால் அதை மாற்றி அமைப்பது வரலாற்றுத் திரிபு செய்வது. சிந்துவெளி முத்திரையில் மாட்டுக்கு குதிரைவால் ஒட்டியது போன்ற முறை. ராஜராஜன் காலத்தில் அவருக்கு அமைக்கப்பட்ட உருவங்களில், அதுவும் அவர் கட்டிய கோயிலிலேயே அவருக்காக வரையப்பட்ட ஓவியத்தில் உள்ள அவரது உருவத்தை ஏன் ஏற்கமுடியவில்லை?

சான்றாதாரம்:

தஞ்சைப் பெரியகோயில் சோழர் கால ஓவியங்கள்

[https://www.tamildigitallibrary.in/book-](https://www.tamildigitallibrary.in/book-detail?id=jZY9lup2kZl6TuXGIZQdjZhd10l0#book1/)

[detail?id=jZY9lup2kZl6TuXGIZQdjZhd10l0#book1/](https://www.tamildigitallibrary.in/book-detail?id=jZY9lup2kZl6TuXGIZQdjZhd10l0#book1/)

ராஜராஜ சோழன் [பக்கம் 80], சுந்தரர் திருமணம்

[பக்கம் 59-60]

ராஜராஜ சோழன் புதிய ஓவியம் வெளியீடு!

ஆகஸ்ட் 16, 2023, தினமலர்

[https://www.dinamalar.com/kanavu-](https://www.dinamalar.com/kanavu-illam/detail.php?id=3405055)

[illam/detail.php?id=3405055](https://www.dinamalar.com/kanavu-illam/detail.php?id=3405055)

தில்லையம்பதி - வரலாறும், வழக்காறும்

— முனைவர் சிவ இளங்கோ, புதுச்சேரி.

தில்லையம்பதி என்று பக்தி இலக்கியங்களில் பதியப் பெற்றிருக்கும் சிதம்பரம் நடராசர் கோயில், தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு மிகவும் அறிமுகமான ஒன்று. அதன் மூலவரான நடராசர் ஈசனாக, சிவனாக அறியப்படுபவர். அதனால் சைவத் தலம் என்று புகழ் பெற்றது அக்கோயில். அதேநேரம் அக்கோயில் இன்றிருக்கும் அளவிலும், கட்டுமானங்களிலும் 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. ஒவ்வொரு காலத்திலும் அந்தந்தக் காலத்தின் மன்னர்களால் புதிதாகக் கட்டுமானங்கள் செய்யப்பட்டு, விரிவுபடுத்தப்பட்டு, நிலங்கள் எழுதி வைக்கப்பட்டு, ஆபரணங்கள் அளிக்கப்பட்டு இன்றைய நிலைக்கு வந்திருக்கிறது தில்லை நடராசர் கோயில்.

மேற்குறிப்பிட்ட உழைப்புக்கும், சொத்துகளுக்கும் எந்தவிதமான உரிமையும் இல்லாத, விண்ணில் இருந்து கடவுளோடு சேர்ந்து பூமிக்கு வந்ததாகக் கூறிக் கொள்ளும் முன் குடுமிச் சோழியர்கள்தான் இன்று தில்லை நடராசர் கோயிலை 'எங்கள் சொத்து' என்று சொந்தம் கொண்டாடி வருகின்றனர். யாருக்கும் எதுவும் சொந்தமில்லை என்பதுதான் சித்தர் தத்துவம். அதுவே பெருமளவிலான

மதங்களின் கருத்தும் கூட. ஆனால் தில்லையில் தான் கோயிலையே எங்கள் சொத்து என்று சொந்தம் கொண்டாடும் உஞ்சவிருத்திக் கூட்டமும், அதற்கு இசைந்து கொடுக்கும் சாதி காக்கும் வகையறாக்களும் இருக்கின்றன. சிவன் சொத்து குலநாசம் என்பது ஒன்றுமில்லாத அப்பாவிகளுக்குத் தான். இவர்களுக்கு அல்ல.

தமிழர்களின் வழிபாட்டு முறை என்பது நடுகல் வழிபாடாகத்தான் இருந்தது. இறந்து போன முன்னோர்களை நினைத்து வணங்கும் தென்புலத்தார் வழிபாடும், ஊருக்காக, நாட்டுக்காகத் தன்னைத் தியாகம் செய்து கொண்ட வீரர்களின் பெயரும், உருவமும் பொறித்த நடுகற்களுக்கு ஊரார் செய்யும் வழிபாடுகளும் தான் சங்கத்தமிழ் நூல்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவை கற்காலம் தொடங்கி நடந்து வருபவை. கற்காலத்தில் விலங்குகளை வேட்டையாடக் கல் ஆயுதங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. கற்கள் இருபக்கமும் மழுங்கலாகவும், ஒருபக்கம் கூராகவும் தீட்டப்பட்டு, வேல் என்ற ஆயுதத்தின் தலைப்பகுதி போலக் கைகளால் பாறைகளில் தேய்த்து வடிக்கப்பட்டன. அவற்றை ஒரு மரக்கிளையில் அல்லது கோலில் கட்டினால் அதுவே வேலாயுதம். இந்த வேலைக் கைக்கொண்டு, வேட்டை நடத்தி, மிருகங்களைக் கொன்று, கொண்டு வருபவனே வேலன். வேட்டை நடந்து முடிந்த பின்னர் நடைபெறுவது வேலன் வெறியாட்டம். இதில் ஊரார் அனைவரும் கள் அருந்தி, வேட்டை உணவை உட்கொண்டு முன்னோர்களுக்கும், வேலனுக்கும் வழிபாடு செய்வர். இனக்குழு காலத்தில் இருந்து

இப்படித் தொடங்கி இன்றும் தொடர்வது தான் குலதெய்வ வழிபாடு. இதற்கு நடுகற்களும், நினைவுச் சின்னங்களும் தவிர வேறு கோயில்கள், மண்டபங்கள் ஏதுமில்லை.

பல்லவர் காலமான கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகுதான் கோயில்கள் உருவாக்கம் பெற்றன. பல்லவர் காலத்தில் துவக்கம் பெற்ற கோயில் கலை, சோழர்கள் காலத்தில் உச்சம் பெற்றது. பாண்டியர்கள் கோபுரங்கள் அமைந்த கோயில்களைக் கட்டினர். இவற்றிற்குக் கோயில், கோவில், ஆலயம், தேவஸ்தானம், அம்பலம், தளி என்று இடத்திற்குத் தகுந்த பெயர்கள் சூட்டப்படுகின்றன. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்பு சமணப் பள்ளிகளும், பௌத்த மடம் அல்லது விகாரங்கள் இருந்தன. அங்கும் உருவ வழிபாட்டு முறைகள் இல்லை. மகாவீரர், புத்தர் ஆகியோரின் பாத உருவங்களைக் கல்லில் வடித்து அவற்றின் மீது மலர்களை நிறைப்பதும் தான் அவர்கள் நினைவைப் போற்றும் சடங்காக இருந்தது. இதைத்தான் நற்றாள், தாள், மாண்டி என்பார் திருவள்ளுவர். அவர்களின் உருவச் சிலைகளை வழிபாட்டு வந்ததாகத் தகவல்கள் இல்லை.

சமண, பௌத்த, ஆசீவக சமயங்கள் மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்த காலத்தில், மன்னர்களின் ஆதரவுடன் அவை கல்வி, மருத்துவம், பொதுச் சேவை என்று தங்களை நிலைப்படுத்திக் கொண்டன. அதற்காக சமணப் பள்ளிகளுக்கும், பௌத்த, ஆசீவக மடங்களுக்கும் இடம் ஒதுக்கி, மண்டபம் கட்டித் தருவதும், துறவிகளுக்குக் கற்படுகைகள்

அமைத்துத் தருவதும் ஒவ்வொரு வணிகர்கள், மன்னர்களின் கடமையாக இருந்தது. இப்படி உருவானவை கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வரையில் எந்தவொரு இடையூறுமின்றி நடந்து வந்தன.

பல்லவர் காலத்தின் தொடக்கத்தில் சமண, பௌத்த, ஆசீவகச் சமயங்களுக்கு அரசு ஆதரவு இருந்தது. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகக் கைபர், போலன் கணவாய் வழியாக உள்நுழைந்த ஆரிய நாடோடிக் கூட்டம், சிந்துவெளியைத் தின்று செரித்து, வடநாட்டு அரசுகளை வஞ்சத்தால் கையகப்படுத்தி, அதில் சில பிரிவுகள் வேறு இடம் தேடிக் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் தட்சிணப் பிரதேசம் என்று வழங்கிய தென்னகத்தில் உள் நுழைந்தன. வடநாட்டுச் சாம்ராஜ்யங்களையே அழித்த அனுபவத்தில் தென்னகத்து மன்னர்களை வஞ்சித்து, வளைத்தெடுக்க அவர்கள் பெரும் சிரமப்படவில்லை.

பல வகைகளிலும் மயக்கப்பட்ட மன்னர்கள், வைதிக நெறிகளை ஏற்கவும், மக்களுக்குச் சேவை புரிந்து வந்த சமண, பௌத்த, ஆசீவக சமயங்கள் அரசு ஆதரவையும், அதனால் செல்வாக்கையும் இழந்தன. நாட்டில் ஆங்காங்கிருந்த சமணப் பள்ளிகளும், பௌத்த, ஆசீவக மடங்களும் வைதீக மடங்களாக மாறிப் போயின. வைதிகத்தை ஏற்ற மன்னர்கள் இம்மடங்களுக்கு இடமும், பொருளும் கொடுத்துக் கட்டுமானங்களையும் செய்து தந்தனர். வைதீகத்தின் வழி பல கடவுள்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. தென்னகத்தின் அனைத்து சமண, பௌத்த, ஆசீவக மடங்களும் வைதிகக் கோவில்களாக மாற்றம்

பெற்றன. அதற்குப் பிறகு உருவாக்கம் பெற்றவை அனைத்துமே தமிழர்கள் வாழ்வில் காணாத வைதிகக் கடவுள்களும், கோயில்களும் தான்.

அப்படி ஒரு கோயில் தான் தில்லை நடராசர் கோயிலும்.

கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு தென்னகத்தின் அனைத்து சமண, பௌத்த, ஆசீவக மடங்களும் படிப்படியாக வைதிகக் கோவில்களாக மாற்றம் பெற்றன. அதற்குப் பிறகு உருவாக்கம் பெற்றவை அனைத்துமே தமிழர்கள் வாழ்வில் காணாத வைதிகக் கடவுள்களும், கோயில்களும் தான். அப்படி ஒரு கோயில் தான் தில்லை நடராசர் கோயிலும்.

சிதம்பரம் என்று தற்போது வழங்கும் இப்பழமையான ஊர், 'தில்லை' மரங்கள் அடர்ந்த காடாக இருந்தபடியால் தில்லைக் காடு, தில்லைவனம் என்று அழைக்கப்பட்டு வந்தது. தில்லை என்று சுருக்கமாகவும் இவ்வூர் குறிக்கப்படுகிறது. தற்போது பிச்சாவரம் உப்பங்கழிக் கரைகளில் மட்டும் சில தில்லை மரங்கள் உள்ளன.

சிவபெருமானை 'ஆடல் வல்லான்' எனக் கருதி நடன அரசர் என்னும் பொருளில் நடராசர் கோயில் எனப்படுகிறது. இன்னும் அம்பலக் கூத்தன், கூத்தபிரான், அம்பலவாணன், திருச்சிற்றம்பலம், கனகசபை என்றும் ஏராளமான பெயர்கள் தில்லை நடராசர்க்கு உண்டு.

சிற்றம்பலம் என்பது சித் + அம்பலம் ஆகிய சொற்களின் கூட்டு. 'சித்' என்பதற்குக் கடவுளின் இருப்பை உண்மை நிலையாக ஏற்றுக் கொள்வது என்று பொருள். சத் என்பதற்குப் பிரம்மம் (இருப்பது) என்று பொருள். சித் என்னும் உண்மையை, அம்பலத்தில் ஆடிச் சொல்வதால் அம்பலம், சிற்றம்பலமாகிச் 'சிதம்பரம்' என்றானது. இந்தப் பொருள்களின் அடிப்படையில் கூட்டாக உருவான சொற்றொடர் தான் சத் + சித் + ஆனந்தம்; அதாவது 'சச்சிதானந்தம்' என்று சொல்வதன் அடிப்படை.

இந்தத் தில்லை அம்பலக் கோயிலை ஐம்பூதங்களில் ஒன்றான ஆகாயத் தலமாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். அந்த ஆகாயமே அம்பலம், வெளி எனப்படுகிறது. ஐம்பூதங்களில் மற்ற பூதங்களில் ஒன்றான நிலத்திற்குக் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோயிலைத் தலமாகவும், நெருப்புக்குத் திருவண்ணாமலைக் கோயிலைத் தலமாகவும், நீருக்கு திருவானைக்கா ஐம்புகேஸ்வரர் கோயிலைத் தலமாகவும், காற்றுக்குத் திருக்காளத்தி காளத்தீஸ்வரர் கோயிலைத் தலமாகவும் கூறி வருகின்றனர்.

இந்த ஐம்பூதக் கோட்பாடுகள் எல்லாம் வைதிகம் உள்நுழைவதற்கு முன்பிருந்த இந்தியாவின் பழமையான சமயங்கள் போதித்தவை. அவை கடவுள், ஆன்மா குறித்துக் கற்பிக்க வில்லை. அவற்றில் இருந்து வைதீகம் பெற்றவை தான் இந்தக் கோட்பாடுகள். திருடியவை என்று கூடச் சொல்லலாம். அதாவது புத்தருக்கும் முன்பிருந்த

சார்வாகம் (உலகாயதம்), சாங்கியம் (எண்ணியம்) ஆகிய பழைய சமயங்களின் கோட்பாடுகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டவை. நிலம், நீர், வளி, நெருப்பு, ஆகாயம் என்ற ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையில் தான் இந்த அண்டம் உருவான கோட்பாட்டை அவை முன் வைத்தன. இதில் உலகாயதம், ஆகாயம் தவிர்த்து நான்கு பூதக் கோட்பாட்டைச் சொன்னது.

தானாகவே மாறிக்கொள்ளும் (இரத்தினக் கற்கள் போன்றவை) பௌதிகச் சேர்க்கையும், பலவகை உலோகங்களை உருக்கிச் சேர்த்து மாற்றும் வேதியல் சேர்க்கையும், தோற்றுவன் இல்லாமலேயே தோன்றக்கூடியவை என்றே பழைய சமயங்கள் கற்பித்தன. எனவே இல்லாத ஓர் அதிகாரத்திற்கு அல்லது கற்பிக்கப்பட்ட படைப்பின் தலைமைக்கு நாம் ஆட்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும், எந்த ஒரு கட்டுப்பாடும் இன்றி வாழ்க்கையை இன்பமாய் வாழலாம் என்றும், இன்பவியல் கோட்பாட்டைக் கொண்டவை தான் இந்தியாவின் ஆதிச் சமயங்கள். அதனால் பொருளுக்கு (உலகத்திற்கு) அடிப்படையான ஐம்பூதக் கோட்பாடுகளைக் குறிப்பதற்காகவே, அவற்றை நினைவுபடுத்தும் தலங்களாக ஆதியில் சமணப் பள்ளிகள், பௌத்த, ஆசீவக மடங்கள், பிற சமய மடங்கள் அமைந்திருந்தன.

கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு தொடங்கிக் கி. பி. ஐந்தாம்/ஆறாம் நூற்றாண்டு வரையில் தமிழகத்தில் களப்பிரர் ஆட்சி இருந்தது. அதைப்பற்றிப் பேச நேர்ந்தாலே வைதிகர்களுக்கு இப்போதும் குடல் நடுங்கும். அது ஏதோ கொடுங்கோன்மை ஆட்சி

என்று இன்றுவரை கதைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அண்மைக்கால ஆய்வுகள், களப்பிரர் ஆட்சி என்று சொல்லப்படும் காலத்தில் சமண, பௌத்த, ஆசீவகச் சமயங்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தோடு நெருங்கி இருந்தன என்று தெரிவிக்கின்றன. மேலும் இக்காலகட்டத்தில் தான் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் பெருமளவில் இயற்றப்பட்டுள்ளன. தமிழில் சமண, பௌத்தக் காப்பியங்களே தொண்ணூறு விழுக்காடு என்ற அளவில் இருக்கின்றன. இது குறித்து ஆய்வாளர்கள் மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரம் ஆகியோர் தங்கள் ஆய்வுகளில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். களப்பிரர் ஆட்சியின் இறுதிக் காலத்தின் போது தான் பல்லவர்கள் ஆட்சி தமிழகத்தில் ஏற்பட்டது. பல்லவர் ஆட்சியின் தொடக்கக் காலங்களில் சமண, பௌத்த, ஆசீவக சமயங்கள் மதிக்கப்பட்டன. கி. பி. 400 - 700 என்ற காலப்பகுதியைப் பௌத்தத்தின் பொற்காலமாக ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இக்கால கட்டத்தில் தமிழகத்தின் காஞ்சி, காவிரிப் பூம்பட்டினம், உறந்தை, மதுரை, வஞ்சி ஆகிய தலைநகரங்களிலும், சிற்றூர்களிலும் பௌத்தம் பரவி இருந்தது. மதுரைப் பகுதிகளில் சமண, பௌத்தத் துறவிகளுக்குக் கற்படுகை போன்ற வசதிகள் வணிகர்களாலும், மன்னர்களாலும் ஏற்படுத்தித் தந்ததைக் கல்வெட்டுகள் தெரிவிக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்களில் இளம்போதியார், சிறுவெண்தேரையர், தேரதரர் முதலிய பௌத்த நெறி சார்ந்த புலவர்கள் பாடி உள்ளனர். திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம்,

மணிமேகலை ஆகிய காப்பியங்கள் சமண, பௌத்த நெறிகளையும், கருத்துகளையும் கொண்டுள்ளன. இக்காலத்தில் வடக்கில் இருந்து பல்வேறு காரணங்களுக்காகத் தெற்கு நோக்கி வந்த வைதீகக் கூட்டம் வழக்கம்போல் சமய அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றப் பெரிதும் போராடியது. அறம் கூறி மக்களுக்குச் சேவை செய்து வந்த சமண, பௌத்த, ஆசீவகத் துறவிகள் சமுதாயத்தில் அறவோர்களாகவும், அந்தணர்களாகவும் மதிக்கப்பட்டு வந்தனர். அந்நிலையைத் தாங்கள் அடையும் பேராசையில் சமண, பௌத்தத் துறவிகளை வம்புக்கு இழுத்து, வாதத்தில் வென்றதாகக் கூறி சமண, பௌத்தத் துறவிகளை கழுவேற்றுவதும், பல்வேறு சித்திரவதைகளை நடத்துவதுமாகச் சைவமும், வைணவமும் வெறியாட்டம் ஆடித் தீர்த்தன.

இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் மதுரை, காஞ்சி, சிதம்பரம் பகுதிகளில் அதிகமாக நடந்தேறின. திருஞானசம்பந்தரும், திருமங்கை மன்னனும் பௌத்தத்தை வேரறுக்கத் துணிந்து செயல்பட்டனர். சம்பந்தர், தான் பாடிய ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் (பதிகம் என்பது பத்து பாடல்கள் கொண்டது) பத்தாவது பாடலைச் சமண, பௌத்தர்களைக் கடுமையாகக் குறை சொல்வதற்காகவே பயன்படுத்தி இருக்கிறார்.

போதிமங்கையில், சாரி புத்தரின் தலைமையில் திரண்ட பௌத்த அறிஞர்களைச் சம்பந்தர் வாதிட வென்றதாகப் 'பெரிய புராணம்' குறிப்பிடுகின்றது. ஜம்பொன் புத்தர் சிலையினை மங்கைமன்னன்

களவாடிச் சென்று திருவரங்கத்தில் அழகிய மணவாளனின் திருக்கோயில் பணிக்குச் செலவிட்டதாகக் 'குரு பரம்பரை நூல்கள்' கூறுகின்றன. இதே காலகட்டத்தில் மாணிக்கவாசகர் தில்லையில், பௌத்த அறிஞர்களைச் சொற்போரில் வென்று சைவர்களாக மாற்றிய நிகழ்ச்சி நடந்ததாகப் பாடி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்படி உயிர்க் கொலைகளைத் துணிந்து செய்த சைவக் குரவர்களும், வைணவ ஆழ்வார்களும் சமண, பௌத்த, ஆசீவக சமயங்களை மிகக் கடுமையாக விவரித்தும், அச்சமயக் கொள்கைகளைத் திரித்துக் கூறியும், நாகரிகமற்ற வகையில் இழிவான எண்ணங்களாலும், பாலியல் வசவுகளாலும் பாடி வைத்தனர்.

இலங்கையில் இருந்து வந்த பௌத்தத் துறவிகளைத் தில்லையில் வைத்து மாணிக்கவாசகரும், பரஞ்சோதி முனிவரும் வாதம் புரிந்து, அவர்கள் அனைவரையும் ஊமைகளாக்கிய கதையை, "புத்தரை வாதில் வென்ற சருக்கம்" என்ற தலைப்பில் 'திருவாதலூரடிகள் புராண'த்தில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. பௌத்தர்கள் அனைவரும் சைவர்களாக மாறித் தில்லைப் பெருமானின் திருவருளைப் பெற்றனர் என்றும் அப்புராணம் குறிப்பிடுகின்றது. தில்லையைச் சுற்றிலும் ஏராளமான புத்தர் சிலைகளும், பௌத்தச் சின்னங்களும் இருந்ததைப் பல்வேறு ஆய்வு நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன (டாக்டர் சோ. ந. கந்தசாமி, இந்தியத் தத்துவக் களஞ்சியம், தொகுதி ஒன்று, பக்கம் 342 - 353).

முற்கூறிய செய்திகள், தில்லையில் 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பௌத்த மடம், விகாரைகள் அதிகமாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் மெய்ப்பிக்கின்றன. தில்லையில் முன்பிருந்த பௌத்த மடம்தான் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு பல்லவர்கள், பிற்காலச் சோழர்கள், பிற்காலப் பாண்டியர்கள் அரசாண்ட காலத்தில் வைகீகக் கோவிலாக மாற்றப்பட்டு, ஒவ்வொரு மன்னர்களாலும் விரிவு படுத்தப்பட்டு, இன்று பெரிய பரப்பளவும், மண்டபங்களும் நிறைந்த சிதம்பரம் நடராஜர் கோயிலாகக் காட்சி தருகின்றது.

இத்தனை வரலாற்றுத் தரவுகள் நிறைந்த இந்த கோயிலைத்தான் தங்களுக்கு உரியது என்றும், கோயில் நிர்வாகத்தில் அரசு தலையிடல் ஆகாது என்றும் தில்லைத் தீட்சிதர்கள் தில்லி நீதிமன்றம் வரை சென்று வாதாடினர். இதற்கு மேலும் சென்று, இந்தத் தீட்சிதர்கள், தங்களைக் கடவுளுக்கு ஒப்பானவர்களாகச் சிவபெருமானே வந்து சாட்சி சொல்லியதாகவும் கதைக்கின்றனர்.

புத்தர் கோயிலை மாற்றி அமைத்துச் சோழ மன்னர்கள் கட்டிய கோயிலை, மனுச்சக்கரவர்த்தி மரபில் வந்த இரண்யவர்மன் கட்டியதாகவும், அதற்காக, கங்கைக் கரையில் உள்ள அந்தர்வேதியில் இருந்து மூவாயிரம் அந்தணர்களைத் தில்லைக்கு அழைத்து வந்ததாகவும், அவர்களே தில்லை மூவாயிரவர் என்றும் தில்லை தீட்சிதர்களில் ஒருவரான உமாபதி சிவாச்சாரியார் என்பவர் பதினான்காம் நூற்றாண்டிலேயே 'கோயில் புராணம்' ஒன்றை எழுதி

வைத்துவிட்டார். அதை மட்டுமே தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்துகின்ற தில்லைத் தீட்சிதர்கள், அதற்கு முன்பாக இருந்த பௌத்த வரலாறுகளைச் சிறிதும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

இதனால் கோயில் நிர்வாகத்தில் மற்றவர்கள் தலையீட்டை மறுக்கும் தீட்சிதர்கள், இரண்யவன்மனுக்குச் சோழ மன்னராக ஆத்திமாலை சூட்டி, புலிக்கொடி கொடுத்து முடி சூட்டி, சோழர் குல அரசியைத் திருமணம் செய்து வைத்ததாகவும் தங்கள் புராணத்திலேயே கூறியுள்ளனர். இதன்படி, சோழ மன்னர்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து வந்த சிதம்பரம் நடராஜர் கோயில், பிற்காலத்தில் சோழப் பரம்பரை இல்லாது போகவே, படிப்படியாகத் தீட்சிதர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு வந்து விட்டதாகத் தீட்சிதர்களே கூறுகிறார்கள்.

சோழ மன்னர்கள் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து வந்த சிதம்பரம் நடராஜர் கோயில், பிற்காலத்தில் சோழப் பரம்பரை இல்லாது போகவே, படிப்படியாகத் தீட்சிதர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்கு வந்து விட்டதாகத் தீட்சிதர்களே கூறுகிறார்கள்.

இவர்கள் கூறுவதில் அடிப்படையில் உண்மைக்கு மாறுபட்ட இரண்டு செய்திகள் உள்ளன. ஒன்று, சிதம்பரம் நடராசர் கோவிலைக் கட்டியது தமிழன் அல்லாத ஒரு மன்னன் என்பது. மற்றொன்று சோழப் பரம்பரை தற்போது இல்லை என்பது. தில்லை நடராசர் ஆலயம் சோழ மன்னர்களால்

உருவாக்கப்பட்டதற்கும், தில்லை நடராசனையே தங்கள் குலதெய்வமாகச் சோழ மன்னர்கள் கொண்டிருந்தனர் என்பதற்கும், சேக்கிழாரின் திருத்தொண்டர் புராணமும், சிதம்பர புராணமும், பெரிய புராணத்தில் உள்ள கூற்றுவநாயனார் வரலாறும், பல்வேறு கல்வெட்டுகளும், தஞ்சைப் பெரிய கோவில் ஓவியங்களும் சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. சோழ மன்னருக்கு ஆத்திமாலை சூட்டிப், புலிக்கொடி கொடுத்து, முடிசூட்டும் நிகழ்வு ஓவியமாகச் சிதம்பரம் கோயில் மேற்கூரையிலேயே வரையப் பட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவதாகத் தற்போதுள்ள பிச்சாவரம் பாளையக்காரர்கள் தான் சோழ பரம்பரையினர் என்பது, தில்லைத் தீட்சிதர்களே பிச்சாவரம் பாளையக்காரர்களுக்கு சோழ மன்னர்களாக முடி சூட்டியதில் இருந்து தெரிய வருகிறது. கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு ஆண்டு வந்த சோழ வம்சம், பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டில் நலிவுற்றது. இதனால் தங்கள் இருப்பிடத்தைச் சோழர்கள் தீவுக்கோட்டைக்கு மாற்றிக் கொண்டனர். பின்னர் ஏற்பட்ட நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சியின் போது, 17 ஆம் நூற்றாண்டில், தஞ்சையை ஆண்டு வந்த ரகுநாத நாயக்கர், தீவுக்கோட்டையைக் கைப்பற்றியதால், சோழர்கள் அங்கிருந்து பிச்சாவரத்திற்குக் (பித்தர் புரம்) குடிபெயர்ந்து, சிறிய அளவில் அரண்மனை ஏற்படுத்திக் கொண்டு பாளையக்காரர்களாக மாறிப் போயினர். ஆனாலும், தில்லை நடராஜர் ஆலயத்தில் சோழ மன்னர்கள் முடி சூட்டிக் கொள்ளும் பஞ்சாட்சரப்படியில் பிச்சாவரம்

பாளையக்காரர்களை அமர வைத்து முடி சூட்டும் வைபவம் இக்காலம் வரை பாரம்பரியமாக நடந்தேறி வருகிறது. இறுதியாக 16. 6. 1978 அன்று தில்லை நடராசர் கோயிலில் சோழ வம்சத்தின் முடிசூட்டு விழா நடந்திருக்கிறது.

"சிதம்பரம் ஸ்ரீ நடராஜப் பெருமான் சன்னிதியிலே தில்லை மூவாயிர முனிவர்கள் திருமுன்னே ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரப்படியின் மீதே சோழ வம்சத்தினருக்குத் தொன்றுதொட்டு பட்டாபிஷேகம் நடந்து வந்த சம்பிரதாயப்படி அச்சோழ வம்சாவழி வந்த மன்னர் பரம்பரை உயர்திரு ஆண்டியப்ப சூரப்ப சோழனார் அவர்களின் ஜேஷ்ட குமாரர் திரு சிதம்பரநாத சூரப்ப சோழனார் பி. ஏ. வுக்கு மணிமுடி சூட்டுவிழா" நடைபெற்றதாக இதற்கான அழைப்பிதழ் தெரிவிக்கிறது.

மேலும், சிதம்பரம் கோவிலின் நடை சாத்தப்படும் போது, நுழைவாயில் கதவுச் சாவி, பிச்சாவரம் ஜமீன் அரண்மனைக்கு அன்றாடம் இரவில் பல்லக்கில் கொண்டுவரப்பட்டு, மறுநாள் அதிகாலை, திரும்பவும் அரண்மனையில் இருந்து கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளது என்ற செய்தியும் தெரிய வருகிறது. அண்மைக்காலம் வரை வழக்கத்தில் இருந்த இம்முறை 1980 ஆம் ஆண்டுகளில் பிச்சாவரம் அரண்மனை இடிபாடுற்றக் காலத்திற்குப் பிறகு தீட்சிதர்களால் உள்நோக்குடன் மாற்றப்பட்டு விட்டிருக்கிறது. (க.சி.து. நாராயணசாமி எழுதிய "இரண்யவர்மன் சோழ மன்னரான வரலாறு" நூல்).

இப்படித் தமிழ் மக்களுக்குச் சொந்தமான கோயிலைக், குறிப்பாகத் தமிழ் பௌத்தர்கள் உருவாக்கிய கோயிலை, யாரும் கவனிப்பாரின்றிப் போனபடியால், எங்கோ வடக்கில் இருந்து வந்த ஆரிய நாடோடிகள் தங்கள் உடைமையாகக் கைக்கொண்டு விட்டனர். இப்படி உரிமையின்றிப் பெறப்பட்ட கோயிலைத் தங்கள் சமூகத்திற்கே உரிமையானது என்றும், இறைவனோடு பூலோகத்திற்கு வந்த அந்தணர்கள் தாங்கள் என்றும் கூறி, தங்கள் ஏகபோக ராஜ்யத்தை அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர் இந்தத் தில்லைத் தீட்சிதர்கள்.

கோயிலுக்குச் சொந்தமான 900 ஏக்கருக்கும் மேற்பட்ட நிலத்தைப் பாதி அளவிற்கு மட்டுமே குத்தகைக்கு விட்டு, முழு வருமானத்தையும் மறைத்து வருகின்றனர். கோவிலுக்கு வரும் பக்தர்களை விரட்டிப் பணம் வசூல் செய்வது, சிற்றம்பல மேடையில் ஏறி சாமி தரிசனம் செய்யப் பணம் பிடுங்குவது, பக்தர்களைக் கண்டபடித் திட்டுவது, தாக்குவது, சாதிப் பெயர்களைச் சொல்லி அவமரியாதையாகப் பேசுவது போன்ற செயல்களில் தீவிரமாகத் தினமும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர் இந்தத் தீட்சிதர்கள்.

இவர்களில் இளைய சமுதாயத்தினரோ கோயிலுக்குள்ளேயே மது, மாமிசம், பாலியல் பிரச்சனைகளில் ஈடுபடுவதாகப் பொதுமக்களே கூறிய புகார்களை அடுத்தும், தில்லைத் தீட்சிதர்களின் கொலை, கொள்ளை, களவு, சூது, வாது, மது ஆகிய நிகழ்வுகள், பிரபலமான செய்தி ஊடகங்களில் தொடர் கட்டுரைகளாக

வெளிவந்ததை அடுத்தும், மனித உரிமைகள் அமைப்புகளும், சமுதாய அமைப்புகளும், அரசியல் கட்சிகளும் கோயில் நிர்வாகத்தை அரசே ஏற்க வற்புறுத்தி வந்தனர். இதனை ஏற்று 1987 ஆம் ஆண்டில் கோயில் நிர்வாகத்தைத் தமிழக அரசின் இந்து அறநிலையத்துறை ஏற்கத் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் உத்தரவிட்டதைத் தொடர்ந்து தீட்சிதர்கள் நீதிமன்றத்தில் இதற்குத் தடை உத்தரவு பெற்றனர்.

தில்லைத் தீட்சிதர்களின் எல்லை மீறிய அக்கிரமங்களின் ஒரு பகுதியாகத் தமிழ் மக்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட கோயிலில் தமிழில் பாட முடியாதவாறு தடை உத்தரவும் பெற்றிருக்கின்றனர். தேவாரப் பாடல்கள் முழுவதும் ஓலைச்சுவடியில் இருந்த காலத்தில் அதைப் பாதுகாக்க சோழ மன்னர் முதலாம் குலோத்துங்கன் செய்த ஏற்பாட்டின் படி, அவரது அமைச்சர் காலிங்கராயன் அத்தேவாரப் பாடல்களைச் செப்பேடுகளில் பொறித்துத் தில்லைச் சிற்றம்பலத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்தார் என வரலாற்றுச் செய்திகள் தெரியப்படுத்துகின்றன. இந்தத் தமிழ்ப் பாடல்களைத் தான் தில்லைச் சிற்றம்பல மேடையில் பாடக்கூடாது என்று தீட்சிதர்கள் தடை உத்தரவு பெற்று இருக்கின்றனர். திருச்சிற்றம்பல மேடையில் தேவாரம் பாடக் கூடாது என்ற தீட்சிதர்களின் எதிர்ப்புக்கு இதுவரை எந்த ஆதீனமும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்ததில்லை.

சிதம்பரம் கோயில் தொடர்பான வழக்குகள் பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே

நீதிமன்றங்களைச் சந்தித்து இருக்கின்றன. 1880 - 1890 வரை சில வழக்குகளும், பின்னர் 1890, 1939, 1952, 2007, 1997 ஆகிய ஆண்டுகளில் உயர் நீதிமன்ற வழக்குகளாகவும் நடைபெற்றன. பின்னர் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் இந்து அறநிலையத்துறைக்குச் சிதம்பரம் கோயில் நிர்வாகத்தை மாற்றியதைத் தொடர்ந்து தீட்சிதர்கள் தொடுத்த வழக்கில், 2014 ஆம் ஆண்டில் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டு நிர்வாகம் தில்லைத் தீட்சிதர்கள் கைக்கு மாறியது. ஆனால் இதற்கு முன் கூறிய அனைத்துத் தீர்ப்புகளிலும் தில்லை நடராசர் கோயிலைப் பொதுக் கோயில் என்று தான் உயர் நீதிமன்றங்களும், உச்ச நீதிமன்றங்களும் கூறி இருக்கின்றன. அது தீட்சிதர்களுக்குச் சொந்தமானது என்று இதுவரை வெளிவந்த எந்த நீதிமன்றத் தீர்ப்பிலும் சொல்லப்படவில்லை.

17. 3. 1890 இல் தீட்சிதர்கள் தொடர்ந்த வழக்கில் முத்துசாமி ஐயர் உயர்நீதிமன்ற நீதிபதியாக இருந்து அளித்த தீர்ப்பிலும் தில்லை நடராசர் கோயில் பொதுக் கோயில் என்றுதான் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

1888 ஆம் ஆண்டில் தில்லைக் கோயில் நிர்வாகத்திற்காக அறுவர் குழு ஒன்று நியமிக்கப்பட்டது. அதன் தலைவர் முத்துசாமி ஐயர். அதில் பாஷ்யம் ஐயங்கார் போன்றவர்களும் இருந்தனர். இந்த ஐயர்களும், ஐயங்கார்களும் அடங்கிய குழுதான் நடராசர் கோயில் நிர்வாகத்தை அரசு ஏற்க வேண்டும் போன்ற தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி இருக்கின்றனர். இதை அன்று பார்ப்பன ஊடகங்களும் கூட ஆதரித்து எழுதின. "நிர்வாகத்தை

அரசாங்கம் ஏற்பது தங்களைப் பாதிக்கும் என்று தீட்சிதர்கள் சொல்வதானது, குற்றவியல் சட்டம் கொண்டு வந்தால் அது எங்களைப் பாதிக்கும் எனத் திருடர்கள் சொல்வதைப் போன்றது" என்று அப்பொழுது பார்ப்பன ஏடுகளிலேயே எழுதப்பட்ட வரலாறும் உண்டு.

இந்த முன்குடுமிச் சோழியர்களைப் பற்றிப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிலேயே காளமேகப் புலவர் என்னும் வைணவப் பார்ப்பனர் பாடி வைத்து விட்டார்.

"சுருக்கவிழ்ந்த முன்குடுமிச் சோழியா! சோற்றுப் பருக்குலர்ந்த வாயா! புலையா! - திருக்குடந்தைக் கோட்டானே! நாயே! குரங்கே! உனையொருத்திப் போட்டாளே வேலையற்றுப் போய்!"

(தனிப்பாடற்றிரட்டு - கவி காளமேகம் பாடல்கள்) என்ற அவரது தனிப்பாடல் மூலம் இதனை அறியலாம்.

இதன் பின்னர் 1920 ஆம் ஆண்டில் நீதிக்கட்சி ஆட்சியின்போது, சென்னை மாகாணச் சட்டமன்றத்தில் "இந்து அறநிலையத் துறையை உருவாக்கும் மசோதா" 1924 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டு, 1925 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதத்தில் சட்டமாக்கப் பட்டது. அன்றைய நீதிக் கட்சியினர் பெரும்பாலோர் இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தியச் சமூகம் சாதிகளாலும், மதங்களாலும் பின்னிப் பிணையப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு வேதமும்,

வைதீகமும் அடிப்படைக் காரணங்களாக அமைந்திருக்கின்றன. அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டுவிட்ட இந்திய மக்கள் அதைப் போற்றிப் பாதுகாத்து வருகின்றனர்.

இன்றைக்குப் பார்ப்பனர்களே வேண்டாம் என்றாலும் கூட, அதற்கு அடுத்தடுத்த நிலையில் உள்ள சாதிக்காரர்கள் அதை விடுவதாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் தான் பார்ப்பனர்களை இன்னும் அதிகாரத்தைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களாக ஆக்கி வைத்திருக்கின்றன. அதனால்தான் இந்தக் காலத்திலும் கூட மனிதனை மனிதனாக மதிக்காத 'மனுதர்மம்' தேவை என்றும், கோயில்களில் 'உயர்சாதி ஆதிக்கம்' தேவை என்றும் அவர்களால் வெட்கமின்றிச் சொல்ல முடிகிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் அடுத்தடுத்த சாதிகளை மிகக் கேவலமாகப் பேசுவதும், கோயில் உள்ளே வரவிடாமல் தடுப்பதும் இன்னும் நந்தனார் காலத்து நடைமுறைகள் தான் கோவில்களில் நீடித்து வருகின்றன என்ற உண்மையை அப்பட்டமாகத் தெரிவிக்கின்றன.

'காலந்தோறும் நந்தன்' என்பது கனவாக மாறுகின்ற காலத்தில் தான் சாதி, பேத வித்தியாசம் இல்லாத ஒரு சமத்துவ நிலை உருவாக்கப்படும். அப்போதுதான் 'நந்தனார் மடம்' தொடங்கி, சாதி வித்தியாசம் அற்ற ஒரு சமநிலையை உருவாக்கிடும் கனவைக் கண்ட திரு சகஜானந்தா சுவாமிகள் போன்றோரின் சமத்துவக் கனவுகள் நனவாகும்.

"ஈனி"

— முனைவர் தேமொழி

ஈன்று புறந்தருதல் எந்தலைக் கடனே

சிறப்பு ஈனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.

ஈன் என்பது உருவாக்குதல், கொடுத்தல், தருதல்
என்ற பொருள் கொண்டது.

இந்த அடிப்படையில் கொடுக்கும் மூலத்தை ஈனி
என்று குறிப்பிடும் வழக்கம் வந்துள்ளது.

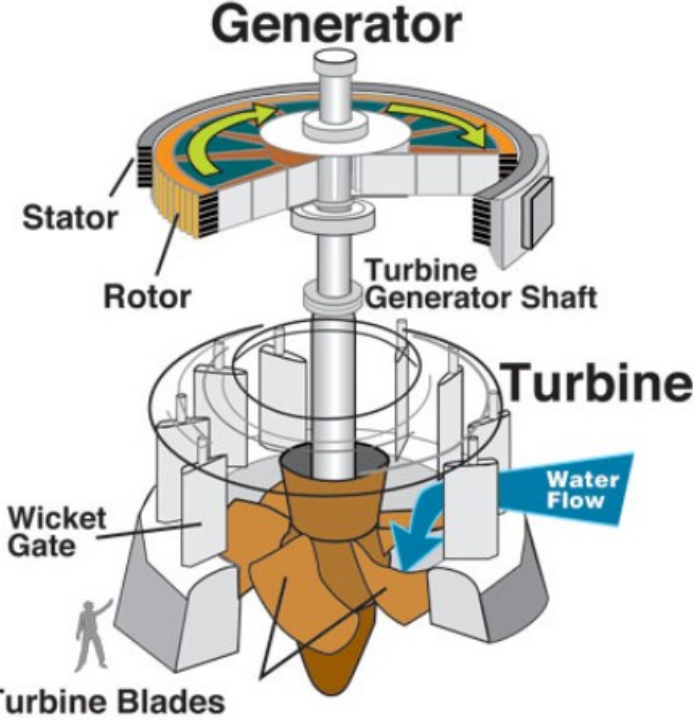
அப்படியானால் ஈன்று புறந்தரும் அம்மா கூட ஈனி
தான்.

<https://labs.openai.com/s/mW8wZXRcjwphvJ4T1h9SFsfB>

இணையத்தில் தேடியதில் இன்றைய வழக்கில் . . .

இயற்பியலில்

Turbine Blades

ஈனி = மின்வலி ஈன்பொறி=electric generator

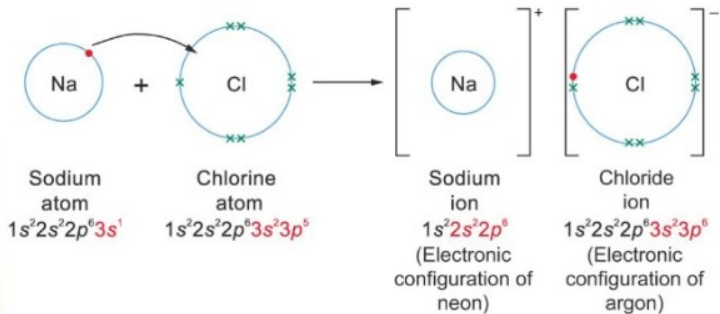
உற்பத்தி செய்து வழங்குவது

(வெறும் வழங்கி மட்டும் அல்ல)

அதே போல வேதியியலில் மூலக்கூறுகள் இணையும்பொழுது கொடுக்கும் அயனிகளை ஈனி என்று குறிப்பிடுவதைக் காண முடிகிறது (ஏற்கும் அயனி ஏற்பி எனப்படுகிறது .. கொடுப்பது ஈனி, ஏற்பது ஏற்பி)

பிணைப்பு ஈறணு (இரண்டு அணுக்கள்) கொண்ட ஈனி, எலக்ட்ரான் ஈனி; எலக்ட்ரான் ஏற்பி போன்ற சொற்கள் பயன்பாட்டில் உள்ளது.

Ionic Bonds: Donating and Accepting Electrons

உயிரியலில் கால்நடை இனப்பெருக்கம் மற்றும் ஈனியல் துறை என்ற வழக்கே உள்ளது. ஆக biology, Genetics, gynecology போன்ற பிரிவுகளிலும் ஈனி ஈனாதல் என்ற அடிப்படையில் ஈனி உள்ளது.

ஈ என்பது ஈகை கொடை கொடுப்பது என்பதுடன் தொடர்பு கொண்டது.

ஈ என இரத்தல் இழிந்தன்று, அதன் எதிர் ஈயேன் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று

இன்றும் ஈகைத் திருநாள் கொண்டாடுகிறோம் இதன் அடிப்படையில்...

சுருக்கமாக கொடுப்பவை ஈனி எனலாம்.

இலக்குவனார் திருவள்ளுவனின் கலைச்சொல்லாக்க வழிகாட்டி!

— இ.பு.ஞானப்பிரகாசன்

நம் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் அண்மைக்காலமாகவே தமிழ்ப் பற்று மிக்க நல்லுலகமாக மாறி வருவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

குமுக ஊடகங்களில் அன்றாடம் யாரேனும் சிலர் வழக்கில் உள்ள ஏதாவது ஒரு சொல்லைக் குறிப்பிட்டு அது தமிழ்ச் சொல்லா இல்லையா எனக் கேட்கிறார்கள், சிலர் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு நிகரான தமிழ்ச் சொல் கேட்கிறார்கள், சிலர் தங்கள் குழந்தைக்குச் சூட்டத் தூய தமிழில் பெயர் பரிந்துரைக்கக் கோருகிறார்கள். இப்படிப் பல தமிழ் சார்ந்த தேடுதல்கள் நாள்தோறும்.

இப்படி ஓர் ஆர்வத்தைத்தான் நம் மக்களிடம் காண வேண்டுமென்று தமிழ் அறிவுலகம் பல்லாண்டுக் காலமாய் விழி பூத்துக் கிடந்தது. அவ்வகையில் தாய்மொழி ஆர்வம் கொண்டவர்களாக நம் மக்கள் மாறி வருவது ஈடு இணையற்ற மகிழ்ச்சிதான்.

அதே நேரம் ஆர்வம் மிகுந்திருக்கும் அளவுக்கு ஆர்வக்கோளாறும் மிகுந்திருப்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. கலைச்சொல்லாக்கம் எனும் பெயரில் பேசுபுக்கு முதலான குமுக ஊடகங்களில் பலர்

பரிந்துரைக்கும் சொற்கள் சமயங்களில் பதற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

தமிழில் கலந்துள்ள சமற்கிருதச் சொற்களைத் தமிழ் என்றெண்ணி அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கலைச்சொல் படைப்பது, ஓர் ஆங்கிலச் சொல் வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு பொருள் தரும் என்பதைக் கூட உணராமல் ஐயம் கேட்பவர் எந்தப் பயன்பாட்டுக்குக் கேட்கிறாரோ அதை மட்டும் மனத்தில் கொண்டு புதுச் சொல் படைப்பது, கேட்கப்படும் சொல்லுக்கு ஏற்கெனவே தமிழில் சொல் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதையே பார்க்காமல் தேவையே இல்லாமல் ஒரு புதுச் சொல்லை உருவாக்குவது இப்படிக் கலைச்சொல்லாக்கம் எனும் துறை இங்கே படும் பாடு கொஞ்சநஞ்சமில்லை.

ஆனால் இதற்கெல்லாம் குறிப்பிட்ட தனி மனிதர்களைக் குறை சொல்லியும் பயனில்லை. காரணம், தமிழில் ஏராளமான கலைச்சொல் அகராதிகளும் நிகண்டுகளும் இருந்தாலும் புதிதாகக் கலைச்சொற்களை உருவாக்குவது எப்படி என்பதற்கான வழிகாட்டல் போதுமான அளவில் இங்கு இல்லை.

இந்தக் குறையைத் தீர்க்கும் விதமாக ஐயா இலக்குவனார் திருவள்ளுவன் அவர்கள் படைத்திருப்பதுதான் சொல்லாக்கம் – நெறிமுறையும் வழிமுறையும் எனும் நூல்! 2020ஆம் ஆண்டு வெளியாகியிருக்கும் இந்நூல் தமிழில் புதிய சொற்களைப் படைக்க விரும்புவர்களுக்கு ஒரு

தன்னிகரற்ற வழிகாட்டி! அதை ஆராய்வதே இக்கட்டுரை.

ஓர் ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத் தமிழ்ச் சொல் படைப்பதாக இருந்தால் அந்தச் சொல்லுக்கு முதன்மையாக என்ன பொருள், மேலும் வேறு என்னென்ன பொருள்களிலெல்லாம் அது பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பவற்றை மட்டும் ஆராயாமல் குறிப்பிட்ட சொல் ஆங்கிலத்துக்கு எந்த மொழியிலிருந்து வந்தது, அந்த மூலமொழியில் அதன் பொருள் என்ன, வேர் என்ன எனவெல்லாம் எல்லை வரை ஆராய்ந்து அதன் பின் உரிய தமிழ்ச் சொல்லைப் படைப்பதுதான் துறைசார் அறிஞர்களின் வழக்கம்.

அப்படி முறையாக, உலகத் தரம் வாய்ந்த கலைச்சொற்களை உருவாக்கும் செம்மாந்த சொல்லாய்வறிஞர்களில் இலக்குவனார் திருவள்ளுவன் அவர்களும் ஒருவர் என்பதை அனைவரும் அறிவர். அப்பேர்ப்பட்டவர் தன்னைப் போலவே மற்றவர்களும் சிறப்பான கலைச்சொற்களை உருவாக்க இப்புத்தகத்தின் மூலம் வழிகாட்டுகிறார்.

மொத்தம் 13 படலங்கள் (chapters) கொண்ட இந்நூலில் இதன் பெயருக்கேற்ப, ஒரு கலைச்சொல்லை எப்படியெல்லாம் உருவாக்க வேண்டும் எனவும் எப்படியெல்லாம் உருவாக்கக்கூடாது எனவும் நெறிமுறைகளை முன்பாதியில் ஆசிரியர் விரிவாக விளக்கியிருக்கிறார். அடுத்து தகுதியான சொற்களை உருவாக்க என்னவெல்லாம் செய்ய

வேண்டும் எனும் வழிமுறைகளைப் பின்பாதியில் அழகாக எடுத்துரைத்திருக்கிறார்.

இப்படி நூல் நெடுக பரிந்துரைக்கப்பட்டிருக்கும் நெறிமுறைகள், வழிமுறைகள் ஆகியவற்றில் மிக மிகச் சிறந்தவை என என் சிற்றறிவுக்கு எட்டிய ஏழே ஏழை மட்டும் இங்கே விரித்துரைக்க விழைகிறேன்!

1. சுருக்கம்:

ஒரு கலைச்சொல் என்பது சிறியதாக இருக்க வேண்டும். வெவ்வேறு சொற்களைக் கோத்துக் கோத்து நீளமான சொல்லாகப் படைப்பது, குறிப்பிட்ட சொல்லுக்கான பொருள் விளக்கத்தைத் தரும் சொற்றொடரையே கலைச்சொல்லாக முன்வைப்பது போன்றவை கூடாது என்பது நூல் சொல்லும் முதல் பரிந்துரை.

'இன்றைய தேவை குறுஞ்சொற்களே' என்கிற தலைப்பில் இதற்காகத் தனிப் படலமே ஒதுக்கியுள்ள நூலாசிரியர், "சுருக்கமாக அமையாத சொற்கள் பெரும்பாலும் பயன்பாட்டை இழக்கின்றன" என்கிறார். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, 'Caliper' எனும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு 'முடம் நீக்க உதவும் சாதனம்' என ஒரு சொற்றொடரே கலைச்சொல்லாகப் பரிந்துரைக்கப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இப்படிக் கலைச்சொல் எனும் பெயரில் நீள நீளமான சொற்சேர்க்கைகளைப் பரிந்துரைப்பதால் தமிழ்ச் சொற்களைப் பயன்படுத்தும் ஆர்வமுள்ளவர்கள் கூடச் சுருக்கம் கருதி ஆங்கிலச் சொல்லையே பயன்படுத்தி விடுகின்றனர் என்பது அவர் கவலை.

ஆகவே ஊன்றி நடக்க உதவும் கோலை ஊன்றுகோல் என்பது போல் காலணியுடன் இணைத்து அணிந்து ஊன்றி நடக்கப் பயன்படுத்தும் Caliper-ஐ 'ஊன்றணி' எனலாம் என்கிறார்.

இப்படி Centrifuge என்பதற்குப் பிரிவை, Letter of Credit என்பதற்கு உத்தரவாத மடல், Scrapper box என்பதற்கு செதுவைப்பெட்டி எனச் சுருக்கமும் செறிவும் சொல்லழகும் மிக்க பல கலைச்சொற்கள் இந்தப் படலத்தில் உரிய விளக்கங்களுடன் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

2. விளக்கம் உடைமை:

கலைச்சொல் சுருக்கமாக இருக்க வேண்டும் என்பது எவ்வளவு முதன்மையானதோ அதை விட முதன்மையானது அது புரியும்படி இருக்க வேண்டும் என்பது. சுருக்கமான சொல்லைப் பரிந்துரைப்பதாக நினைத்துக் கொண்டு யாருக்குமே புரியாத வகையில் கலைச்சொல்லை உருவாக்கி விடக்கூடாது என்பது நூல் சொல்லும் நெறிமுறை.

இவ்வகையில் நன்னூல் கூறும் குன்றக் கூறல், குறைபடக் கூறல், கூறியது கூறல் முதலான நூற்குற்றங்கள் ஐந்தும் சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல், நவின்றோர்க்கு இன்மை என நூலழகுகள் பத்தும் கலைச்சொல்லாக்கத்துக்கும் பொருந்தும் என்கிறார் நூலாசிரியர். நூல் என்பதே சொற்றொடர்களின் திரட்டுதான் என்பதால் நூலாக்கத்துக்குப் பொருந்தும் இலக்கணங்கள்

சொல்லாக்கத்துக்கும் பொருந்துவதுதானே இயற்கை எனவும் அறிவினா எழுப்புகிறார்.

3. தமிழ்ச்சொல்லே கலைச்சொல்:

முன்பே நாம் பார்த்தது போல், பலர் தமிழில் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களைக் கொண்டு புதிய கலைச்சொற்களைப் படைத்து விடுகிறார்கள்; சிலர் எந்த அயல்மொழிச் சொல்லுக்குத் தமிழ்ச் சொல் தேவையோ அதையே ஒலிபெயர்ப்பு (transliteration) செய்து தமிழில் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் கண்டிக்கும் இந்நூல், “நம் தாய்மொழியிலேயே ஏராளமான சொற்செல்வம் கொட்டிக் கிடக்கும்பொழுது பிறமொழிக் கலப்பு, ஒலிபெயர்ப்பு எனும் பெயர்களில் நம்மை விட ஏழ்மையான மொழிகளிடம் நாம் ஏன் கடன் வாங்க வேண்டும்?” என உரத்த கேள்வி ஒன்றைத் தமிழ் அறிவுலகுக்கு முன்வைக்கிறது.

கொட்டிக் கிடக்கும் அந்தச் சொற்செல்வத்தின் முகவரியாக நூலாசிரியர் கைகாட்டுவது சங்க இலக்கியங்களை. இன்று புதிய சொற்களாகக் கருதப்படும் யாவும் உண்மையில் சங்கச் சொற்களின் அடிப்படையிலானவையே எனக் கூறுபவர் நமக்குத்தான் அது தெரியவில்லை என்கிறார். அள்ள அள்ளக் குறையாத கருவூலம்தான் சங்க இலக்கியம் என வருணிப்பவர் சங்கச் சொற்களிலிருந்து புதிய கலைச்சொற்களை மீளாக்கம் செய்வதைத்தான் தமிழரின் கலைச்சொல் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான எளிய, சரியான தீர்வு என முன்மொழிகிறார்.

முன்மொழிவோடு நில்லாமல் அதைச் செயல்படுத்தியும் காட்டும் விதமாக, இன்றைய புத்துலக வாழ்க்கை முறையில் நாம் பயன்படுத்தும் 'வால்வு' எனும் சாதனத்துக்குத் திருக்குறளில் உள்ள 'அதர்' எனும் சொல் எப்படிப் பொருந்தி வருகிறது என நூலாசிரியர் விளக்குவது தமிழ் உணர்வுள்ளவர்களைச் சிலிர்க்கச் செய்யும் பகுதி.

இப்படிப் பண்டைத் தமிழ் நூல்களிலிருந்தே சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து இலக்கண முறைப்படி சிறு சிறு மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி இன்றைய வாழ்க்கை முறைக்குத் தேவையான பற்பல கலைச்சொற்களை விதவிதமாகப் புத்தகம் முழுவதும் படைத்துக் காட்டியுள்ளார் இதன் ஆசிரியர். இதைப் பற்றி விளக்கும்பொழுது ஓரிடத்தில், "எவ்வாறு மெய்யுலகில் நம்மால் ஒரு நுண்மணலைக் கூடப் புதிதாக உருவாக்க முடியாதோ அப்படித்தான் சொல்லுலகும்" எனக் கூறுகிறார்!

ஆம்! இஃது உண்மைதானே? எப்படி நம்மால் முற்றிலும் புதியதாக ஒரு சொல்லை உருவாக்கி விட முடியும்? ஏற்கெனவே இருக்கும் சொற்களின் வேரிலிருந்தோ சொற்களை ஒன்றோடொன்று கோத்தோதானே இன்னொரு சொல்லை உருவாக்குகிறோம்! ஆக புதிதாக நாமே உருவாக்கிய சொல் என இங்கு ஒன்றுமே கிடையாது என்பது மறுக்க முடியாதது.

4. மீள்பயன்பாடு:

அற்றைத் தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்து இற்றைத் தேவைக்கான சொற்களை உருவாக்க முடியும் என்ற நூலாசிரியர் அதைக் கூட எல்லாவற்றுக்கும் நாம் செய்து கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை என்கிறார்.

ஒவ்வொரு தேவைக்கும் புதிது புதிதாக நாம் சொற்களை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை; பண்டைய நூல்களில் உள்ள வழக்கற்றுப் போன சொற்களை முடிந்த வரையில் அப்படியே மீண்டும் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டு வரலாம் என்பதே இந்தக் கருத்து.

இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, 'அருந்தமிழ்ச் சொற்கள் அனைத்தும் அறிவியலே!' எனும் தலைப்பில் அறிவியல் நுட்பம் மிக்க சங்க இலக்கியச் சொற்களை வகை வகையாக, தொகை தொகையாக ஒன்பது பக்கங்களுக்கு எழுதியுள்ளார் நூலாசிரியர்.

வானறிவியல், விலங்கியல், நிலவியல், நீரியல், வேளாணியல் என ஒவ்வொரு துறையிலும் மிக நுட்பமான வேறுபாடுகளோடு எப்படி எப்படியெல்லாம் பழங்காலத் தமிழில் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உரிய விளக்கங்களுடன் கூறும் இப்பகுதி தமிழின் சொல்வளம் குறித்துப் பெரும் மலைப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

கூடவே "தமிழால் சொல்ல இயலும்! தமிழில் சொல்ல இயலும்" எனும் புத்தகத்தின் முழக்கம் சரியானதே எனும் நம்பிக்கையும் துளிர்க்கிறது.

5. நேரடி மொழிபெயர்ப்பு கூடாது:

ஒரு சொல்லின் கருப்பொருள், பயன்பாட்டுப் பின்னணி, உருவான தன்மை போன்றவற்றை அறியாமல் நேரடியாக அப்படியே மொழிபெயர்ப்பது இந்நூலில் கண்டிக்கப்படும் இன்னொரு முதன்மையான விதயம்.

இதைப் படித்தபொழுது அண்மையில் பார்த்த வேறொரு நூல் நினைவுக்கு வந்தது. அதில் அதன் ஆசிரியர் எழுதியிருக்கிறார், "குழந்தைகளுக்குப் 'படுக்கையறைக் கதைகள்' சொல்வதை நாம் வழக்கமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்" என்று. 'Bed-time stories' என்பதை அவர் தமிழ்ப்படுத்திய அழகு இது!

சொல்லுக்குச் சொல் நேரடியாக மொழிபெயர்ப்பது நம்மை எங்கே இட்டுச் செல்லும் என்பதற்கு இஃது ஒரு நகைக்க வைக்கும் - அதை நேரம் பதைக்க வைக்கும் - எடுத்துக்காட்டு. இதே போல் 'ஆட்டோ'வைத் 'தானி' என நாம் குறிப்பிடுவது எவ்வளவு தவறான சொல்லாடல் என்பதை இந்தப் புத்தகம் விளக்குகிறது.

"'ஆட்டோ' என்றால் தானாக இயங்கக்கூடியது என்று பொருள் கொண்டு ஆட்டோவைத் தானி என்கிறோம். 'ஆட்டோ மொபைல்' என்பது 'இயந்திரத்தால் இயங்கும் ஊர்தி' என்று பொருள் தருவது. அதனைப் பற்றி எண்ணாமல் தானாக இயங்குவது என்று கருதித் 'தானி' என்று சொல்ல அச்சொல் தமிழார்வலர்கள் வட்டத்தில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது" எனக் குறிப்பிட்டுள்ள

நூலாசிரியர், தொடர்ந்து 'ரிக்சா' எனும் சப்பானியச் சொல்லுக்கு இழுத்துச் செல்லப்படும் வண்டி என்பதுதான் பொருள் என்பதால் இயந்திரத்தால் அல்லது பொறியால் இழுக்கப்படும் 'ஆட்டோரிக்சா' எனும் முழுப் பெயர் கொண்ட 'ஆட்டோ'வுக்குப் 'பொறி இழுவை' என்பதே பொருத்தமான பெயர் என்கிறார்.

6. ஒரு சொல் பல பொருள் தவிர்ப்பு
 ஒரே சொல்லை வெவ்வேறு பொருள்களில் பயன்படுத்துவது மிகவும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்துவது மட்டுமில்லை தமிழில் சொல் வங்கி இல்லை என்பது போன்ற தவறான தோற்றத்தையும் தருகிறது. இதற்கு நூல் தரும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு 'துறை' எனும் சொல்.

நீர் நிலைப் பகுதி, பா வகை போன்ற பல பொருள்களில் சங்கக் காலத்திலிருந்தே பயன்பாட்டில் இருக்கும் சொல்தான் துறை என்பது. உட்பிரிவு எனும் வேர்ப்பொருள் கொண்ட சொல் என்பதால் இன்று இதை ஆங்கிலத்தின் 'Department' எனும் சொல்லுக்கு இணையாகப் பயன்படுத்துகிறோம்.

ஆனால் மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகப் பல்வேறு பொருள்களில் பயன்படுத்தியபொழுது வராத குழப்பம் இப்பொழுது வருகிறது. காரணம், அரசின் செயலகப் பிரிவுகளையும் துறை என்கிறோம்; அவற்றின் கீழ் இயங்கும் சிறு பிரிவுகளையும் துறை என்கிறோம். தனித் தனியாகப் பயன்படுத்தும்பொழுது எதுவும் தெரியாவிட்டாலும்

துறைசார் ஆவணங்களிலும் வேறு பல சூழல்களிலும் இஃது எவ்வளவு குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பது குறிப்பிட்ட சூழல்களில் இயங்குபவர்களுக்கு நன்றாகவே தெரியும்.

எனவே இப்படி வெவ்வேறு பொருள்களுக்கு ஒரே சொல்லைப் பரிந்துரைக்கக்கூடாது என வலியுறுத்தும் நூலாசிரியர் குறிப்பிட்ட இந்தச் சொல் குழப்பத்துக்கான தீர்வையும் வழங்குகிறார்.

சங்கப் பாடல்களில் இதே துறை எனும் சொல் வரும் இடங்களில் அதன் மேல்பிரிவைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட 'திணை' எனும் சொல்லை நாமும் இன்று செயலகப் பிரிவுகளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தலாம் என்று பண்டைத் தமிழ் இலக்கியத்திலிருந்து இதற்கான தீர்வை முன்வைக்கிறார். இது போல் பல்பொருள் பயன்பாடு கொண்ட வேறு பல சொற்களுக்கும் உரிய அழகான சொற்களை அளித்துள்ளார்.

தவிர சங்க இலக்கியச் சொற்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டு ஏற்கெனவே பயன்பாட்டில் உள்ள சற்றுப் பெரிய சொற்களை இலக்கண முறைப்படி எப்படிச் சுருக்கலாம் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகளோடு விளக்கியுள்ளார்.

கருவியிசைக் கலைஞர் என்பதற்கு மாறாக இயவர், உப்பு விற்பனையாளர் என்பதற்கு மாறாக உமணர், வானூர்தி ஓட்டுநர் என்பதற்கு மாறாக வலவர் என நீளும் அந்தப் பரிந்துரைகள் மிகவும் சுவையானவை!

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த நூலிலேயே பெரிதும் வியப்பூட்டும் கருத்து, சொல்லாக்கத்தில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அணுகுமுறை குறித்த வழிகாட்டல்தான். இப்பட்டியலில் முத்தாய்ப்பாக நான் குறிப்பிட விரும்புவதும் அதுதான்.

7. தமிழ் வழிச் சிந்தனையில் கலைச்சொல்லாக்கம்: அஃதாவது ஒவ்வோர் அயல்மொழிச் சொல்லாக எடுத்து வைத்துக் கொண்டு அவற்றுக்கான தமிழ்ச் சொற்களை உருவாக்கும் இன்றைய போக்கே தவறு என்கிறார் நூலாசிரியர் இலக்குவனார் திருவள்ளுவன் அவர்கள்! இப்படி அயல்மொழி சார்ந்தே கலைச்சொல்லாக்கப் பணியில் ஈடுபடுவதால்தான் நாம் உருவாக்கும் தமிழ்ச் சொற்களும் அயல்மொழி வாடை வீசுவதாக அமைகின்றன என்கிற அவர் கருத்து வியப்பினால் தன்னைப் போல நம்மைத் தலையாட்ட வைக்கிறது!

தமிழர்களின் இன்றைய வாழ்வியலுக்குத் தேவையான கலைச்சொற்களைத் தமிழ் மொழி சார்ந்த சிந்தனையில் முதலில் உருவாக்க வேண்டும் என்றும் பிறகு வேண்டுமானால் மிச்சமுள்ள ஆங்கிலச் சொற்களுக்கான தமிழ்ச் சொற்களைத் தனியே உருவாக்கிக் கொள்ளலாம் என்றும் நூலாசிரியர் கூறுகிறார்.

இது முற்றிலும் புதுமையான சிந்தனை!

சொல்லாக்க அணுகுமுறையையே புரட்டிப் போடும் கண்ணோட்டம்!

இது சரிதானே? நாம் ஏன் எப்பொழுதும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கான தமிழ்ச்சொல்லையே தேடுகிறோம்?

பெரும்பாலும் நாம் இன்று உருவாக்கும் கலைச்சொற்கள் எல்லாமே வெளிநாட்டினர் உருவாக்கிய சாதனங்கள், தொழில்நுட்பங்கள் போன்றவற்றுக்கானவைதாம். எனவே அந்தச் சொற்களை ஓட்டித்தாம் அவற்றுக்கான தமிழ்ச்சொற்களை நாம் உருவாக்க முடியும்; மறுப்பதற்கில்லை.

அப்படிப் பார்த்தால் தமிழர்கள் உருவாக்கிய சாதனங்களோ, தொழில்நுட்பங்களோ எதுவுமே இல்லையா? நிறையவே உள்ளன. உலகின் முதன்மையான 2% அறிவியலாளர்களுள் குறைந்தது 100 பேர் தமிழ்நாட்டவர்கள் என்கிறது அமெரிக்க இஃடென்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தின் (Stanford University) தரவு. இவர்களுள் எத்தனை பேர் தங்கள் கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் புதுப்புனைவுகளுக்கும் தமிழில் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள் எனப் பார்த்தால் நமக்கு ஏமாற்றம்தான் மிஞ்சும்.

அவ்வளவு ஏன், எளிமையான மாவரைபொறியை எடுத்துக் கொள்வோம். வீட்டில் நாம் இட்டலி மாவு அரைக்கும் இந்தப் பொறி கோயம்புத்தூர் தமிழர் உருவாக்கியதுதானே? அதற்கு ஏன் அவர் தொடக்கத்திலேயே 'மின்னூரல்' என்று பெயர் வைக்காமல் 'கிரைண்டர்' என்று ஆங்கிலத்தில் வைத்தார்?

ஆக நூலாசிரியர் சொல்வது போல் இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் நமக்குத் தமிழ் சார்ந்த சிந்தனைப்போக்கு இல்லை; அத்தகைய சிந்தனைப்போக்கைக் கட்டமைக்கும் தாய்மொழிக் கல்வி முறை இல்லை என்பதுதான்.

அப்படி இருந்திருந்தால் இன்றைய புதிய கருவிகளையும் தொழில்நுட்பங்களையும் நாம் உருவாக்காவிட்டாலும் அவை நம் மண்ணில் வந்திறங்கிய நாளிலேயே அவற்றுக்கு நம் மொழி சார்ந்த கண்ணோட்டத்தில் உடனுக்குடன் தமிழ்க் கலைச்சொற்களை உருவாக்கியிருப்போம்.

சரி, அப்படிப்பட்ட சொற்களை எப்படி உருவாக்குவது என்று கேட்டால் அதற்கும் இந்தப் புத்தகம் வழிகாட்டுகிறது.

பண்டைத் தமிழ் மக்கள் தங்கள் காலத்தில் இருந்த பொருட்களுக்கு எப்படிப் பெயரிட்டார்கள் என்பது நூலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

“சுகர்கேன் எனும் சொல்லுக்கு இன்று புதிதாக நாம் பெயரிட முற்பட்டால் எப்படிப் பெயரிட்டிருப்போம்? சீனிப் பிரம்பு, சருக்கரை மூங்கில் என எப்படியெப்படியோ வைத்திருப்போம். ஆனால் பண்டைத் தமிழர்கள் இப்படி அதன் பயன்பாட்டைப் பற்றியோ வகைப்பாட்டைப் பற்றியோ எல்லாம் அலட்டிக் கொள்ளாமல் வெறுமே அதன் நிறத்தை அடிப்படையாக வைத்து அழகாக எளிமையாகக் ‘கரும்பு’ எனப் பெயர் சூட்டியிருக்கிறார்கள். கரும்பாக இருப்பதால் கரும்பு.

இதே போல் உருளையாக இருக்கும் கிழங்கு என்பதால் 'உருளைக்கிழங்கு'.

இப்படிப் பண்டைத் தமிழர்கள் பொருட்களின் வடிவம், நிறம் போன்ற பல எளிய கண்ணோட்டங்களில் மிகச் சுருக்கமான கலைச்சொற்களை உருவாக்கி வைத்து விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்” எனும் நூலாசிரியர் இதே முறையைக் கடைப்பிடித்தால் இதே போல் செவ்வையான கலைச்சொற்களை நாமும் இன்றைய தேவைக்கேற்ப உருவாக்க முடியும் என நம்பிக்கை ஊட்டுகிறார்.

கலைச்சொல்லாக்கம் பற்றிய ஆய்வின் ஊடே வேறு சில ஆய்வுப் பார்வைகளையும் நம்மிடம் விதைத்துச் செல்லப் புத்தகம் தவறவில்லை.

✓ திருக்குறளும் சங்கக் கால வரம்புக்குள் வருவதே எனும் கருத்து.

✓ உலகம் சுழல்கிறது எனும் உண்மையை அன்றே பதிவு செய்த திருவள்ளுவரின் பெருமை.

✓ வடமொழி எனத் தவறாகக் கருதப்படும் சில சொற்களின் தமிழ்த் தன்மை.

✓ உடலில் இருக்கும் 10 வகைக் காற்றுக்கான வடமொழிப் பெயர்கள் தமிழிலிருந்து போனவையே எனும் துணிபு.

✓ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மேகங்களை வகைப்படுத்திப் பெயரிட்ட தமிழர் அறிவியல்.

இப்படிப் பல புறனடைக் கருத்துக்களும் நூலில் ஆங்காங்கே மின்னுகின்றன.

கலைச் சொல்லாக்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதுவரை பார்த்த ஏழு கருதுகோள்கள் தவிர

1. தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் போன்ற பழந்தமிழ் நூல்கள் தரும் சொல்லாக்கம் பற்றிய வழிகாட்டல்கள் இப்புத்தகத்தில் நினைவு கூரப்பட்டுள்ளன.

2. ஒரு கலைச்சொல்லை எப்படி எப்படியெல்லாம் உருவாக்கலாம் என்பது குறித்து இதற்கு முன் தமிழறிஞர்கள் எழுதி வைத்துள்ள கருத்துக்கள் ஐந்தே ஐந்து வகை என மணிச்சுருக்கமாகப் பட்டியலிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

3. ஒவ்வொரு படலத்திலும் அதன் தலைப்புக்கேற்ப நிறைய கலைச்சொற்கள் உரிய விளக்கத்துடன் வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஏறக்குறைய 200 எண்ணிக்கை கொண்ட இச்சொற்கள் புத்தகத்தின் முடிவில் பட்டியலாகவும் அளிக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்படி உலகத் தரம் வாய்ந்த கலைச்சொற்களைத் தமிழில் உருவாக்குவது எப்படி என்பதற்கு இன்னும் பல சீரிய வழிகாட்டல்களும் அரிய ஆய்வுக் கருத்துக்களும் இந்நூலில் நிரம்பியுள்ளன.

ஆக கலைச்சொல்லாக்கத்தில் ஏற்படும் குளறுபடிகள், அவற்றுக்கான தீர்வுகள், தரம் வாய்ந்த கலைச்சொற்களை உருவாக்குவதற்கான நெறிமுறைகள், அதற்குப் பின்பற்ற வேண்டிய வழிமுறைகள் என அனைத்தையும் எடுத்துரைப்பதோடு இவை எல்லாவற்றுக்கும் வேரூட்டமாகக் கலைச்சொல்லாக்கக் கண்ணோட்டத்தையே தமிழ் சார்ந்து தகவமைக்கும் இந்நூல் தமிழின் மிக முக்கியமான வரவு என்பதில் உள்ளவும் ஐயமில்லை.

இலக்குவனார் திருவள்ளுவன் அவர்கள் எழுதியுள்ள இந்த அரிய நூலை நாமும் படிப்போம்! மாணவர்கள் முதல் மாட்சிமை தாங்கிய பெருமக்கள் வரை அனைவருக்கும் அறிமுகப்படுத்தித் தமிழ்க் கலைச்சொல்லாக்கத் துறையைச் சரியான திசையில் செலுத்துவோம்!

குறிப்பு:

2023 சூலை மாதம் 7, 8, 9 ஆகிய நாட்களில் சென்னையில் நடைபெற்ற 11ஆம் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் வெளியான ஆய்வுக் கட்டுரை

இலக்கியச் சிந்தனை

— குமரன் சுப்ரமணியன்

தளர்ச்சி நீக்கும் முயற்சி – “ஆழ்ச்சி போக்கும் உரன்”

சங்க இலக்கியப் பெட்டகத்தில் இருந்து தமிழர் வாழ்வையும், அவர்களின் காதல், வீரம், அறம் ஆகியவற்றை அறிவது மனமகிழ்வும் நிறைவும் தரும். இதில் வினைத்திறன், இடுக்கண் அழியாமை எனும் பொருளில் கீழ்வரும் புறநானூற்றுப்பாடல் அதை விளக்க அழகான உவமையை உள்ளடக்கிவருகிறது.

சோழன் குராப்பள்ளி தஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் எனும் மன்னனின் குடையைப் புகழ்ந்து பாடும் உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் இயற்றிய புறநானூற்றுப் பாடலில் தம் மன்னனின் விடாமுயற்சியை விளக்கும் அழகான உவமை;

கானல், கழியுப்பு முகந்து கன்னாடு மடுக்கும்
ஆரைச் சாகாட்டு ஆழ்ச்சி போக்கும்
உரனுடை நோன் பகடு அன்ன எம்கோன்
-புறநானூறு (60)

பாடியவர்: உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்
திணை: பாடாண்திணை
துறை: குடை மங்கலம்

பாடலின் பொருள் :

கடற்கரையில் கழிநீரால் விளைந்த உப்பைச்
சுமந்துகொண்டு மலைநாடுகளுக்குச் செல்லும்
வண்டி (சாகாடு) பள்ளம் நோக்கிச் செல்வதைத்
தடுத்து தளர்வில்லா முயற்சியினால் வலிமையுடைய
பாரம் தாங்கும் எருது (பகடு) தம் இலக்கு நோக்கி
நகர்வதைப் போன்ற திறனுடைய எம்மன்னன் என
தம் மன்னனின் விடாமுயற்சியை விளக்க
எடுத்தாளப்பட்ட உவமை இன்றும் நமக்குப் பாடமாக
விளங்குகிறது. இதன் பொருளும் உவமையும்
கீழ்க்காணும் குறளிலும் காணக்கிடைப்பது மேலும்
சிறப்பு.

மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னான் உற்ற
இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து
(திருக்குறள் - 624; அதிகாரம் - இடுக்கண்
அழியாமை)

அடியாரைப் பாடிய கடவுள் மாக்கவிஞர்

— முனைவர் ஓளவை அருள்

சென்னை மாநகரத்திற்கு எத்தனையோ சிறப்புகள் உண்டு. அந்த வகையில் சேக்கிழார் பிறந்த குன்றத்தூர் சென்னையை அடுத்து இருப்பதும் ஓர் சிறப்பு.

சேக்கிழாரைப் போற்றுவது, செந்தமிழைப் போற்றுவதாகும்;
செந்தமிழைப் போற்றுவது நம் தமிழகத்தைப் போற்றுவதாகும்;
தமிழகத்தைப் போற்றுவது தொண்டர்களைப் போற்றுவதாகும்;
தொண்டர்களைப் போற்றுவது தன்னலமில்லாத அறப்பணிக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிற உயர்ந்த மனத்தைப் போற்றுவதாகும்.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே சாதி மத வேறுபாடுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், வேந்தர் முதல் வேடுவர் வரை எந்தச் சாதியில் பிறந்தாலும் அவர்களுக்குச் சாதி வேறுபாடுகள் இல்லை; அவர்கள் சிவனடியார்களாக வணங்கத்தக்கவர்கள் என்று புரட்சிசெய்தவர் சேக்கிழார். தன்னை மறந்து தன் தலைவனையே

மனத்தில் கொண்டு வாழ்கிற பெருமக்களுக்குச் சிவனடியார் என்றும் நாயன்மார் என்றும் பெயர்கள் உண்டு. எவ்வளவு துயரம் வந்தாலும், தன்னுடைய கொள்கைக்காக எந்த இடரையும் தாங்கிக் கொள்பவர்களை அருட்செல்வர் என்று போற்றுவார்கள். தான் கொண்ட கொள்கைக்காக எவ்வளவு இடையூறுகள் வந்தாலும், தன்னலமில்லாது வாழ்ந்தவர்களைத் தொண்டர்கள் என்று அழைத்தனர். அப்படிப்பட்ட தொண்டர்களை எல்லாச் சமயங்களிலும் நாம் காணலாம்.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் வரலாற்றை ஊர்தோறும் சென்று ஆராய்ந்து உன்னதமான காப்பியமாக்கிப் பெரியபுராணமாகத் திருத்தொண்டர் புராணம் என்ற பெயரில் வழங்கிய பெருமை சேக்கிழாரைச்சாரும். பெரியபுராணம் என்றால் பெரியவர்களின் புராணமாகும். தன்னை முழுவதுமாக அருட்பணிக்கு ஆட்படுத்திக் கொண்டவர்களே பெரியவர்கள் என்ற வகையில் இந்நூலைப் பெரியபுராணம் என்று கூறினர்.

மக்கள் அறிவு முதிர்ச்சி பெற ஆரம்ப நிலையில் எல்லாப் பொருள்களையும் கண்டு அஞ்சினர். சூரியனும் சந்திரனும் அஞ்சுவதற்குரிய பொருள்களாகவே விளங்கினார்கள். ஆனால் சூரியனும், சந்திரனும் உலகை மூடியுள்ள காரிருளை நீக்கி எங்ஙனம் ஒளியை நல்குகிறார்கள் வியந்தனர். பயமும் விருப்பமும் ஒருங்கே மக்கட்கு ஏற்பட்டன. பின் அறிவு வளர வளர அவர்கள் பொருள்களின் தோற்றம், இடைநிலை அழிவு ஆகிய இவற்றைப் பற்றிய வினா விடைகளைப் பற்றி விவாதிக்கத்

தொடங்கினர். அவ்வியற்கைத் தெய்வங்களைப் பற்றிக் கதைகள் எழுதப்பட்டன. மக்கள் அவற்றை நம்பினர். புராணங்கள் இங்ஙனம் எழுந்தன. தமிழகத்திலும் புராணங்கள் எழுந்தன. அவற்றுள் திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுளின் முக்கண் போன்றுள்ள புராணங்கள் மூன்று என்பர்.

— ஒன்று கந்தபுராணம்.

— மற்றொன்று பெரியபுராணம்,

— பிறிதொன்று திருவிளையாடற் புராணம்.

மூன்றில் சிவனது வலக்கண் மேன்மை பெற்றுத் திகழும் பெரியபுராணத்தை இறையருளால் பாடிக் கொடுத்தவர் தொண்டர் சீர் பரவுவாராகிய சேக்கிழார் ஆவார்.

கந்தபுராணமும் திருவிளையாடற்புராணமும் வடமொழிப் புராணங்களின் நேர் மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள். ஆனால் பெரியபுராணம் திருக்குறள் போன்றும் சிலப்பதிகாரம் போன்றும் ஓர் தனித்தமிழ் நூல். முதல் நூல் சுந்தரரது திருத்தொண்டத்தொகையாகும்; வழிநூல் நம்பியாண்டார் நம்பிகளின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியாகும்; சேக்கிழாரின் பெரியபுராணம் இவ்விரண்டின் சார்பு நூலாகும். தொகை, வகை, விரி என்ற மூன்றனுள் விரி நூலாகிய பெரியபுராணத்திற்குத் தொகை நூலும் வகை நூலும் தனித்தமிழ் நூல்களே என்பதை உணர்தல் வேண்டும்.

சிறுகதைகளையும் சிற்றின் கூவடிகளையும் படித்துப் பொழுதுபோக்குவது போல, அந்த நாளில் சோழ மன்னன் அநபாயன் இருந்தான். அநபாயன் சிந்தாமணியைக் கேட்டு வந்தான். சேக்கிழார்

அதனை அவகதையெனக்கொண்டு சிவகதையைருக்கு அருளுவான் போல பெரிய புராணத்தைப் பாட முற்பட்டார். திருவருள் துணை நின்றது. தில்லைக்கூத்தன உலகெலாம்' என்று முதல் அடி வழங்கினான். சேக்கிழாரும் ஆயிரங்கால் மண்டபம் அமர்ந்து சிவச்சிந்தனையில் தோய்ந்து நின்று புராணம் பாடி நிறைவு செய்தார். நிறைவெய்தியதைக் கேட்ட ஞான்று அந்பாயச் சோழன் பெறலாகாப் பெருநிதியம் பெற்றவன் போல் உள்ளங்களிப்பானாயினன் . புராணத்தைச் சேக்கிழாரே விரித்துரைக்க வேண்டுமென விழைந்தான்.

அவரும் கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய் கேளாரும் வேட்பச் சொல்மழை பொழிந்தார். சேக்கிழார், அடியார் திறம் கூறும் அத்தெய்வத் திருநூலிற்குத் ' திருத்தொண்டர் புராணம் ' எனவும் ' மாகதை ' எனவும் பெயர் சூட்டினார். திருத்தொண்டர் புராணம் தனி அடியார் அறுபான மூவரைப் பற்றியும், தொகையடியார் ஒன்பதின்மரைப் பற்றியும் கூறும் ஒரு வரலாற்று நூல்மாத்திரம் அன்று. அஃது இறையருள் பெற்று இறை முனைப்பின் வழிவந்த ஈடுமெடுப்புமில்லாத் தெய்வத் திருநூல். இந்நூலை ஆக்கித்தந்த சேவையர் காவலற்கு வான்மீக பகவானும் ஈடல்ல, வேதவியாதனும் உவமையல்ல. சிவனடியார்களின் அருட்டிறத்தினை அளவிடச் சேக்கிழார்க்குத்தான் எளிதில் இயலுமே அன்றித் தேவர்களுக்கும் இயலாது.

கருங்கடல் நீரை ஒருவர் கைகத்துங் கொள்ளலாம். கடற்கரை மணலை எண்ணி அளவிடலாம்.

கடல் மேல்வரும் அலையை எண்ணி இலக்கமிடலாம்.
கருங்கடலுள் உலாவும் மீனையும் எண்ணி
வகையிடலாம்.

ஆகாய மீனையும் இலக்கமிட்டு தொகையிடலாம்.
ஆனால், திருத்தொண்டர் தம் பெருமையை
அளவிட்டுக் கூறுதல் சேக்கிழார்க்கே அல்லது
வேறெவர்க்கு இயலாத தொன்று.

கலைமகள் பூவை மறந்தாள் சங்கப்
புலவோர்சொற்பாவை மறந்தாள்.
பதுமத்தோன் நாவை மறந்தாள். பொதியமலைக்
கோவை மறந்தாள்.
சேவையர் காவலர் திருநாவை மறவாது
குடிகொண்டாள்.
என்பது உமாபதி சிவரின் முடிந்த முடிவான கருத்து.

சேக்கிழார் ஒரு கடவுள் மாக்கவிஞர் .

நன்றி: தினமணி - தமிழ்மணி; ஆகஸ்ட் 6, 2023
பக்கம் எண் : 8

பரிப்பெருமாள் எழுதிய திருக்குறள் உரை கூறும் மதங்கள்

— முனைவர் தேமொழி

அறம், பொருள், இன்பம் எனத் திருக்குறள் பகுத்துரைக்கும் பொருட்களில் அனைத்துப் பொருட்களையும் கூறுவது தமிழர் பெற்ற பேறு. திருக்குறள் அதிக மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல் என்ற சிறப்பையும், தொடர்ந்து அயல்நாட்டினரும் தமிழரும் என எண்ணிறைந்தோர் உரைகளை வழங்கிய சிறப்பையும் பெற்றுள்ளது.

திருக்குறளின் பழைய உரைகள் பத்து: திருக்குறளுக்கு பதினான்காம் நூற்றாண்டிற்கு முன் உரை எழுதியவர்கள் எனக் கீழே கொடுக்கப்படும் பதினமரையும் திருக்குறளின் பழைய உரையாசிரியர்களாக வெண்பா ஒன்று கூறுகின்றது.

'தருமர் மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர்
பருதி பரிமேலழகர் - திருமலையர்
மல்லர் பரிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர்
நூற்
கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்' (தனிப்பாடல்)

1. தருமர், 2. மணக்குடவர், 3. தாமத்தர், 4. நச்சர், 5. பரிமேலழகர், 6. பருதி, 7. திருமலையர், 8. மல்லர், 9. பரிப்பெருமாள், 10. காளிங்கர் ஆகிய இவர்களுள்

மணக்குடவர், பருதி, பரிப்பெருமாள், காளிங்கர், பரிமேலழகர் ஆகிய ஐவர் எழுதிய உரைகளே இன்று நமக்குக் கிடைக்கின்றன. மணக்குடவர் திருக்குறளின் முதல் உரையாசிரியர் என்பது ஆய்வாளர்களின் கருத்து. இந்த உரையாசிரியர்கள் வரிசையில் பரிமேலழகர் காலத்தால் பிற்பட்டவர் எனவும் அறிகிறோம். இவர்களின் காலம் 10ஆம் நூற்றாண்டு முதல் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை என்பது ஆய்வாளர்களின் முடிவு.

இவர்களுள் பரிப்பெருமாள் குறித்த வரலாற்றை இன்றுவரை தெளிவாக அறிய முடியவில்லை, இருப்பினும் இவருடைய உரையின் முடிவில் உள்ள வெண்பாவா மூலமாக, தென் செழுவை என்பது இவர் ஊர் என்பதும், "தெய்வப் பரிப்பெருமாள்" என்று பெரிதும் போற்றப் பெற்றுள்ளார் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. இவர் வடமொழிப் புலமை பெற்றவராகவும் அறியப்படுகிறார்.

'தெரிந்து தெளிதல்' என்னும் அதிகாரத்தில் உள்ள குறள்களுக்கு இவர் எழுதிய உரையில் துரோணாசாரியார் மதம், மகேச்சுரர் மதம், பராசரர் மதம், வியாதன் மதம், உத்தவாசாரியர் மதம், நாரதர் மதம், சுக்கிரர் மதம், கௌடிலியர் மதம் என்பனபோன்று பல்வேறு கோட்பாடுகளைச் சுட்டிச் செல்கின்றார். இவை குறித்து விவரமான செய்திகள் எதுவும் அறிய முடியவில்லை. பரிப்பெருமாள் தெரிந்து தெளிதல் அதிகாரத்தில் உள்ள குறள்களுக்கு எழுதிய உரையைத் தொடர்ந்து காணலாம்.

தெரிந்து தெளிதல்-பரிப்பெருமாள் உரை:
 தெரிந்து தெளிதலாவது அமாத்தியரை (அமாத்தியர்
 இலக்கணம்; அமாத்தியர்=அமைச்சர்) ஆராய்ந்து
 தெளிதல், காரியந்தப்பாமலெண்ணி, அதற்காங்
 காலமும் இடமும் அறிந்தாலும், அது செய்து முடிக்கும்
 அமாத்தியரையும் எண்ணிக் கொள்ள வேண்டுதலின்,
 அவற்றின் பின் கூறப்பட்டது.

'அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
 வின்மை பரிதே வெளிறு'

உரை: கற்றற்கரியனவற்றைக் கற்றுக் குற்றமற்றார்
 மாட்டும் ஆராயுங்கால் குற்றமின்மை இல்லை.
 கல்வியுடையார் உள்ளும் புறம்பும் தூயாரைத்
 தேறலாம் என்பது "துரோணாசாரியார் மதம்".
 அவ்வளவில் தேறலாகா தென்று இது கூறப்பட்டது.

'அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர்
 பற்றிலர் நாணார் பழி'

உரை: ஒழுக்கமற்றாரைத் தேறுதலைத் தவிர்க; அவர்
 ஓரிடத்துப் பற்றுடையரும் அல்லர்; பழிக்கும்
 நாணாராதலான். அரசனோடொத்த மறைந்த
 குற்றமுடையாரைத் தேறலாம். அவர் தம் குற்றம்
 மறைக்கு மாறு போல அவர் குற்றமும் மறைப்பர்
 ஆதலான் என்பது "மகேச்சுரர் மதம்". அது
 குற்றமென்று கூறப்பட்டது.

'காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்
 பேதைமை யெல்லாந் தரும்'

உரை: அன்புடையையே பற்றாக,
 அறிவுடையாரல்லதாரைத் தேறுதல், எல்லா
 அறியாமையும் தரும். அரசர் அன்புடையாரைத்

தேறலாமென்பது "பராசரர் மதம்". இஃது, இவ்வளவினால் தேறலாகாதென்றது.

'தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்'

உரை: பிறனை ஆராயாதே வழிமுறையென்று தெளிந்தவனுக்கு அத்தெளிவு, தீர்தலில்லாத துன்பமுண்டாகும். வழிமுறை என்றது தன்வழியின் உள்ளார்க்கு அவன் வழியின் உள்ளார் அமாத்தியராய்ப் போந்த முறைமை. தன் குலத்திலுள்ளாருள் அமாத்தியராயினார் வழியில் உள்ளாரைத்தேறலா மென்பது "வியாதன் மதம்". அது குற்றமென்று இது கூறப்பட்டது.

'தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான் கணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்'

உரை: ஒருவனை ஆராயாது தெளிதலும் தெளிந்தபின்பு ஐயுறுதலும் தீர்தலில்லாத துன்பத்தைத் தரும். முன்பு ஒருவினை செய்து அறியாதாரைத் தேறலாம்; அவர்கள் வறியராதலான் என்பது "உத்தவாசாரியர் மதம்". அது குற்றம் என்று இது கூறப்பட்டது.

'பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குத் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல்'

உரை: ஒருவனைப் பெரியனாக்குதற்கும் (மற்றைச்) சிறியனாக்குதற்கும் வேறு தேடவேண்டா; அவரவர் செய்யவல்ல கருமந்தானே படிக்கல்லாம் அதற்குத்தக ஒழுக்க. இஃது, ஒருவனை ஒருகாரியத்திலே முற்படவிட்டு, அவன் செய்ய வல்ல அளவுங் கண்டு, பின்னைப்பெரியனாக்க

அமையுமென்பது "நாரதர் மதம்". இது, குற்றங்கூறாமையால் யாவர்க்கும் உடம்பாடென்று கொள்ளப்படும்.

'குடிப்பிறந்து குற்றத்தின் நீங்கி வடுப்பரியும்
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு'

உரை: உயர்குடிப் பிறந்து, காமம் வெகுளி முதலான குற்றத்தினின்று நீங்கித் தனக்குவரும் பழியை அறுக்கவல்ல நாணமுடையவன் கண்ணே தெளிதல். இது "சுக்கிரர் மதம்". இதுவும் உடன்பாடென்று கொள்ளப்படும்.

'குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்'

உரை: ஒருவனுக்குள்ள குணத்தையும் ஆராய்ந்து, குற்றத்தையும் ஆராய்ந்து அவற்றுள் மிக்கதனையறிந்து, அவற்றுள்ளும் தலைமையானும் பன்மையானும் மிக்கதனை அறிந்து கொள்க. இது "கௌடிலியர் மதம்". காரியம் பல காலின் அது செய்வாரும் பலர் வேண்டும். ஆதலால் அவர் எல்லாரையும் நற்குணத்தராகத் தேடுதலரிது என்பதனால் இது கூறப்பட்டது.

இவ்வாறாக பரிப்பெருமாள் திருக்குறள் தெரிந்து தெளிதல் அதிகாரத்தில் குறிப்பிடும் உரை கூறும் துரோணாசாரியார் மதம், மகேச்சுரர் மதம், பராசரர் மதம், வியாதன் மதம், உத்தவாசாரியர் மதம், நாரதர் மதம், சுக்கிரர் மதம், கௌடிலியர் மதம் போன்றவை குறித்து நாம் தேடித் தெளிவு பெறுதல் நலன் பயக்கும்.

உதவிய நூல்:

திருக்குறள் மூலமும் பரிப்பெருமாள் உரையும்
பதிப்பாசிரியர் வித்துவான். கா. ம. வேங்கடராமையா
எம். ஏ.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், 1988

<https://www.tamilvu.org/library/nationalized/pdf/90-venkataramiya/thirukuralmulamumpariporuluraiyum.pdf>

நன்றி:

"தவப்புதல்வி"

ஏப்ரல்-ஜூன் தமிழ் காலாண்டிதழ்

கத்தாரை பெரியார் திடலில் கண்டேன்

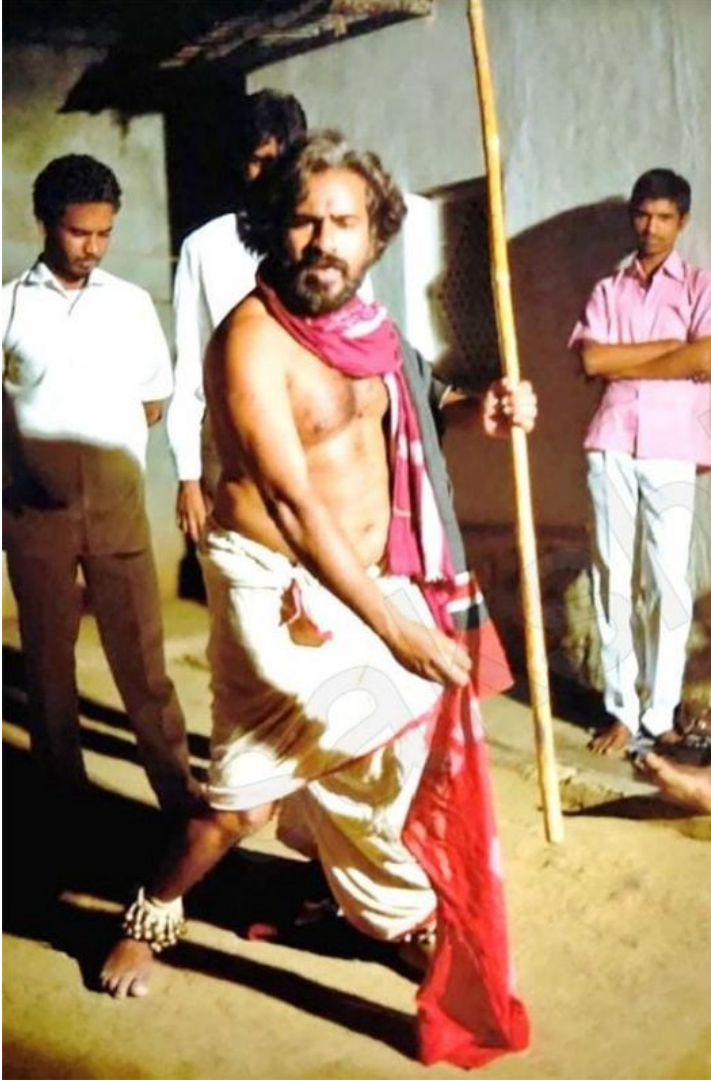
— இரா.தெ.முத்து

1988 அல்லது 89 ஆக இருக்கலாம்.1990 என தோழர் கோவி லெனின் உறுதிப்படுத்தி விட்டார். பழைய தகரக் கொட்டகையான சென்னை பெரியார் திடலிற்கு தன் புரட்சிகர கலைநிகழ்வை நிகழ்த்த கத்தார் வருகிறார். சென்னை நகரெங்கும் அன்று இடதுசாரிகள் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் மத்தியில் கத்தார் கலைநிகழ்வே பேசு பொருளாக இருந்தது.

நாம் மார்க்சிஸ்டுகள் அல்லவா. கத்தார் நக்சல் அமைப்பின் மக்கள் யுத்தம் பிரிவைச் சார்ந்தவர்.ஆகவே அமைப்பில் நாங்கள் கத்தார் நிகழ்வைக் காண அனுமதி வாங்க வேண்டும். தோழர்கள் பிரளயனும் டி.ஏ.விசுவநாதனும் கலை இலக்கிய பிரிவின் முன்னணி தோழர்கள் மட்டும் கத்தார் நிகழ்வைக் காண அன்றைய கட்சியின் சென்னை மாவட்டச் செயலாளர் தோழர் வே.மீனாட்சிசுந்தரத்தை அணுகிப் பேசினர்.

அன்றைய சென்னை மாவட்ட மார்க்சிஸ்ட் கட்சித் தலைமை அரசியலுக்கு நிகரான கலை இலக்கிய பண்பாட்டு விடயங்களில் கவனம் செலுத்திய தலைமையாக இருந்தது. அவர்களுக்குள் கலந்து பேசி கலை இலக்கியப் பிரிவின் முன்னணி

தோழர்கள் கத்தார் நிகழ்வைக் காண
அனுமதித்தது.கத்தார் நிகழ்வை நாங்கள் கண்டோம்.

அன்று கத்தாருக்கு 45 வயது இருக்கலாம். கருகருவென்ற அடர்ந்த கேசம். தோளில் பழைய காலத்தின் கறுப்பு நிற நீண்ட போர்வை. கையில் சிவப்புத்துணி முடிச்சிட்ட நீளக் கோல், காலில் சலங்கை. அந்த இரண்டு மணி நேர நிகழ்வை வர்ணிக்க நமக்குச் சொற்கள் இல்லை. தெலுங்கு நமக்குப் புரியவில்லை. எனினும் அவர் பேசிய உலகமய எதிர்ப்பு காவல்துறைக்குக் கண்டனம், எர்ர ஜெண்டாவிற்கு வாழ்த்து, நிஜாம் ஆட்சியை எதிர்த்துக் கிளம்பிய தெலங்கானா மக்களின் போர்ப்பறை என அவர் பாடப் பாட ஆட ஆட மொத்த அரங்கம் கண்டுண்டுக் கிடந்தது.

அன்று மட்டுமே அந்த ஒரு நிகழ்வு மட்டுமே கத்தார் கலைநிகழ்வைக் கண்டேன். அதன் பாதிப்பு இறக்கும் வரையிலும் போகாது. எங்களோடு இணைந்து பயணித்த சென்னைக் கலைக்குழு கலைஞர் தோழர் கே.பி.தேவராஜன் பாடகரும் ஆவார். அவர் சில நிகழ்வுகளில் கத்தார் போல தோளில் போர்வை அணிந்து கொடியேந்தி பாடியிருக்கிறார்.

இன்று தென்னிந்தியா முழுவதும் கத்தாரை அவரின் போர்ப்பறை சதங்கை ஆட்டத்தை இழந்து தவிக்கிறது. கத்தார் உருவாக்கிய கலைப்பாணி, ஆந்திரா, தெலங்கானாவில் கம்யூனிஸ்ட் இயக்கங்கள் மத்தியில் இன்றும் ஆவேசம் கலையாத ருத்ர கலை அழகியலோடு பயணிக்கிறது. ஒரு கலைஞன் மக்கள் கலைஞனாக இவ்வாறே அங்கீகரிக்கப்படுகிறான்.

இந்தியத் தத்துவம் ஒரு சிறிய அறிமுகம், தொகுதி-1: நூல் திறனாய்வு

— முனைவர் க. சுபாஷிணி

நூல்: இந்தியத் தத்துவம் ஒரு சிறிய அறிமுகம் தொகுதி-1

நூலாசிரியர்: அ. கா. ஈஸ்வரன்

பதிப்பு பொன்னுலகம் புத்தக நிலையம்
விலை ரூபாய் 230/-

ஆன்மா இருக்கின்றதா? இறந்து போன பிறகு மீண்டும் எத்தனை ஜென்மங்கள் எடுப்போம்? இறந்து போன பிறகு சினிமா படங்களில் வருவது போல தலைமுடியை விரித்துப் போட்டுக் கொண்டு

கண்களை உருட்டிக் கொண்டு வெள்ளை கவுன், வெள்ளை சேலை, வெள்ளை வேட்டி சட்டை போட்டுக் கொண்டு இரவு நேரத்தில் நாம் பேய்களாக. மோகினிகளாக. பிசாசுகளாக அலைந்து கொண்டிருப்போமா? இப்படி எல்லாம் யோசித்திருப்போம் அல்லவா?

நான் என் கண்களால் மோகினிப் பிசாசுகள் வருவதைப் பார்த்திருக்கின்றேன் என்று அடித்துக் கூறுபவர்களும் இருக்கின்றார்கள். ஹாலிவுட் திரைப்படங்கள் Exorcist முதல் நம் தமிழ் சினிமா படங்கள் வரை பலவிதமான பயமுறுத்தும் பேய்களை திரைப்படங்களில் நாம் பார்த்துப் பயந்து ரசித்திருப்போம்.

இறந்து போன உறவுக்காரர்கள் எங்களைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டே இருக்கின்றார்கள் என்று கூறி அவர்களுக்காக என்னென்னமோ செய்து கொண்டிருக்கும் பலரும் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் மனசு ஆற வேண்டும் என்று சொல்லி அவர்களுக்காகப் பூஜை செய்வது, கடற்கரையில் போய் பிண்டம் வைப்பது என்று அது ஒரு தனி வணிகமாக மாறி தமிழ்ப் பண்பாட்டிலும் ஒரு அங்கமாக வளர்ச்சி கண்டு விட்டது.

தமிழ்ச் சினிமா படங்கள் அவர்கள் பங்குக்கு அவர்களது சேவையை ஆற்ற வேண்டும் அல்லவா? வரிக்கு வரி வசனங்களாகவும் சினிமா பாடல்களாகவும் எழுதியதால் இந்தப் பிறவி மட்டும் இல்லை எடுக்கின்ற அடுத்த அடுத்த ஏழு ஜென்மங்களும் உன்னையே தேடி வந்து திருமணம்

செய்து கொள்வேன் என்று உருகி உருகி காதலியும் காதலனும் பாடிக் கொள்வதும் நிறைய பார்த்திருப்போம். இந்தப் புதிய வகை தத்துவங்களை விரும்பியே தான் நாம் நமது சிந்தனைக்குள் ஏற்றி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நம்மைச் சுற்றி நடப்பதெல்லாம் ஏதோ நாம் செய்த பாவம். நம் முன்னோர்கள் செய்த பாவம். அப்பா அம்மா செய்த பாவம். தாத்தா பாட்டி செய்த பாவம் என்று சொல்லிவிட்டு ஒரு பிரச்சனை எழுந்தால் அதன் மூல காரணத்தைப் புரிந்து கொண்டு அதனை எப்படிச் சரி செய்வது என்பதை நோக்கிச் செல்வதை விட்டு பரிகாரம் செய்யவும், மண் சோறு சாப்பிடவும், கையில் கயிறு கட்டிக் கொள்ளவும் நம்மை நாம் தயாரித்துக் கொள்கிறோம்.

ஏனென்றால் ஒரு பிரச்சனையை ஆழமாக யோசித்து அது ஏன் வந்தது? அதனை எப்படி உடனடியாக நிவர்த்தி செய்வது என்று நாம் சிந்தித்துச் செயல்படுவதற்குக் கொஞ்சம் மூளையைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அப்படி மூளையைக் கசக்கிப் பிழிந்து நடவடிக்கை எடுப்பதை விடக் காசு கொடுத்து பரிகாரம் செய்து விடுவது சுலபம் அல்லவா? என்று குறுக்கு வழியைத் தேடுவதிலேயே நமது புத்தி செயல்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது.

எத்தனைப் பரிகாரம் செய்தாலும் பிரச்சனையின் மூலவேரை ஆராய்ந்து பிரச்சனையைச் சரி செய்யாத வரை அது தீர்ப் போவதில்லை. ஆனாலும் நாம் அதை எல்லாம் கண்டு கொள்வதில்லை. இப்படி நமது சிந்தனை முழுமையும் ஆக்கிரமித்துக்

கொண்டிருக்கும் விஷயங்களுக்கு அடிப்படையாக அமைவது நாம் உள்வாங்கி இருக்கின்ற தத்துவங்கள் தான்.

ஒருவர் எந்த பிரச்சனையையும் தாம் உள்வாங்கி இருக்கின்ற தத்துவக் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் அணுகுகின்றார். நமது சிந்தனையில் தெளிவும் அதன் வழி நமது செயல்பாடு தெளிவாகவும் அமைய வேண்டும் என்றால் நாம் உள்வாங்கி இருக்கின்ற தத்துவம் தெளிவானதாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.

நாம் உள்வாங்கி இருக்கின்ற தத்துவம் கண்மூடித்தனமான சரணாகதி தத்துவமா அல்லது அறிவை கசக்கிப் பிழிந்து, யோசித்துச் சிந்தித்துச் செயல்படுத்தும் அறிவுப்பூர்வமான தத்துவமா என்பதுதான் நம்மைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கும் கேள்வி.

எத்தனையோ தத்துவ ஞானிகள் உலகின் பல்வேறு இடங்களில் பிறந்து அவர்களின் மூளையைக் கசக்கிப் பிழிந்து தத்துவங்களை எழுதி எழுதிக் குவித்து நமக்கு வழங்கிவிட்டுச் சென்றிருக்கின்றார்கள். அப்படி தத்துவங்கள் வழங்கிய நாடுகளில் இந்தியாவும் ஒன்று.

இன்று நாம் காண்கின்ற இந்தியா என்ற நில எல்லை என்பது உருவாவதற்கு முன்பாகவே இந்த நிலப் பகுதியில் குட்டிக் குட்டியான பல நாடுகள் இருந்தன. ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு சிந்தனைப் பண்பாட்டையும் கொண்டிருந்தன. பல தத்துவங்கள்

இங்குப் பிறந்தன. வெளியே இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட தத்துவங்களும் இங்கே முக்கிய தத்துவங்களாக அங்கீகாரம் பெற்று விட்டன.

ஒவ்வொரு தத்துவமும் மனிதர்கள், அவர்களைச் சுற்றியுள்ள இயற்கை, இந்த இயற்கையை ஏதோ ஒரு வகையில் பாதிக்கின்ற ஒன்று - அது கடவுளா அல்லது மற்ற ஒன்றா என்ற கேள்வி, மனிதருக்கும் அந்தப் பொருளுக்கும் இடையிலான தொடர்பு, பாவ புண்ணிய சிந்தனை, செயல் அதற்கான விளைவு என்பவற்றை அலசி அலசி ஆயிரம் ஆயிரம் பக்கங்களாக அவற்றை எழுதி நமக்குக் கொடுத்துவிட்டுச் சென்றிருக்கின்றன.

புனிதப் பிம்பங்களாக இந்த தத்துவங்கள் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புனித பிம்பங்களைக் கேள்வி கேட்கலாமா? இந்தப் புனித பிம்பங்களைத் தற்கால புதிய சிந்தனைகளுக்கு உட்படுத்தி அவற்றின் மாயத் தன்மையைத் தகர்க்கலாமா என்பதுதான் தத்துவ விசாரணை. கருத்துமுதல் வாதமா அல்லது பொருள்முதல்வாதமா. எது சிறந்தது? எது நமக்குத் தெளிவைத் தரும் என்ற கேள்வி நம்மைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டதான் இருக்கிறது.

இதெல்லாம் எதற்கு? வேலைக்குச் சென்றோமா, பணம் சம்பாதித்தோமா, வீட்டிற்கு வந்தோமா, சாப்பிட்டோமா, தொலைக்காட்சியில் திரைப்படங்களைப் பார்த்து ரசித்துத் தூங்கினோமா என்று இருந்து விட்டுப் போகலாமே, என்றால் வாழ்க்கை நம்மை சும்மா விடுவதும் இல்லை.

நம்மைச் சுற்றி நடக்கின்ற பல நிகழ்வுகளும், நாம் பார்க்கின்ற, நாம் ஈடுபடுகின்ற அன்றாட செயல்பாடுகளும் நாம் கொண்டிருக்கும் தத்துவங்களின் அடிப்படையில் தான் நம்மைச் செயல்பட இயக்குகின்றன. ஆகவே தத்துவங்களைத் தேடுவதிலிருந்து நாம் தப்பி ஓட முடியாது.

தத்துவ விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்றால் முதலில் தத்துவங்களைப் படித்திருக்க வேண்டும். இந்தியத் தத்துவங்கள் ஏராளமானவை இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் படித்து விட முடியுமா? அப்படியே படித்தாலும் புரிந்து கொள்ள முடியுமா? அவை நாம் அன்றாடம் பேசும் மொழியில் பேசவில்லையே. நமக்குப் புரியாத மொழியில் பேசுகின்றனவே என்று நாம் புலம்புவதும் இயல்புதான்.

இந்தச் சிக்கலைத் தீர்த்து வைக்கும் வகையில் தோழர் அ.கா.ஈஸ்வரன் அவர்கள் எழுதிய "இந்தியத் தத்துவம் ஒரு சிறிய ஆறுமுகம் தொகுதி-1" நூல் அமைகிறது.

இந்த முதல் தொகுதியில் அவர் இந்தியத் தத்துவங்களாக அமைந்திருக்கின்ற 26 விஷயங்களை நமக்கு மிக எளிமையாக இந்த நூலில் விளக்குகின்றார். தத்துவங்கள் பற்றிய ஒரு அறிமுகம், நால் வேதங்கள், சம்கிதைகள், பிராமணங்கள், ஆரண்யகங்கள், உபநிடதங்கள், பிரம்ம சூத்திரம், பகவத்கீதை என இந்த முதல் பகுதியில் வேதங்கள் தொடர்பானவை விளக்கப்படுகின்றன. 200 பக்கங்களில் ஆயிரமாயிரம் பக்கங்களில்

எழுதப்பட்ட விஷயங்களையும் எளிமைப்படுத்திக் கொடுத்து விட்டார் தோழர் அ. கா. ஈஸ்வரன்.

பிறகு என்ன வாங்கி வாசித்தால் ஓரளவிற்குத் தத்துவ விசாரணை செய்யும் பணியின் முதல் கட்ட பணியைத் தொடங்கி விடலாமே... ? இந்த 26 அத்தியாயங்களிலும் உள்ள விஷயங்களை ஓரளவுக்குச் சுருக்கி அடுத்த அடுத்த பதிவுகளில் வழங்குகிறேன். பேய் பிசாசுகள் நம்மைத் தேடி வந்து விடுவார்களோ என்ற பயத்தை விட்டுவிட்டு வாருங்கள் தத்துவ விசாரணை செய்யப் புறப்படுவோம்.

எங்கே போனாலும் பிரச்சனை... என்ன செய்தாலும் பிரச்சனை என்று தொடர்ந்து பிரச்சினைகளிலேயே நாம் மாட்டிக் கொண்டு தவிக்கும் போது 'என் தலையில் என்ன எழுதி இருக்கிறதோ அதுதான் நடக்கும்' என்று ஏதோ ஒரு காரணம் சொல்லிச் சமாளித்து வாழ்க்கையைத் தொடர்கிறோம். இதற்குப் பெயர் 'விதிவாத தத்துவம்'. இதனால் ஏதும் நமக்குப் பயன் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை, இல்லை, இல்லவே இல்லை. பிரச்சனைத் தீரவேண்டுமென்றால் அதன் ஆணிவேரை அல்லவா தேட வேண்டும், அதனைச் சரி செய்ய வேண்டும்.

முதல் அத்தியாயம்:

நூலின் முதல் அத்தியாயம் இந்தியாவின் தத்துவங்கள் பற்றி ஓர் அறிமுகத்தை வழங்குகிறது. அதில் 'வைதீகத் தத்துவம்' என்றும் 'அவைதீகத் தத்துவம்' என்றும் இரண்டு பெரும் பிரிவுகளாகத் தத்துவங்கள் கூறப்படுவதையும் வைதீக

தத்துவங்களாக சாங்கியம், யோகம், வைசேஷிகம், நையாயிகம், மீமாமிசை, வேதாந்தம் ஆகியவை குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவைதீகத் தத்துவங்களாகக் கூறப்படுபவை உலகாயதம், பௌத்தம், சமணம் ஆகிய மூன்றுமாகும்.

ஆத்திகம் நாத்திகம் என்ற இரண்டு வரையறைகள் தானே இன்று பொதுவாக மக்களால் மனிதர்களின் ஆன்மீக விருப்பங்களைப் பிரித்துப் பார்க்க உதவுகிறது. இதில் ஒரு முக்கியமான கருத்தை நூலாசிரியர் சொல்கின்றார். அதாவது, ஆதி காலத்தில் வேதங்களின் ஏற்பை 'ஆத்திகம்' என்றும் வேதங்களை மறுப்பதை 'நாத்திகம்' என்றும் கூறப்பட்டதாகவும், ஆனால் இன்றைய நிலையில் ஆத்திகம் என்றால் கடவுளை ஏற்பது என்றும் நாத்திகம் என்றால் கடவுளை மறுப்பது என்றும் மாறியிருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. காலப்போக்கில் நமது சிந்தனை வழக்கு கூட எப்படி மாறியிருக்கின்றது பாருங்கள்.

நம் எல்லோருக்கும் நம் சிந்தனைக்குள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் இரண்டு முக்கியமான கேள்விகள்...

- 1) இந்தப் பிரபஞ்சம் படைக்கப்பட்டதா? அல்லது
- 2) இந்தப் பிரபஞ்சம் என்றும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றதா?

கருத்து முதல்வாதப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் இறைவன் அல்லது ஒரு சக்தியால் இந்தப் பிரபஞ்சம் படைக்கப்பட்டது என்று நம்புபவர்கள்.

பொருள் முதல்வாதப்பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்தப் பிரபஞ்சம் என்றும் உள்ளது என்பவர்கள்.

நூலாசிரியர் எவ்வளவு எளிதாகக் கூறிவிட்டார் பாருங்கள். நூலாசிரியர் மிகக் கவனமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கிறார். நாம் நம்புவது தான் சரி என்று நினைத்துக் கொண்டு வேறு எதையுமே படிக்காமல் அதைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் இருப்பது நமக்கு நாம் நம்பும் கருத்துக்களைக் கூடச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள உதவாது. ஆகவே கருத்து முதல் வாதத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்குக் கருத்து முதல்வாத தத்துவங்களையும் வாசிக்க வேண்டும், பொருள்முதல்வாத தத்துவங்களையும் வாசிக்க வேண்டும். அதேபோல பொருள்முதல்வாத தத்துவத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்குக் கருத்து முதல் வாத தத்துவங்களையும் வாசிக்க வேண்டும் பொருள்முதல்வாத தத்துவங்களையும் வாசிக்க வேண்டும்.

'நான் நினைப்பது தான் சரி' என்பதை விட 'எது அறிவுக்கு உகந்தது' என்ற ஒரு முடிவை எட்டுவதே தத்துவ விசாரணையின் முக்கிய நோக்கமாகும்!

அத்தியாயம் 2 வேதங்கள்:

நால் வேதங்கள் - ரிக், யசூர், சாமம், அதர்வணம்.

இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் சம்கிதை, பிராமணம், ஆரண்யம், உபநிடதம் என்ற நான்கு உட்பிரிவுகள் உள்ளன.

சம்கிதை, பிராமணம் இரண்டையும் சேர்த்து கர்ம கண்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது இறையியல் (Theology).

ஆரண்யம், உபநீதம் இரண்டையும் சேர்த்து ஞான காண்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது தத்துவம் (Philisophy).

சம்கிதப் பகுதியே பொதுவாக வேதம் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

உபநிடதப் பகுதி வேதாந்தம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

வேத சம்கிதைகள் ஆரியர்களால் படைக்கப்பட்டன; இந்த ஆரியர்கள் இன்று இந்தியா என்று சொல்லப்படுகிற பகுதிக்கு வெளியிலிருந்து வந்தவர்கள். ரிக் வேதப் பாடல்களில் உள்ள பல செய்திகள் இதனை வெளிப்படுத்துகின்றன.

நால் வேதங்களில் மிகப் பழமையானது ரிக் வேதம்; இதன் காலம் சுமார் 3500 ஆண்டுகள்.

குருவிடம் இருந்து சீடனுக்குச் செவி வழியாகக் கற்பிக்கப்படுவதால் இது 'சுருதி' என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. சுருதி என்றால் காதால் கேட்பது என்று பொருள்.

வேதங்கள் கடவுளால் படைக்கப்பட்டவை என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. ஆனால் மேற்குறிப்பிட்ட வேதங்களில் உள்ள அனைத்து பாடல்களும் பல்வேறு

முனிவர்களால் பல்வேறு காலகட்டங்களில் எழுதப்பட்டவை என்பதை உறுதி செய்கின்ற வகையில் பல சான்றுகள் வேதங்கள் முழுமையும் உள்ளன.

சம்கிதையில் காணப்படும் கருத்துக்கள் அன்றைய நாடோடி மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைத் தேவையை வெளிப்படுத்துகிற கருத்தாகத் தான் காணப்படுகின்றனவே அன்றி தத்துவக் கருத்துகளாக அமையவில்லை. ஆரியர்களின் வாழ்க்கைத் தேவைகள், திருமண சடங்குகள், பலியிடல் சடங்குகள், வேள்விகள், போரில் ஈடுபட்ட செய்திகள், பல்வேறு கடவுள்களை வேண்டிக்கொண்ட வேண்டுகூறுகள், துதி பாடல்கள், இயற்கையை வேண்டிய பாடல்கள் போன்றவை இதில் இடம்பெறுகின்றன.

வேதாந்தம் எனக் குறிப்பிடப்படும் உபநிடதத்தில் உள்ள தத்துவங்களே இன்று இந்து மதத் தத்துவங்களாகப் பேசப்படுகின்றன.

நூலாசிரியர் ஈஸ்வரன் மிக எளிமையாக ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தையும் வழங்கியிருக்கின்றார். அவற்றின் சுருக்கங்களை மட்டும் இனி காண்போம்.

ரிக் வேத சம்கிதை:

இதன் காலம் சுமார் கி.மு. 1500லிருந்து 1100.

இதன் பெரும்பாலான சூக்தங்கள் ஆரியர் இன்றைய இந்திய எல்லைக்குள் வருவதற்கு முன் உருவாக்கப்பட்டவை.

ரிக் வேத சம்கிதை பத்து மண்டலங்களை உள்ளடக்கியது.

ரிக் என்பதன் பொருள் பாடல் என்பதாகும்.

இதில் 10,522 பாடல்கள் உள்ளன.

இதன் பாடல்கள் பெரும்பாலானவை தேவர்களைக் குறிப்பிட்டு உலக தேவைகளை வேண்டிக் கொள்வதற்காகப் பாடப்பட்டவையாக இருக்கின்றன.

சோம பானம் பற்றிய பாடல் ஒன்பதாவது மண்டலத்தில் முழுமையாகக் காணப்படுகிறது. அதாவது இந்த ஒன்பதாவது மண்டலத்தில் உள்ள 114 சூக்தங்கள் முழுமையாகச் சோம பானத்தைப் பற்றியே பாடப்பட்டுள்ளன.

ரிக் வேத சம்கித எழுதப்பட்ட மொழி சமஸ்கிருதம் அல்ல; அதற்கு முன்பான வைதீக மொழி.

சமஸ்கிருதமும் வைதீக மொழியும் இரண்டுமே தேவநாகரி எழுத்துரு வடிவில் எழுதப்பட்டாலும் அவை இரண்டும் ஒன்று கிடையாது. இது இந்தோ ஆரிய மொழிக்குடும்பத்தின் தொன்மையான மொழிகளுள் ஒன்று.

இதில் உள்ள பெரும்பாலான பாடல்கள் இயற்கையையும் வீரத்திற்குத் தலைவனான இந்திரனையும் உருவகப்படுத்தி எழுதப்பட்டவை.

திருமணம், ஈமச்சடங்குகள், சூதாட்டம் ஆகியவை பற்றிப் பல பாடல்கள் வருகின்றன.

ஆரியர்களின் பழங்கால வாழ்க்கையை அறிந்து கொள்ள ரிக் வேதத்தினைப் படித்து அறிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் அதில் ஆன்மீக தத்துவங்களைக் காண முடியாது.

யசுர் வேத சம்கிதை:

இதன் காலம் சுமார் கி.மு 1100 - 800.

இதில் 1984 பாடல்கள் உள்ளன.

யசுர் என்றால் வழிபடுதல் அதாவது யாகம் செய்து வழிபடுவதை இது குறிக்கிறது.

இது இரண்டு பிரிவுகளாக உள்ளது - கிருஷ்ண யசுர், சுக்கில யசுர்.

சுக்லம் என்றால் வெள்ளை; கிருஷ்ணம் என்றால் கருப்பு.

இதில் வேள்விக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்ற உபகரணங்கள் சிறப்புப் பெறுகின்றன.

இங்கு யாகமே சக்தி பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

சிக்கலான விரிவான கிரியைகளைக் கொண்ட வேள்விகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

நன்மைகளை வேண்டிச் செய்யப்படும் வேள்விகளும் தீமைகளை வேண்டிச் செய்யப்படும் கேள்விகளும் உள்ளன.

ஓம் என்ற சொல் ரகசியப் பொருள் கொண்டதாகவும், தெய்வத்தன்மை கொண்டதாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சாமவேத சம்கிதை:

இது உருவாக்கப்பட்ட காலம் சுமார் கிமு 1200லிருந்து 800 ஆகும்.

மூன்று மட்டுமே இப்போது கிடைக்கின்றன. இவற்றுள் மொத்தம் 1875 மந்திரங்கள் உள்ளன அவற்றுள் மீண்டும் மீண்டும் வருவதை நீக்கிவிட்டால் 1549 மந்திரங்கள் மட்டுமே காணக் கிடைக்கின்றன.

சாம வேத சம்கிதையில் உள்ளவை பெரும்பாலும் ரிக் வேத சம்கிதையில் இருந்து எடுத்துப் பயன்படுத்தப்படுபவை ஆகும்.

சாமம் என்றால் கானம் என்று பொருள்.
 ரிக் வேத சூக்தங்களையும் 75 புதிய சூக்தங்களையும்
 ராகத்தில் பாடுவதற்காக உள்ளவையே இவை.
 சாம கானத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்களிடம்
 முறையாகக் கற்றுத்தான் இதைப் பாட முடியும்.
 இவை மட்டுமின்றி மந்திரங்களும் கலந்து
 காணப்படுகின்றன.
 எதிரிகளை வீழ்த்துவதற்கும், செல்வங்கள்
 ஈட்டுவதற்கும், ஆரியர்கள் விரும்பியதை இந்தப்
 பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.
 அவர்கள் செல்வங்களை வேண்டி யாகம்
 நிகழ்த்தினர்.

அதர்வண வேத சம்கிதை:
 நன்மை தீமைகளை விளைவிக்கும் மந்திரங்களைக்
 கொண்டது அதர்வணம்.
 இதன் காலம் சுமார் கிமு 1000- 800 வரை ஆகும்.
 இதில் 5848 பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.
 மொத்தம் 20 காண்டங்கள் உள்ளன.
 இதில் உள்ள பாடல்கள் வசிய மந்திரங்களாக
 உள்ளன.
 இதில் உள்ள பாடல்கள் மந்திரங்களாக இல்லாமல்
 மாந்திரீகமாக உள்ளன.
 எதிரிகளை அழிப்பதற்கு வரங்களைப்
 பெறுவதற்கும், நோயைக் குணப்படுத்துவதற்கும்,
 எதிரிகளைத் தோற்கடிப்பதற்கும், பலத்தை
 அதிகப்படுத்துவதற்கும், தூக்கமின்மையைப்
 போக்குவதற்கும், கணவன் மனைவி நல்லுறவுக்கும்,
 ஆண்மை சிறந்திட, வாரிசைப் பெறுவதற்கு,
 சூதாட்டத்தில் வெற்றி பெற, பேயை ஓட்டுவதற்கு,

விஷத்தை அகற்றுவதற்கு என மந்திரங்கள் இதில் கூறப்பட்டுள்ளன.

அதுமட்டுமின்றி முன்னோர்களுக்குப் பிண்டம் வைத்தல் பற்றிய பாடல்கள் இடம்பெறுகின்றன. (இது தமிழ் மக்களின் இறந்தோருக்கான வழிபாட்டில் இன்று முக்கிய இடம் வகிக்கும் ஒன்றாக வளர்ச்சி கண்டுள்ளதை நாம் காணலாம்)

மேலும் இந்நூல் சில பொதுவான செய்திகளையும் ஒரு தனி அத்தியாயத்தில் விவரிக்கின்றது.

ஆரியர்கள் இன்றைய பஞ்சாப் வழியாக இந்திய நிலப்பகுதிக்குள் நுழைவதற்கு முன்னே இப்பகுதியில் வாழ்ந்த சிந்து வெளி மக்கள் நாகரிகத்தில் சிறந்து விளங்கினர். ஆயினும் அக்கால கட்டத்தில் இயற்கை சீற்றத்தினால் அவர்கள் பலவீனமாக இருந்தனர் என்பதால் எளிமையாக ஆரியர்களால் வென்று கடந்து செல்ல முடிந்தது எனக் குறிப்பிடுகின்றார் நூலாசிரியர்.

இன்று சைவம் வைணவம் என்று கருதப்படும் சமயத்தில் காணப்படும் உருவ வழிபாட்டின் தொடக்கம் சிந்துவெளியில் தான் காணப்படுகிறது; ஆரியப் பண்பாட்டில் தொடக்கத்தில் உருவ வழிபாடு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் இருந்தது. ஆரியர்கள் இன்று இந்தியா முழுமைக்கும் கலந்திருப்பதால் தூய ஆரியர்கள் என்று பிரித்தறிவது முடியாத ஒரு காரியமாகும். ஆயினும் கூட பொதுவாகவே பலரது சிந்தனையில் ஆரியர்கள் என்றால் மேலானவர்கள் என்ற எண்ணம் உள்ளது, அது உண்மை இல்லை என்று தெரிந்தாலும் கூட. தூய்மையான 100% ஆரியர்களைக் காண முடியாது; ஏனெனில் இனக்

கலப்பு மிக நீண்ட காலமாக நடந்துள்ளது; ஆனாலும் ஆரியச் சிந்தனை என்பது இன்றும் தொடர்கிறது என்று விவரிக்கின்றார் நூலாசிரியர்.

பண்டைய ஆரியர்கள் பயன்படுத்தியது வைதீக மொழி. சமஸ்கிருதம் கிடையாது. மனுநீதி எழுதப்பட்ட காலகட்டத்தில் தென்னிந்தியப் பகுதிகள் மனுநீதிக்குள் வரவில்லை; அது எழுதப்பட்ட காலத்தில் வடக்குப் பகுதியில் நிகழ்ந்திருக்கலாம். ஆரியர்களின் வழித்தோன்றல்கள் சங்க கால இறுதியில் தமிழ் பேசும் பகுதிக்குள் வந்ததாகத் தெரிகின்றது. ஆனால் வைதீக சிந்தனை கொண்டவர்களை விட புத்த சமண சிந்தனை உள்ளவர்கள் அக்காலகட்டத்தில் தமிழகத்தில் அதிகமாக இருந்ததாகத் தெரிகின்றது என்கின்றார் நூலாசிரியர். ஆரியர்களின் மிக முக்கியமான மற்றொரு பண்பு என்னவென்றால், அவர்கள் தேவர்களை மனிதர்களாக உருவப் படுத்தி வர்ணிப்பர்; ஆனால் உருவத்தைச் சிலையாக வழிபட மாட்டார்கள் என்பதையும் வேதப் பாடல்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆக, சிந்து சமவெளிப் பகுதியிலிருந்த உருவ வழிபாட்டின் தன்மைகளை உள்வாங்கிக்கொண்டு புதிய வகையில் வைதீகம் இந்து மதமாகத் தன்னை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டு இன்று இந்திய நிலப்பகுதியில் ஓர் ஆளுமை மிக்க மதமாக வளர்ந்திருக்கின்றது.

நாசதீய சூத்தம்:

இது ரிக் வேத சம்கிதையில் பத்தாம் மண்டலத்தில் இடம்பெறுவது.

பிற்காலத்தைச் சேர்ந்தது என்றாலும் முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுவது. இதற்கு முக்கியக் காரணம் பிரபஞ்ச படைப்பைப் பற்றி விளக்குகின்ற பகுதியாக இது அமைந்திருக்கின்றது.

அதாவது இந்தப் பிரபஞ்சத்தை ஒரு சக்தி படைத்திருக்குமோ என்ற கேள்வியாக இப்பாடல்கள் அமைகின்றன. "தத் ஏகம்" என்று அந்தச் சக்தி கூறப்படுகிறது.

பிராமணங்கள்:

வேள்வி செய்யப்படும் போது அனுஷ்டிக்கப்பட வேண்டிய சடங்குகளைப் பற்றி பிராமணங்கள் விவரிக்கின்றன.

சுருக்கமாக யசுர் வேதத்தில் கூறப்படுபவை இங்கு மிக விரிவாக விளக்கப்படுகின்றன.

மந்திரங்களுக்கும் வேள்விக் கிரியைகளுக்கும் உள்ள தொடர்பையும் இவை விளக்குகின்றன.

நான்கு வேதங்களுக்கும் தனித்தனியாகப் பிராமணங்கள் இருக்கின்றன. மொத்தம் 19 பிராமணங்கள் இதுவரை கிடைத்துள்ளன. ரிக் 2, யசுர் 5, சாம 11, அதர்வண 1.

பிராமணங்களை இரு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று விதி - அதாவது வேள்விக் கிரியைகள் செய்ய வேண்டிய ஒழுங்கு முறைகளைக் கூறுவது விதி. இரண்டாவது அர்த்த வாதம் - வேள்வி கிரியைகளை நோக்கம் விளக்கம் உட்பொருள் ஆகியவை பற்றி விவரிக்கும் பகுதி.

இந்து சமயத்தில் பெரும்பாலும் இன்று நடைமுறையில் பிராமணங்களே கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன.

ஆரண்யகங்கள்:

ஆரண்யம் என்றால் காடு. காடுகளில் தனியாக இருந்து கற்றறிய வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதாக இப்பெயர்க் காரணம்.

தத்துவங்கள் சத்திரியர்களால் படைக்கப்பட்டன.

ஆரண்யகங்களில் பிரம்மம் பற்றிப் பேசத் தொடங்கினாலும் உபநிடதத்தில் தான் தத்துவத்தின் வளர்ச்சியைக் காண முடிகிறது

பிரஸ்தானத்திரயம்:

உபநிடதங்கள், பிரம்ம சூத்திரம், பகவத்கீதை ஆகிய மூன்றும் இணைந்தது பிரஸ்தானத்திரயம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

உபநிடதங்களில் காணப்படுகின்ற கருத்துகளுக்கு இடையே முரண்பாடுகள் இருப்பதால் அந்த முரண்பாடுகளை நீக்கி ஒருமைப் படுத்துவதற்கு எழுதப்பட்டது பிரம்ம சூத்திரம்.

மகாபாரதத்தில் ஒரு பகுதியாகப் பகவத்கீதை காணப்பட்டாலும் தனி நூலாகவும் அது காணப்படுகிறது.

பிரம்ம சூத்திரத்தில் பௌத்தம், சமணம் ஆகியவற்றின் தத்துவங்களை மறுக்கின்ற அதே பிரிவில் அன்றைய நிலையில் உள்ள சைவமும் வைணவமும் மறுக்கப்பட்டுள்ளன.

ராமானுஜர், ஆதிசங்கரர், மத்துவர் ஆகியோர் பிரம்மசூத்திரத்திற்கும் பகவத்கீதைக்கும் விரிவுரை எழுதியுள்ளனர்.

இந்து தத்துவ பேரறிஞர்களான ஆதிசங்கரர், ராமானுஜர், மத்துவர் ஆகியோரது தத்துவங்கள் வேறுபட்டாலும் இவர்களின் ஆதார நூல் இந்த பிரஸ்தானத்திரியமே ஆகும்.

உபநிடதங்கள்:

வேதத் தொகுப்பின் இறுதியில் இடம் பெறுவது.

உபநிடதம் என்ற சொல்லின் பொருள் அருகில் அமர்வது அதாவது குருவிற்கு அருகில் அமர்ந்து உபதேசம் கேட்பது.

முக்கிய உபநிடதங்கள் புத்தர் பிறப்பதற்கு முன்பும் பின்பும் தோன்றின. அதாவது கிமு 4ஆம் நூற்றாண்டுக்குச் சற்று முன்னதாகவும் அதன் பின்னதாகவும் எனக் கொள்ளலாம்

இன்று 108 உபநிடதங்கள் கிடைக்கின்றன.

இன்று இந்து மத தத்துவம் என்று கூறப்படுபவை அனைத்துக்கும் அடிப்படை உபநிடதங்களே.

பிரமத்தைப் பற்றி ரிக் வேத தொகுப்பில் இடம்பெறும் உபநிடதம் "பிரம்மம் பேருணர்வுப் பொருள்" எனக் குறிப்பிடுகின்றது. அதர்வண வேத தொகுப்பில் இடம்பெறும் மாண்டுக்கிய உபநிடதத்தில் "இந்த ஆன்மா பிரம்மம்" என்று குறிப்பிடுகிறது.

யசுர் வேத தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள பிரகதாரண்யகம் உபநிடதத்தில் "நான் பிரம்மமாக இருக்கிறேன்" என்கிறது. சாமவேத உபநிடதத்தில் "அது நீயாக இருக்கிறாய்" - "தத்துவமசி" என்கிறது. இந்த நான்குமே உபநிடதங்களின் மகா வாக்கியங்கள் ஆகும்.

பிரம்ம சூத்திரம்:

உபநிடதங்களிடையே காணப்படுகின்ற கருத்து முரண்பாடுகளைச் சமன் செய்வதற்காக எழுதப்பட்டவை பிரம்ம சூத்திரம்.

இறைவன் - ஜீவன் - உலகம் இவை மூன்றையும் ஆராய்கிறது.

இதில் நான்கு அத்தியாயங்கள் உள்ளன. இவற்றுக்குள் நான்கு உட்பிரிவுகள் உள்ளன இவை தனி கருத்துகளை ஆராய்கின்றன.

பகவத்கீதை:

மகாபாரதத்தில் 40க்கும் மேற்பட்ட கீதைகள் இருக்கின்றன அதில் ஒன்று பகவத்கீதை.

மகாபாரதத்தில் பீஷ்ம பருவத்தில் அத்தியாயம் 25 முதல் 42 வரை கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் இடையே நடைபெறுகின்ற உரையாடலே பகவத்கீதை என அழைக்கப்படுகிறது.

கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் இடையே நடைபெற்ற பங்களிச் சண்டையால் போர் மூண்டது. இந்தப் போர் குருசேத்திரம் எனும் இடத்தில் நடைபெற்றது. அர்ஜுனனின் தடுமாற்றத்தைப் போக்குவதற்காக சத்திரியருடைய கர்மத்தை வலியுறுத்தும் தத்துவ போதனையே பகவத்கீதை.

இந்த உரையாடல் 18 அத்தியாயங்களாக உள்ளன. 700 ஸ்லோகங்கள் காணப்படுகின்றன.

இந்து மதம் கூறும் நான்கு வர்ணாசிரமத்தில் இரண்டாவதான சத்திரியரின் கடமை நாட்டை பாதுகாப்பது என்கிறது.

நூலின் இறுதியாக இடம் பெறுவது சுவாமி விவேகானந்தரின் செயல்முறை வேதாந்தம் என்கிற நூலுக்குப் பொருள்முதல்வாத பார்வையில் நூலாசிரியர் வழங்கி இருக்கும் விமர்சனம்.

சிறிய அறிமுகங்களாக இந்தியத் தத்துவத்தில் இடம் பெறுகின்ற வேதங்கள் அவற்றின் உள்ளே

அமைந்திருக்கின்ற ஏராளமான சிறிய பகுதிகளின் விளக்கமாக இந்த நூல் அமைந்திருக்கிறது.

அடிப்படையில் இந்த நூலை வாசித்தால் ...
வேதங்கள் என்பவை கடவுளால் அருளப்பட்டவை அல்ல, மாறாக அவை மனிதர்களால் பல்வேறு காலகட்டங்களில் எழுதப்பட்டவை என்பது தெளிவாகிறது.

வேதங்களில் உள்ள பாடல்கள் பல்வேறு காலகட்டங்களில் வாய்மொழியாகவே பாதுகாக்கப்பட்டு பிறகு அவை எழுத்து வடிவில் உருவாக்கப்பட்டன. இவற்றுள் ஏராளமான இடைச்செருகல்கள் உள்ளன.

வேதங்கள் இந்தியாவிற்கு வெளியே இருந்து வந்த ஆரியர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை. அவை பொதுவாக தங்கள் தேவைகளை வேண்டிப் பாடப்பட்ட துதிப் பாடல்கள். செய்யப்பட்ட யாகங்கள், கேள்விகள் அதன் இறுதிப் பகுதியான வேதாந்தம் பிரம்ம சூத்திரம் ஆகியவை ஜீவன் ஆன்மா உலகம் ஆகியவற்றை ஆராயும் தத்துவ சிந்தனை என்ற வகையில் அமைந்திருப்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆயிரம் ஆயிரம் பக்கங்களில் படிக்க வேண்டியவற்றை நூலாசிரியர் மிகச் சுருக்கமாக வாசகர்களுக்கு வழங்கி இருக்கின்றார். இத்தகைய நூல்கள் இந்தியத் தத்துவங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கு எளிமையான வழியை உருவாக்கித் தருகின்றன. ஆசிரியருக்குப் பாராட்டுகளும் நல்வாழ்த்துக்களும்.

காயா: நூல் திறனாய்வு

— முனைவர் க. சுபாஷிணி

'Kaya - Story of Champa in Korea' கொரிய-தமிழ் மொழி இரண்டுக்கும் இடையிலான மொழியியல், பண்பாட்டியல் மற்றும் பொருளாதார தொடர்புகள் வரலாற்றுத் தொடர்புகள் ஆகியவற்றை மையப்படுத்தி வந்திருக்கின்ற முதல் நூல் என்று பெருமைப்படத்தக்க வகையில் இதனைக் கூறலாம். இந்த நூலின் ஆசிரியர் டாக்டர் கண்ணன் நாராயணன்.

2006 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி கொரிய மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையே உள்ள தொடர்புகள்

பற்றி தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் கூகுள் மின்தமிழ் மடலாடல் குழுமத்தில் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார் கண்ணன். ஆரம்ப காலகட்டத்தில் இந்தக் கருத்து பெரிதாக வரவேற்கப்படவில்லை என்றாலும் இடையில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக கொரிய மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையேயான தொடர்புகள் பற்றி சில முயற்சிகள் தொடங்கப்பட்டன.

அவற்றுள் சில ஆய்வுத் தரமற்ற வகையிலும் கற்பனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும் பின்னப்பட்ட வகையில் உருவான சில நூல் முயற்சிகள். இவை ஆய்வுலகத்திற்கு எவ்வகையிலும் பயன் தர முடியாது வெறும் கற்பனை படைப்புகளாகவே வெளிவந்து கரைந்து போயின. ஒரு சிலர் கடல் மற்றும் ஆமைகள் ஆகியவற்றை மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்தி ஆய்வுத் தரத்தைப் பின் தள்ளிவிட்டு உணர்ச்சிப் பூர்வமான தகவல்களை மட்டுமே முன்னிறுத்தி தமிழ் மொழிக்கும் கொரிய மொழிக்குமான தொடர்புகளைத் தமிழ்ச் சூழலில் முன்னெடுத்தனர். அது ஆழமான ஆய்வுகளுக்கு வழி வகுக்காமல் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பு, உணர்ச்சிப்பிரவாகம் என்ற வகையில் எழுந்து அடங்கிப் போகும் நிலையிலேயே இன்றளவும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மலர்விழி பாஸ்கரன் (மாயா) 'செம்பா' என்ற தலைப்புடன் ஒரு நாவலை வெளியிட்டிருந்தார். தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

மின்தமிழ் மடலாடல் குழுமத்தில் கலந்துரையாடப்பட்ட இத்துறை சார்ந்த கலந்துரையாடல் ஏற்படுத்திய ஈர்ப்பும் ஆர்வமும் அவருக்கு இந்த நாவலை மிகச் சிறப்பாக எழுதி வெளியிடக் காரணமாக இருந்தது. அது ஒரு அருமையான படைப்பும் கூட.

இந்த நிலையில் டாக்டர் கண்ணன் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எனது தொடர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தனது கொரிய அனுபவங்களைத் தமிழில் ஒரு நூலாகக் கொண்டு வந்தார். இதனை ஆழி பதிப்பகத்தார் வெளியீடு செய்தனர். அது இன்று நல்ல முறையில் பரவலாகப் பேசப்படுகின்ற ஒரு நூலாக இருக்கின்றது.

அந்த வகையில் தொடர்ச்சியாக இப்பொழுது டாக்டர் கண்ணன் இரண்டு நூல்களை உருவாக்கி சாதனை செய்திருக்கின்றார். அதில் ஒன்று ஆங்கிலத்தில் மற்றொன்று கொரிய மொழியான ஹங்குல் மொழியில்.

ஆகஸ்ட் 25, 2023 அன்று மாலை இந்த நூல் வெளியீட்டில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றும் வாய்ப்பு பெற்றேன். ஒரே நாளின் இரவும் பகலுமாக 170 பக்கங்கள் அடங்கிய இந்த நூலை வாசித்து முடித்தேன். இது எதைப் பற்றிப் பேசுகின்றது என்பதைச் சுருக்கமாக இனி வழங்குகின்றேன்.

ஏன் இந்த நூல் உருவாக வேண்டும் என்பதற்கான ஆசிரியரின் விளக்கம், பண்டைய கொரிய வரலாறு. அதில் இந்தியத் தாக்கம், இரண்டு மீன்கள் சின்னம்,

காயா-பாண்டிய தொடர்புகள், கொரிய பௌத்தம், தமிழுக்கும் கொரிய மொழிக்குமான மொழியியல் தொடர்புகள், பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் மற்றும் இது தொடர்புடைய மேலும் சில கட்டுரைகள்.

கொரியாவிற்கும் இந்தியாவிற்கும் உள்ள பொருளாதார தொடர்புகள் பற்றிய கட்டுரை மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றது. கடந்த ஆண்டுகளில் கொரிய கார் நிறுவனங்களும் ஆய்வு நிறுவனங்களும் தமிழ்நாட்டில் தனது நிறுவனங்களை ஏற்படுத்திய முயற்சிகள் பற்றியும் கொரியா சென்று உயர்கல்வி கற்கச் சென்று பிறகு அங்கே பணிபுரிகின்ற தமிழர்கள்... இத்தகைய பொருளாதாரத் தொடர்புகள் இந்தியாவிற்கும் கொரியாவிற்குமான ஒப்பந்தங்கள் ஆகியவற்றை இந்த அத்தியாயங்கள் பேசுகின்றன.

பாண்டியப் பேரரசின் தொடர்புகள், ஆய் குல இளவரசியாக செம்பா கொரியா சென்று அங்குத் தனது சந்ததியினரை உருவாக்கிய தொடர்புகள்...

மீன் சின்னங்கள் எவ்வாறு கொரியப் பண்பாட்டில் இடம்பெறுகின்றன ஆகியவை சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றன. இதற்கு அடுத்ததாக வருகின்ற கொரிய நெடுங்கணக்கு பற்றிய அத்தியாயம் நம்மை வியக்க வைக்கிறது. தமிழ் நெடுங்கணக்கிற்கும் கொரிய எழுத்துக்களுக்கும் உள்ள தொடர்புகள் என்னை வியக்க வைத்தன. காரணம் கொரிய எழுத்துக்கள் நமக்கு நன்கு பரிட்சியமான தொல் தமிழ் எழுத்தான தமிழி போன்று உருவத்தில் அமைந்திருப்பதும் எழுத்துக்கள் சொற்களுக்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமைகள் என்பதுதான். இவை ஆய்வாளர்களுக்கு அடிப்படை தரவுகளை வழங்கி மேலும் விரிவான ஆய்வுகளைச் செய்வதற்கு அடிப்படை களத்தை உருவாக்கித் தருகின்றன.

ஆய்வுப்பூர்வமான தகவல்கள் மட்டுமின்றி அவற்றை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ள உதவும் வகையில் தேவைக்கேற்ற வகையில் புகைப்படங்களையும் நூலில் இணைத்திருக்கின்றார்கள். இவை வாசிப்பை எளிதாக்குகின்றன.

இந்த நூலை வாங்குபவர்கள் ஆங்கில நூலையும் கொரிய மொழி நூலையும் இணைத்தே வாங்க வேண்டும் என்பது எனது கோரிக்கை. கொரிய மொழி நமக்குத் தெரியாது என்றாலும் கூட இந்த நூல் நம் இல்லங்களில் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் தமிழ் உலகிற்கு இது ஒரு மாபெரும் முயற்சி. தமிழைப் பற்றி கொரியர்கள் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் வந்திருக்கின்ற கொரிய நூலை நம் வீட்டில் வைத்திருக்கும் போது நமது

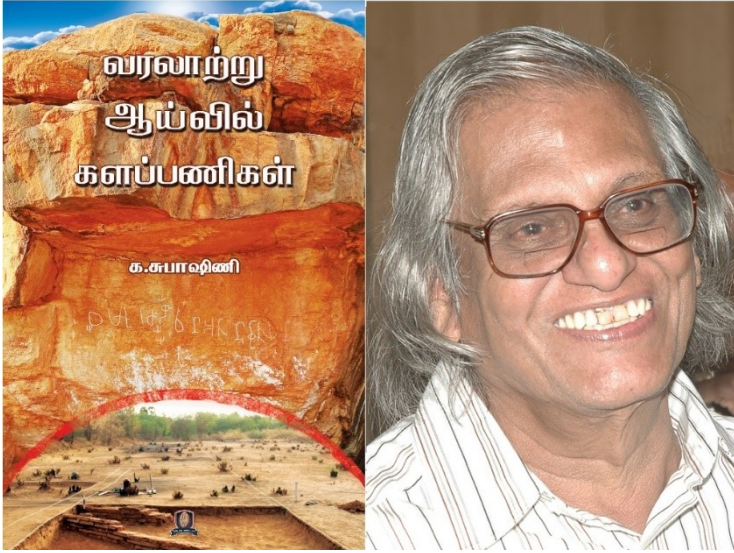
குழந்தைகளும் வீட்டிற்கு வருகின்றவர்களும் இவற்றை எடுத்துப் பார்த்து இச்செய்தியை உரையாடலுக்கு உட்படுத்த இது நல்ல வாய்ப்பாக அமையும். ஆங்கில நூலின் விலை ரூபாய் 300/- கொரிய மொழியில் வந்துள்ள நூலின் விலை ரூபாய் 500/-. இரண்டையும் பெறுவதற்கு 800 ரூபாய் செலுத்தி எமரால்ட் பதிப்பகத்தில் இருந்து நூலைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நேற்று நடைபெற்ற நூல் வெளியீட்டு விழா நிகழ்ச்சியின் போது இந்த நூலை மொழிபெயர்த்த தமிழ் பெண்மணி பவானி அவர்கள் கொரிய மொழியிலேயே உரையாற்றினார். அதுமட்டுமின்றி நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்த கொரிய மொழி ஆசிரியர்கள் கலந்துரையாடல் நேரத்தில் கேள்வி கேட்டு தங்கள் கருத்துக்களையும் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். தமிழ் உலகிற்கு இத்தகைய செயல்பாடுகள் மிக மிக ஆரோக்கியமானவை.

உலக மொழிகளில் தமிழின் மொழிவளமும் வரலாறும் பண்பாடும் எழுதப்பட வேண்டும். அதற்கு இந்த முயற்சி வரவேற்கத்தக்க ஒரு நல்ல முன்முயற்சி. இதனைச் செயல்படுத்திய நூலாசிரியர் டாக்டர் கண்ணன் நாராயணன் அவர்களுக்கும் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் தொடர்ந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் எமரால்டு பதிப்பகத் தோழர் ஒளிவண்ணன் மற்றும் அவர்களது பதிப்பகக் குடும்பத்தினர் அனைவருக்கும் இந்த முயற்சியில் தங்களையும் ஈடுபடுத்திக் கொண்ட இன்கோ அமைப்பிற்கும் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பதிப்பக நூல் — திறனாய்வுகள்

வரலாற்று ஆய்வில் களப்பணிகள்
— நரசய்யா

இந்நூல் திருமதி சுபாஷினியால் இவ்வருடத்தின் தொடக்கத்தில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு கையேடு. ஆம்; இதை நூல் என்று கூறுவதை விட ஒரு வழிகாட்டிக் கையேடு என்று குறிப்பிடுவதுதான் உத்தமம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

காலஞ்சென்ற திரு சோ. சிவபாதசுந்தரம் ஒலிபரப்புக் கலை என்ற ஒரு நூலை 50களில் வெளியிட்டார்.

இலங்கையிலும் இங்கிலாந்திலும் அவர் ஒலிபரப்பு வல்லுநராக பணியாற்றியவர். இலண்டன் பி பி சி யின் தமிழ் ஓசை என்ற நிகழ்வை ஆரம்பித்து அதை அவர் பல வருடங்கள் நிகழ்த்தியவர். ஆகையால் அவருக்கு ஒலிபரப்புக் கலையில் நல்ல பரிச்சியமும் அறிவாற்றலும் இருந்தது. அந்நூலுக்கு ஒரு முன்னுரை எழுத வேண்டி திரு இராஜகோபாலாச்சாரியாரை சிவபாதசுந்தரம் அணுகினார்.

முதலில் இராஜாஜி ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் அவர் நூல்களுக்குச் சாதாரணமாக முன்னுரை எழுதுவதில்லை. தவிரவும் அவருக்கு ஒலிபரப்புக் கலையைப் பற்றிய தெளிவான விவரங்களும் தெரியாது. ஆனால் தொடர்ந்து சிவபாதசுந்தரம் வேண்டிக் கொண்டதால் அவர் "நூலை வைத்துவிட்டுச் செல்லுங்கள். படித்துப் பார்க்கிறேன். பின்னர் சொல்கிறேன்" என்று சொன்னாராம். (இவ்விவரங்கள் சிவபாதசுந்தரமே சொன்னவை) சில நாட்களில் இராஜாஜியே ஆசிரியரை அழைத்து, "இந்நூலுக்குப் பெயரை மாற்றி, ரேடியோ வாத்தியார் என்று வைக்கலாம். ஏனெனில் இந்நூல் மூலம் சாதாரண மனிதர்கள் கூட ஒலிபரப்புக் கலையைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பிருக்கின்றது" என்றாராம். அதையே பொருளாக வைத்து ஒரு நல்ல முன்னுரையையும் வழங்கினார்.

சுபாஷினியின் வரலாற்று ஆய்வில் களப்பணிகள் என்று நூலுக்கு களப்பணிகளுக்கு ஒரு வழிகாட்டி என்றே பெயர் வைக்கலாம் என்று நான்

நினைக்கிறேன். இதை நான் உணர்வுப் பூர்வமாகக் கூறுகிறேன். அதற்கு ஒரு பின்னணியும் உண்டு.

சென்னைக்குப் புலம் பெயர்ந்த பின்னர் நான் வரலாற்று அறிவை வளர்களானேன். அதற்காக எனது மாமாவான சிட்டி சுந்தரராஜனை அணுகினேன். அவர் அதற்குச் சரியான மனிதர் திரு ஐராவதம் மகாதேவன் என்றார். ஆகையால் எனது வரலாற்று நூல்களுக்கு நான் களப்பணிகள் மேற்கொள்வதற்கு முன் திரு ஐராவதம் மகாதேவனைத் தொடர்பு கொண்டேன். அவர் விரிவாக சில முக்கிய விஷயங்களை விளக்கியதுடன் மாமண்டூர் பல்லவ குகை, தமிழ் பிராமி கல்வெட்டு காண அழைத்துக் கொண்டு சென்றார்.

குகைகளுக்குச் செல்கையில் எவ்வாறு முதலில் நாம் நம்மையே தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் கூறினார். காலணிகள் முதல், குறிப்பெடுக்க எவையெல்லாம் எடுத்துச் செல்லவேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிட்டார். அதற்காக ஒருநாள் முழுதும் நான் அவருடன் மாமண்டூர் சென்று பல்லவர் குகைகளையும் சமணப் படுக்கைகளையும் கண்டோம். அவ்வழியில்தான் எனது களப்பணி ஆய்வுகள் தொடர்ந்தன.

ஆகையால் இந்நூலைப் படிக்கும் போது எனக்கு அதில் ஒரு சொந்தமான ஈர்ப்பு உண்டானது. இந்நூலின் முதல் பகுதி களப்பணியை அறிமுகப் படுத்துகிறது. அதன் முக்கியத்துவத்துடன் தொடங்கி அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்கள், மற்றும் மேற்கொள்ளவேண்டிய பணிகள், அதற்கு வேண்டிய

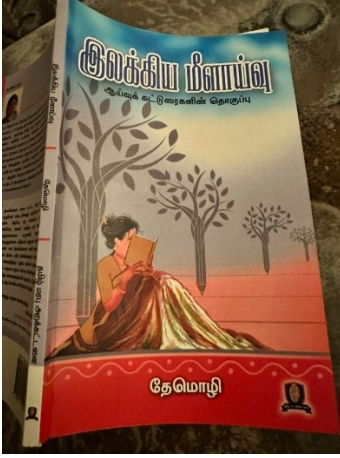
கேள்விகள் தயாரித்தல், (இது மிகவும் முக்கியமெனக் கருதுகிறேன்; ஏனெனில் பலர் கள ஆய்வுப் பணியின் போது அங்குள்ள மனிதர்களிடம் கேட்க வேண்டியவை என்னவென்று சரியாகத் தயார் செய்து கொண்டு செல்லாமல், பின்னர் அதைக் குறித்துக் கவலைப் படுவதைக் கண்டுள்ளேன்.)

அவர் சொல்வது போல, பலர், ஓரிரு நூல்கள் படித்துவிட்டு பட்டம் பெற்றிருப்பதையும் நான் அறிவேன். அறிமுகத்திலேயே ஆய்வு என்பதைத் தீர்மானமாகக் கூறுகிறார். கள ஆய்வின் போது பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளையும், அதற்கான ஒரு கள ஆய்வுக் குறிப்பேட்டின் மாதிரி ஒன்றையும் தயார் செய்துள்ளார். இது ஆய்வுப் பணிகள் மேற்கொள்ளும் இளைஞர்களுக்கு ஒரு சிறந்த பரிசென்றே சொல்லலாம்.

இயல் இரண்டில் தாம் மேற்கொண்ட ஐந்து களப்பணிகளின் விவரங்களைத் தந்துள்ளார். படிப்பதற்குச் சலபமாகவும், நல்ல விவரங்களைத் தருவதாலும், ஒரு சிறந்த பயண நூல் படிக்கும் மகிழ்வை இது தருகிறது. மொத்தத்தில் தமிழ் நாட்டு இளைய ஆய்வாளர்களுக்கு, முதலிலேயே சொன்னது போல இது ஒரு கையேடென்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது.

இராஜாஜி சிவபாதசந்தரத்திற்குச் சொன்னது போல இந்நூலுக்குக் களப்பணி வழிகாட்டி என்ற பெயர் வைக்கலாம். கல்லூரிகளின் நூலகங்களுக்கு இந்நூலைப் பரிந்துரைக்கலாம்.

இலக்கியமீளாய்வு — அருள் மெர்வின்

திருவள்ளூர் யாரையும் நேரடியாகக் கிண்டலடித்துவிட்டு அதிலிருந்து நாசுக்காகத் தப்பிக்கவும் தெரிந்த வல்லவர். நல்லவர். அவரது சில நையாண்டிகளை நாமாகப் பேசுவது போல இன்று பேசினால் மத உணர்வுகளைக் காயப்படுத்திவிட்டதாக முன் ஜாமினுக்கு அலையவைத்துவிடுவார்கள். ஒரு குறளில் கடவுளைப் போன்றவர்கள் கள்வர்கள் என்கிறார். ஏனென்றால் இருவருக்கும் எந்தக் கட்டுப்பாடுகளும் கிடையாது. போலீசோ ஐகோர்ட்டோ கூந்தலோ எதற்கும் பயப்படாமல் எதையாவது செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் என்கிறார். 'தேவர் அனையர் சுயவர்' என்று தொடங்கும் குறள். ஆனாலும் ரொம்ப டிப்ளமேட்டிக்காக கடவுளைத் திருடன் என்றும் சொல்லாமல், திருடனைக் கடவுள் என்றும்

சொல்லாமல், அவரைப் போன்றவர் இவர் என்று சொல்லி எப்படி என் ராஜதந்திரம் என்று தப்பித்துவிடுகிறார்.

ஆங்கிலத்தில் satire என்று சொல்லப்படும் இந்த நக்கல், கிண்டல், நையாண்டி போன்றவற்றையெல்லாம் பண்டைய தமிழில் 'அங்கதம்' என்று வகைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தொல்காப்பியரே அதற்கு இலக்கணம் எழுதி வைத்திருக்கிறார். அங்கதத்திற்குள் 'செம்பொருள் அங்கதம்', 'பழிகர்ப்பு அங்கதம்' என்று இருவகைகள்.

நேரடியாகக் கிண்டலடிப்பதில் (செம்பொருள் அங்கதம்) வல்லவர் வள்ளுவர் என்றால் மறைமுகமாக, அதாவது டீசன்டாகக் (பழிகர்ப்பு அங்கதம்) கிண்டலடிப்பதில் வல்லவர் ஔவையார். கம்பருக்கும் ஔவையாருக்கும் ஒரு சின்ன தகராறு. ஔவையாரைக் கூப்பிட்டு வாட போட என்று கம்பர் கீரையைப் பற்றிச் சொல்வது போல் ஒரு கவிதை வரியை ஆரம்பித்து அதை ஔவையாரை முடிக்கச் சொல்கிறார். கடுப்பான ஔவையார் 'எருமையே, கழுதையே, குட்டிச் சுவரே, குரங்கே...ஆரையடா சொன்னாயடா?' என்று கம்பரைக் காறித்துப்பி முடித்துவிடுகிறார். ஆனால் நேரடியாக இப்படித் திட்டவில்லை. எமனேறும் பரியே என்கிறார், அதாவது எருமை மாடே. பெரியம்மை வாகனமே என்கிறார், அதாவது மூதேவியின் வாகனமான கழுதையே. முட்டமேற் கூரையில்லா வீடே என்கிறார், அதாவது குட்டிச் சுவரே. குலராமன் தூதுவனே என்கிறார், அதாவது குரங்கே. (ஔவையாரும் முன் ஜாமீன் வாங்க

வேண்டியதுதான்.) 'ஆரையடா சொன்னாயடா?' என்றால் ஆரைக்கீரையைப் பற்றிச் சொன்னாயடா என்றும் அர்த்தம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் முன் அதியமானுடன் நறுக்கென்ற கள்ளை 'மகிழ்ச்சி' அடித்த ஔவையாரும் வடக்கே கஜினியும், கோரியும் படையெடுத்துக் கொண்டிருந்த பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் தெற்கே கம்பராமாயணம் படைத்த சேக்கிழாரும், சாரி கம்பரும் எப்போது குழாயடியில் சண்டை போட்டார்கள் என்று நீங்கள் அதிர்ச்சியடையலாம். ஔவையார் ஒன்றும் 24 படம் சூரியா போல டைம் மிஷினைக் கையில் கட்டிக் கொண்டு அங்கேயும் இங்கேயும் தாவிக்கொண்டிருக்கவில்லை. பலபேர் ஔவையார் என்ற பெயரில் பல நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஏன் ஒரே ஔவையார் இருக்கக் கூடாது, அவர்தான் சாகாவரம் கொண்ட நெல்லிக்காய் சாப்பிட்டவர் ஆயிற்றே என்று ஔவையார் படம் எடுத்தவர்கள் போல நீங்களும் யோசித்தால் அடுத்த எலக்ஷனுக்குள் அவரை எப்படியாவது தேடிக்கண்டுபிடித்து, போட்டியிட வைத்து தமிழ்நாட்டிடம் இருந்து இந்தியாவைக் காப்பாற்றிவிடுங்கள்.

தொல்காப்பியர் காலத்து அங்கதம் மேட்டரிலிருந்து நான் மேலே எழுதியிருக்கும் எல்லா இலக்கிய உதாரணங்களும் முனைவர் தேமொழி எழுதியிருக்கும் 'இலக்கிய மீளாய்வு' என்ற புத்தகத்திலிருந்து நைஸாக உருவிய விஷயங்கள். இலக்கியங்களை மீளாய்வு செய்ய

வேண்டுமென்றால் முதலில் இலக்கியங்களை வாசித்திருக்க வேண்டும், அதன்பின் அவற்றைப் பற்றி இதுவரையிலான ஆய்வுகளை வாசித்திருக்க வேண்டும், அதன்பின் பலபேர் இலக்கியங்களை இன்று எப்படி உருட்டுகிறார்கள் என்பதும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இலக்கிய மீளாய்வு என்பது ஓர் இரட்சணிய யாத்திரிகம். இலக்கியம் படைப்பதைவிட இலக்கிய மீளாய்வு கடினமானது. கடவுளாகிவிடுவது எளிது, கடவுளை அடைவதுதான் கடினம் என்பது போல. தமிழ் இலக்கியங்களை அடைந்த ஓர் அனுபவம் இந்தப் புத்தகத்தில் கிடைக்கிறது.

இலக்கியங்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஏகப்பட்ட விஷயங்களைப் போகிற போக்கில் சொல்கிறார் முனைவர் தேமொழி இந்தப் புத்தகத்தில். காளமேகப் புலவரின் பாடல்களை ஆராயும் இடங்களில் அவரது ஊரை உ வே சா தேடிய கதையையும் சொல்கிறார். இன்று பெரிதாகப் பேசப்படாத 'ஆசாரக் கோவை' (திருக்குறள் இருக்கும் அதே பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் இதுவும் ஒன்று) தீண்டாமையை உயர்த்திப் பிடிப்பதும், அதைத் தமிழர்கள் முக்கிய நூலாகக் கருதியதாக 1700-களில் சீகன்பால்க் என்ற ஜெர்மானியர் ஆவணப்படுத்தியதையும் குறிப்பிடுகிறார். ஆசாரக்கோவை போன்ற நூல்கள் இருந்த காலத்திலேயே தீண்டாமையை எதிர்த்து 15-ஆம் நூற்றாண்டிலேயே ஒரு பெண் சமத்துவம் பேசி பாய்ச்சலூர் பதிகம் என்று எழுதியதையும் மீளாராய்கிறார். அதில் அந்தப் பெண் புலவர் சொன்னதில் என்னைக் கவர்ந்தது - எந்தச்

சாதிக்காரனைப் போட்டு எரித்தாலும் பிணம் ஒரே மாதிரிதானே மணக்கும்!

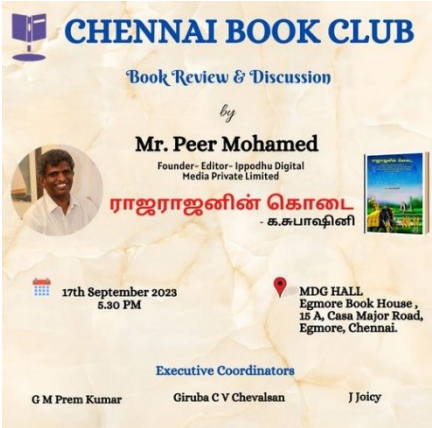
இதன் கடைசிக் கட்டுரையாக வருவது தமிழ்ப்புத்தாண்டு பற்றி. அதிகம் ஆராயப்படாத நிகண்டுகளை வைத்து ஆவணி மாதம் பற்றி ஆராய்ந்திருப்பது ஆச்சரியமளித்தது. இன்றைய டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பமும் இந்த மீளாய்வுக்குக் கைகொடுத்திருப்பது தெரிகிறது. எந்தெந்த இலக்கியங்களில் எந்தெந்த வார்த்தைகள் எங்கெங்கே வருகிறது என்பதைத் தொழில்நுட்பம் கோட்டுக் காட்டிவிடுகிறது. கூகிள் மேப்பையும் சிலப்பதிகாரத்தில் மாங்காட்டு மறையோன் சொன்னதையும் வைத்து கண்ணகியும் கோவலனும் மதுரைக்கு நடந்த பாதையைக் கண்டுபிடிக்க முடிகிறது (இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ளது!).

இது போன்ற புத்தகங்கள் தமிழில் இன்னும் ஏகப்பட்டவை வரவேண்டும். அதற்கான வெற்றிடம் பெருமளவு இருக்கிறது. சித்தாந்தம் என்று எதையாவது பெருமுளைக்குள் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டு அதற்கு இலக்கியங்களில் ஆதாரங்கள் தேடுவதை ஆய்வு என்று சொல்லும் போக்கு மாறி ஆதாரங்களை எல்லாம் முதலில் ஒழுங்காக ஆய்வு செய்துவிட்டு அவற்றின் மேல் அவசியமிருந்தால் சித்தாந்தங்களைக் கட்டமைக்க வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கியங்களின் மீதும் வரலாறு மீதும் ஓரளவேனும் ஆர்வம் இருந்தால்... அரசியல் பேசும் முன் அறிவை வளர்க்க வேண்டும் என்ற அடிப்படை அறிவும் இருந்தால்...கண்டிப்பாக வாசிக்கவும்.

ராஜராஜனின் கொடை — பீர் முகம்மது

நெதர்லாந்தில் லைடன் பல்கலைக்கழகத்தில் பாதுகாக்கப்படும் ஆனைமங்கலம் செப்பேடுகள் பற்றியும் பேரரசர்கள் ராஜராஜன், ராஜேந்திரன் குலோத்துங்க சோழன் பற்றிய தரவுகளையும் உள்ளடக்கிய ஆய்வு நூலான எனது ராஜராஜனின் கொடை என்ற நூலை செப்டெம்பர் 17, 2023 அன்று மாலை தோழர் பீர் முகமது அவர்கள் திறனாய்வு செய்தார்.

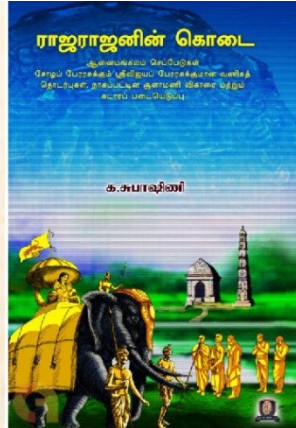

CHENNAI BOOK CLUB
Book Review & Discussion
by
Mr. Peer Mohamed
Founder- Editor- Ipposhu Digital
Media Private Limited
ராஜராஜனின் கொடை
- க.சபாஷினி

17th September 2023
6.30 PM

MDG HALL,
Egmore Book House,
18 A, Casa Major Road,
Egmore, Chennai.

Executive Coordinators
G M Prem Kumar Giruba C V Chevalan J Joicy

இந்த நிகழ்வு எக்மோர் புக ஹவுஸ் நிலையத்தில் சென்னை புக கிளப் ஏற்பாட்டில் நடைபெற்றது. மிக ஆழமான செறிவான திறனாய்வினைத் தோழர் பீர் முகம்மது அவர்கள் வழங்கினார்கள்.

நிகழ்ச்சியைத் திறம்பட ஏற்பாடு செய்து நடத்திய
சென்னை புக் கிளப் பொறுப்பாளர் ஜாய்சி,
கிருபா, பிரேம் மற்றும்
தோழர் ஒளிவண்ணன் ஆகியோருக்குப் பாராட்டுக்
கள்.

முனைவர் க. சுபாஷிணி
தலைவர் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

திறனாய்வு உரையின் காணொளி :
<https://www.youtube.com/watch?v=Mvxuo5aL2Us&t=152s>

இந்த நூல் கிடைக்குமிடம்:
<https://www.commonfolks.in/books/d/rajarajanin-kodai>

தஞ்சையை நோக்கி . . .

— முனைவர் மு.இறைவாணி

தஞ்சாலுருக்கு இரண்டு நாட்கள் பயணம் சென்று வந்ததை அறிக்கையாக இல்லாமல் அனுபவத்தைப் பகிர்வதாக இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் வெளிப்பாடே இப்பதிவு....

பல்கலைக்கழகத்தில்....

தஞ்சாலூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இந்திய மொழியியல் ஒப்பிலக்கியப்பள்ளி ஏற்பாடு செய்திருந்த மாணவர் திறன் மேம்பாட்டு உரை அரங்கம் நிகழ்ச்சியில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளைத் தலைவர் முனைவர் க.சுபாஷிணி “ஐரோப்பிய தமிழ்ச்சுவடுகள்” என்ற பொருண்மையில் 14.09.2023 உரையாற்ற இருக்கிறார் என்பதையும் அங்குள்ள இடங்களுக்கு இரண்டு நாட்கள் மரபுப்பயணம் மேற்கொள்ளவிருக்கின்றார் என்பதை அறிந்ததும். நானும் முனைவர் பாப்பா அவர்களும் இந்தப் பயணத்தில் கட்டாயம் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தோம். அதனால் இரண்டு நாட்கள் விடுமுறை எடுத்துக் கொண்டு பயணத்தைத் தொடங்கி விட்டோம். மேலும், புதிய தேடலை நோக்கிய பயணம் அவசியம் என்பதனையும் உணர்ந்திருந்தேன். எங்களுடன் தமிழக அரசின் முதலமைச்சர் கணினித் தமிழ் விருது பெற்ற விருதாளர் நாணா அவர்களும் மரபுப்பயண ஒருங்கிணைப்பாளர் மணிவண்ணன் அவர்களும்

இணைந்திருந்தது இப்பயணத்தை மேலும் இனிமையாக்கியது. வரலாற்றுக் குறிப்புகளைச் சொல்ல சுபாஷிணி... காரோட்டி வழிகாட்டி சாரதியாக மணிவண்ணன்... காணும் காட்சிகளை எல்லாம் ஆவணமாக்க நாணா நல்ல தோழியாக வழிநடத்த பாப்பா... சான்றோர்களின் சந்திப்பு... பயணம் இனிமையாக வேறென்ன வேண்டும்.

இரண்டு நாள் பயணத்தின் முதல் நாள் தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் பேராசிரியர் வி.திருவள்ளுவன் தலைமையில் உரை அரங்கம் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. துறைத்தலைவர் ச.கவிதா அவர்கள் வரவேற்புரை வழங்கிய பிறகு முனைவர் க.சுபாஷிணி சிறப்புரையாற்றினார். இதனை உரை என்று சொன்னால் பொருந்தாது என்று நினைக்கின்றேன். உலகச் சுற்றுப்பயணம் எனில் பொருந்தும்.

ஐரோப்பியத் தமிழ்ச்சுவடுகள் என்ற தலைப்பு. ஒளிப்படக் காட்சிவழி படங்களைக் காட்டி ஐரோப்பிய நாடுகளில் தமிழரை நினைவூட்டும் வரலாற்றுச் சுவடுகள் எவை எல்லாம் இருக்கின்றன என்பதனையும் அவர்கள் அப்பொருட்களை எப்படி

ஆவணப்படுத்திப் பாதுகாக்கின்றனர் என்பதனை விரிவாக காட்சிகளின்வழி எடுத்துரைத்தார். வரலாற்றை அறிதலும் ஆவணங்களைப் பாதுகாத்தலும் அவசியம் என்பதை அவர் உரை உணர்த்தியது. மாணவர் திறன் மேம்பாட்டு நிகழ்ச்சி என்பதனால் தமிழ்த்துறை, மொழியியல் மற்றும் பல்துறை மாணவர்களும் பேராசிரியர்கள் பலரும் விருப்பத்துடன் பங்கேற்றனர்.

இந்நிகழ்ச்சியின் மிக முக்கியமான பகுதி கலந்துரையாடல் பகுதி என்று நினைக்கின்றேன். ஏனெனில் உரை மட்டும் நிகழ்த்தி விட்டு சிறப்புரையாளர் சென்று விட்டால் அதில் எந்தப் பயனும் இராது. கலந்துரையாடல் வழி மாணவர் எண்ணங்களை அறியவும் அவர்களுடைய தேவைகளை உணரவும் முடியும். அந்த வகையில் மாணவர் ஐரோப்பிய நாடுகளில் உயர்கல்வி பெறுவதற்கான வாய்ப்புகளையும் அதற்குத் தங்களை எங்ஙனம் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனையும் கேட்டறிந்தனர். மாணவர்களையும் குறைவாக மதிப்பிட முடியாது. நிகழ்ச்சியைக் கூர்ந்து கவனித்ததோடு மட்டுமல்லாமல் கல்வி தொடர்பான பல தகவல்களையும் அறிந்திருந்திருக்கின்றனர். மேல் அதிகத் தகவல்களைக் கேட்டறிந்தனர். நம் நாட்டு வரலாற்றுச் சின்னங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை சுபாஷிணி அவர்கள் எடுத்துரைத்திருந்ததால் மாணவர்களுக்கும் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சியாக அமைந்திருந்தது. மாணவர்கள் மனதில் மாற்றத்தைப் பதிவு செய்தல் வேண்டும் என்று நினைக்கின்றேன். ஏனெனில் தமிழ்

மொழி மிகப் பழமையான மொழி தமிழர்கள் நாகரிகமான சமுதாயமாக வாழ்ந்தவர்கள் என்பதெல்லாம் உண்மைதான். ஆனால் அதனை வெறும் வாய் வார்த்தையாக பெருமையாக மட்டும் கூறிக் கொண்டு இருக்க இயலாது. அப்பெருமையை இன்று வரை நாம் பாதுகாக்க வேண்டும். ஐரோப்பிய நாடுகளில் இருக்கும் நம் நாட்டுக் கலைச்செல்வங்கள் திருடிச் செல்லப்பட்டன என்ற தகவல் மாணவர்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் உண்மைத் தன்மையை அறிய முயற்சி செய்யாமல் அதனடிப்படையில் வினாக்கள் கேட்டது கொஞ்சம் வருத்தமாக இருந்தது. என்றாலும் மாணவர்களிடமிருந்து பல்வேறு விதமாக ஆக்கப்பூர்வமான வினாக்கள் வந்தன. அவ்வினாக்களுக்கு எல்லாம் சுபாஷிணி அவர்கள் தன் அனுபவத்தின் வாயிலாகத் தெளிவான விளக்கங்கள் கொடுத்தார். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட அருங்காட்சியகங்களுக்குச் சென்றிருந்ததால், அவ்வனுபவம் அவருடைய ஒவ்வொரு வினாக்களுக்கான விடையிலும் வெளிப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சி என்னைப் பொறுத்தவரை என்னுடைய தேடலுக்கு ஏற்ற கருத்துக் கூடமாக அமைந்திருந்தது. நண்பகலில் நிகழ்ச்சி முடிந்த பிறகும் மாணவர்கள் பல வினாக்களைக் கேட்டு ஐயம் தெளிந்தனர். பல்துறைப் பேராசிரியர்களும் நம்முடன் இணைந்து பல நிகழ்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து செயலாற்ற விருப்பம் தெரிவித்தனர். வரும் காலங்களில் அது நடைபெறும்.

பிற்பகல் உணவிற்குப் பிறகு தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர்

திருவள்ளூவன் அவர்களின் அலுவலகத்தில் சந்திப்பும் கலந்துரையாடலும் நடைபெற்றது. புரிந்துணர் ஒப்பந்தம் குறித்துப் பேசும் போது மாணவர்களின் ஆய்வுக்கு ஏற்ற வகையில் ஆக்கப்பூர்வமான செயல்பாடுகள் என்னவெல்லாம் செய்யலாம் என்று கலந்துரையாடப்பட்டது. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மொழிபெயர்ப்புத்துறை உதவிப் பேராசிரியர் எஸ்.விஜயராஜேஸ்வரி அவர்கள் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையுடன் இணைந்து மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் பயிற்சிகள் வழங்கத் திட்டமிட இருப்பதாகத் துணைவேந்தர் அவர்களிடமும் தெரிவித்தார். துணைவேந்தர் பல்வேறு பணிகளுக்கிடையில் தேநீர் கொடுத்து உபசரித்து அங்கு சென்றிருந்த அனைவரையும் கேட்டு அறிந்து கொண்டதோடு பல்கலைக்கழக நலனுக்கான திட்டங்களைச் செயலாற்ற முயன்று கொண்டிருப்பதையும் இன்முகத்துடன் எடுத்துரைத்தார்.

அவருடைய எளிமை எம்மை வியக்க வைத்தது. துணைவேந்தர் பேராசிரியர் திருவள்ளுவன் அவர்களுக்குத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு பதிப்பகத்தின் வெளியீடுகள் முழுமையையும் பரிசாக வழங்கினோம்.

தஞ்சைப் பெரிய கோவில்:
 இராஜராஜ சோழனால் கட்டப்பட்டு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தனித்தன்மையுடன் வீற்றிருக்கும் தென் இந்தியாவின் பெரிய விமானத்தை உடைய தஞ்சைப் பெரிய கோவில் உலக அதியசம். கோவில் இன்று வெறும் வழிபாட்டுத் தலமாக மட்டும் பலரால் பார்க்கப்படுகின்றது. ஆனால் இக்கோவில் எத்தனை மக்களின் வாழ்வாதாரமாக இருந்திருக்கின்றது என்பதைக் கண்டோர் உணர முடியும். பக்திக்காகப் போர்

வெற்றிக்காக என்ற நோக்கில் மட்டும் கோவில் என்பதில்லாமல் மக்களின் தொழில், கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் கோவில் ஆதாரமாக இருந்துள்ளது. விமானத்தின் மேல் வைக்கப்பட்டுள்ள கல், அதனை எப்படி மேலே கொண்டு சென்றனர். என்பது போன்ற பல வினாக்கள் நம்மிடையே விடை காண முடியாத வினாக்களாக இருந்து வருகின்றன. நாங்கள் கண்ட அதியசம் என்னவென்றால் சுபாஷிணி அவர்கள் சிறப்பு அனுமதி பெற்று விமானத்தின் உட்பகுதியைப் பார்க்க மேல் பகுதிக்கு அழைத்துச் சென்றார். மீண்டும் அக்காட்சியைக் காண முடியுமா? என்று தெரியாது. கட்டுமான நுட்பம் மிகவும் வியக்க வைத்தது. உட்பகுதி கூடாக அமைந்துள்ளது. ஒரே வடிவில் வெட்டப்பட்ட கற்கள், அதனை ஒன்றன் மேல் ஒன்று அடுக்கிய சிறப்பு இன்றைய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்குப் பெரிய சவால் என்றே நினைக்கின்றேன்.

சுற்றிலும் இருக்கக் கூடிய புடைப்புச் சிற்பங்கள் என அனைத்தையும் கண்டு வியப்படைந்தோம். பின்பு கோவிலில் உள்ள சிற்பங்களையும் கலைக்கூடத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்தோம். மாலைப்

பொழுது மேகக் கூட்டங்கள் கூடி வர புறப்படலாம் என வாசல் நோக்கி வருகையில் அதி அற்புதக் காட்சி. கோபுரம் சூரிய ஒளியில் பொன் மயமாக மின்ன... வானவில் தன் வண்ணங்களால் வளைய... இப்படி ஒரு அற்புதக் காட்சியை நான் இதுவரைக் கண்டதில்லை. வானம் பல மாய வித்தைகளைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. மாலைப் பொழுது உண்மையில் மயக்கும் மாலைப் பொழுதாக அமைந்திருந்தது.

இரவு உணவின் போது தஞ்சாவூர், குந்தவை நாச்சியார் அரசு மகளிர் கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி) வரலாற்றுத்துறை, உதவிப்பேராசிரியர், திரு. சிவராமகிருஷ்ணன் அவர்களைச் சந்தித்தோம். அன்னாரிடம் இனி பதிப்பிக்கவிருக்கும் நூல்கள் குறித்துப் பேசினோம்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பணியாற்றி வருபவரும் ஏடகம் என்ற அமைப்பின் தலைவர் மற்றும் பொறுப்பாளராக இருக்கும் முனைவர் மணி.மாறன் அவர்களது அன்பு

அழைப்பிற்கிணங்க அவரது ஏடகம் அலுவலகம் சென்று வந்தோம். சுவடியியல் தொடர்பான பயிற்சிகளை வழங்கி வரும் இந்த அமைப்புப் பற்றியும் அவர்களது செயல்பாடுகள் பற்றியும் முனைவர் மணி.மாறன் அவர்கள் விளக்கம் அளித்தார். ஏனைய செயற்குழுவினரையும் சந்தித்து உரையாடினோம். சுவடியில் தொடர்பான தொடர் பயிற்சிகளை வழங்கி இக்கலை மறைந்து விடாமல் பாதுகாத்து வரும் பணியில் சிறப்புடன் செயல்பட்டு வரும் முனைவர் மணி.மாறன் தமிழ் சுவடியியல் மற்றும் பதிப்பியல் பயிற்சியினை அனைவருக்கும் வழங்கி வருகின்றார். அந்நிறுவனம் அமைந்துள்ள பகுதி மிகவும் அமைதியாக மனதிற்கு இதமான சூழலை ஏற்படுத்தியது.

நேரம் இரவுப் பொழுதான போதும் இன்முகத்துடன் வரவேற்றுப் பொன்னாடை அணிவித்து அவர் எழுதிய தமிழரின் நீர் மேலாண்மை, பதிப்பாசிரியராக இருந்த ஏடகம் ஆண்டு மலர் நூலினையும் அன்பளிப்பாக அளித்து அவருடைய பணிகளை

விவரித்துச் சொன்னார். இன்றைய சூழ்நிலையில் சுவடிகளை வாசிப்பவர் குறைந்து கொண்டு வருகின்றனர் என்பதனையும் நம்மிடம் இன்னும் வாசிக்கப்படாமல் பல சுவடிகள் இருப்பதையும் அவற்றை எல்லாம் வாசிக்க, படி எடுக்க பயிற்சியளித்து வருவதாகத் தெரிவித்தார். மேலும் மிக முக்கியமாக சுமார் 3000 புத்தகங்களைக் கொண்ட நூலகம் ஒன்றையும் நடத்தி வருகின்றார். அன்னாரைச் சந்தித்தது மனதிற்கு மகிழ்வாகவும் இருந்தது. ஏடகம் முனைவர் மணி.மாறன் அவர்களுக்கும் அவரது செயற்குழுவினருக்கும் வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்து விட்டுப் புறப்பட்டு இரவு நாங்கள் பல்கலைக்கழக புல விருந்தினர் அறையில் தங்கியிருந்த போது தஞ்சை சமூக செயற்பாட்டாளர் தமிழ் இலக்கிய கலை மன்ற செயல்பாட்டாளர் டாக்டர் அகிலா கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எங்களைச் சந்திக்க வருகை புரிந்திருந்தார். அவருடைய செயல்பாடுகள் குறித்து எடுத்துக் கூறினார்.

இந்த நாள் பலவகையிலும் நல்ல அனுபவங்களையும் புதிய நட்புறவுகளையும் கொடுத்ததோடு மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் அமைந்திருந்தது.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக விருந்தினர் மாளிகையில் இருந்து 15.09.2023 அன்று காலை 7மணி அளவில் மகிழ்ச்சியுடன் புறப்பட்டு தஞ்சாவூர் கீழ்வாசல் பகுதியில் உள்ள பூமால் ராவுத்தர் கோயில் தெருவில் அமைந்துள்ள நிசம்பகுதனி என்கிற வடபத்திர காளியம்மன் கோவிலுக்குச் சென்றோம். சோழர்களின் குலதெய்வமான நிசம்பகுதனிக்கு

விஜயாலய சோழன், தன் வெற்றியின்
அடையாளமாகக் கோவில் கட்டினான்.

பேரந்தெய்வமான இக் கொற்றவை சிலை,
ஆறடிக்கும் மேல் தன் கரங்களில் பல போர்

ஆயுதங்களை ஏந்தியவளாக இடது பக்கம் தலை சாய்த்து வெற்றித் தெய்வமாகக் காட்சியளிக்கிறாள்.

இதுவரை தமிழகத்தில் இச்சிலை போன்ற அமைப்பினைக் காணவில்லை. சிலையின் கம்பீரமும் அழகும் சிலை வடிவமைப்பும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. கோயிலைப் பராமரிப்பவர்கள் அதன் வரலாற்றுத் தொன்மையை

மறந்து விமானம், கருவறை ஆகியவற்றைக் கட்டி வருவதால் பழமைத்தன்மை மறைந்து வருவதாகத் தோன்றுகின்றது. மக்கள் மனதில் வடபத்திர காளி என்ற பெயரே நிலைத்து நிற்கின்றது. சிலை பழைமை மாறாமல் பொலிவுடன் காட்சி தருவது அதன் சிறப்பு. சிலை வடிவமைப்பு மிக நேர்த்தியாக இருக்கின்றது. கண்ணை விட்டு நீங்காத அழகிய உருவம். கோர உருவம் என்று சொல்லப்பட்டாலும் பார்க்கும் போது அருள்பாலிக்கும் உருவமாகவே நிசம்பகுதினி இருக்கின்றாள். இன்றும் மக்களைக் காத்து, வெற்றி தரும் தெய்வமாகவே திகழ்கின்றாள்.

தியாகராஜ சுவாமிகள் நினைவிடம்:

காலை உணவிற்குப் பின்பு, கர்நாடக இசை மரபை உருவாக்கியவர்களில் தலைசிறந்தவரான தியாகராஜ சுவாமிகள் சமாதி அமைந்துள்ள காவிரியின் வடகரையில் உள்ள பிருந்தாவனத்திற்குச் சென்றோம். இது தியாகராஜர் சமாதியான இடம். சமாதியின் மேலே தியாகராஜர் சிலை. தியாகராஜர் வழிபட்ட ஸ்படிக லிங்கம் இங்கு உள்ளது. கோயிலுக்கு எதிரே வெளியே இரண்டு கச்சேரி மேடைகள் உள்ளன. தியாகராஜ ஆராதனை விழா, சிவராத்ரி அன்று பஞ்ச கீர்த்தனை விழா இங்கே மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும் என்பதனை அறிந்தேன். இங்கே கோயிலுக்குப் பின்புறம் ஆறுகளின் சங்கமத்தைக் காணலாம். இடமே மிக அமைதியாக இருக்கின்றது. இசையால் நிறைந்துள்ள இடத்தில் நீரின் சலசலப்பு... கோயிலின் அருகே ஆற்றின் ஓட்டம் கண் நிறைந்த காட்சி; இசைப் பிதாமகனைத் தரிசித்த நிறைவுடன்.

வீரமாமுனிவர் இல்லம்:

வீரமாமுனிவர் தம் வாழ்வின் பெரும்பகுதியான 1718 முதல் 1733வரை ஏலாக்குறிச்சியில் உள்ள திருக்காவலூரில்தான் வாழ்ந்துள்ளார். அவர் வாழ்ந்த இல்லத்தைக் காணச் சென்றோம். வாசலில் அடைக்கலமாதாவின் அழகிய சிறிய சிலை. வழியெங்கும் நெல், மா, வாழை என இயற்கை எழில் நிறைந்த இடத்தில் அவரது இல்லம். அங்கே தற்போது ஆங்கிலப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது என்ற தகவலைக் கேட்டறிந்தோம். எந்தப் பொருளும் வீணானது அல்ல என்பதற்கு அங்குள்ள காட்சிப் பொருள்களே சாட்சி. கல் உரலை மாற்றி அமைத்து பீரங்கி. மூன்று செங்கல்லை ஒன்றின் மேல் ஒன்றை அடுக்கி வைத்து அதில் அடியவரின் உருவம் வரைந்து இருந்தது. கழிவுகளிலிருந்து கலைப் பொருட்களையும் அன்றாட பயன்படு பொருள்களையும் உருவாக்கி இருந்தனர். தோட்டத்தில் பல கலைப்பொருட்கள் இப்படி

உருவானதாகத்தான் இருந்தன. அமைதியான இயற்கைச்சூழல் வளமுடன் இப்பகுதியில் வாழலாம் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியது. தூய்மையான இடமாகவும் இருந்தது எனக்குப் பெரு மகிழ்ச்சி.

அடைக்கலமாதா கோயில்:

வீரமாமுனிவர் இல்லத்தைப் பார்த்த பிறகு அரியலூரில் இருந்து 25 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் ஏலாக்குறிச்சி என்ற ஊர் உள்ளது அங்கு சென்றோம். இந்த ஊரின் முந்தைய பெயர் திருக்காவலூர். திருக்காவல் மிகுந்த இடம் என்ற பொருண்மையில் இப்பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வீரமாமுனிவர் எழுப்பிய அடைக்கல மாதா கோயில் இங்கு உள்ளது. திருப்பணிக்காக இங்கு வந்திருந்த வீரமாமுனிவரால் கட்டப்பட்ட தொல்லியல் தேவாலயம் அனைவராலும் அறியப்பட்ட திருத்தலமாகவும் இருக்கின்றது. வீரமாமுனிவர் இயற்றிய திருக்காவலூர் கலம்பகம் பாடப்பட்ட தலமாகவும் இத்தலம் திகழ்கின்றது. அடைக்கல மாதாவை பாட்டுடைத் தலைவியாகக் கொண்டு இந்நூல் பாடப்பட்டுள்ளது. அரியலூரை ஆண்ட அரங்க மழவராய நைனார் என்ற மன்னர்

தீராத நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த போது அடைக்கல அன்னையை வேண்டிக் குணமடைந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. அதனால் தேவாலயத்திற்கு 175 ஏக்கர் நிலத்தினை மன்னர் காணிக்கையாக எழுதி வைத்தார் என்பதற்கான கல்வெட்டுச் சான்று அங்கே இருக்கின்றது.

இத்திருத்தலத்தில் ஆசியாவிலேயே மிக உயரமான 120அடி வெண்கலத்திலான அடைக்கலமாதா திருவுருவம் தற்போது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருவுருவம் மிகப் பிரமாண்டமாக இருக்கின்றது. நான் இதுவரை மாதா சிலையை அமைதியின் உருவமாக மட்டுமே பார்த்து இருக்கின்றேன். இங்கே அமைதியும் அழகும் மிகுந்த கம்பீரமான ஒரு சிலை. காதில் தொங்கும் காதணி ஒரு அழகு. தங்க மாதாவாகப் பிரகாசிக்கின்றாள். இதே சிறிய

உருவச்சிலையை வீரமாமுனிவர் இல்ல வாசலிலும் பார்த்தேன். மிகப்பரந்த அந்நிலப்பரப்பில் வீரமாமுனிவர் சிலையும் அவர் வந்ததற்கான குறிப்புகளும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அதற்கருகே தமிழகத்தில் பல இடங்களுக்கும் பயணிக்க அவருக்குப் பயன்பட்டது குதிரைதான். அதன் நினைவாகக் குதிரை சிலையும் அங்கே காணப்படுகின்றது. கோயிலில் பராமரிப்புப் பணி அடிக்கடி நடைபெறுவதால் குதிரை உருவம் தன் கம்பீரத்தை இழந்து வருகின்றது. இதனைப் பார்க்கும் போது எனக்கு கட்டுமானப்பணி செய்பவர்கள் இதனை எப்படிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என அறியாதவர்களாக இருக்கின்றார்களே என்ற வருத்தம் ஏற்பட்டது. தரை மட்டத்தை உயர்த்தும் போது அதன் அழகு குறையாமல் உயர்த்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் எங்குமே மேலோங்கவில்லை. நம்முடைய சாலைகளைப் போலத்தான் மேலே மேலே என சாலையை உயர்த்துவார்கள் அதனால் வீடுகள் கீழே கீழே என்ற நிலைதான் அக்குதிரைக்கும். வீரமாமுனிவர் சிலை அருகே பெரிய கல் ஒன்று இருந்தது. அதனைப் பார்த்ததும் கிராமங்களில் இளைஞர்கள் இளவட்டக்கல் தூக்குவார்களே அந்நினைவு வந்தது. நாங்கள் அதனைத் தூக்கவில்லை. ஆனால் தூக்க முயற்சிப்பது போன்ற புகைப்படங்களை எடுத்துக் கொண்டோம். இதனைக் கண்ட அங்கே பணி செய்து கொண்டிருந்த பணியாளர்கள் எங்களுடைய குறும்புத்தனத்தைப் பார்த்து மகிழ்வுடன் சிரித்தனர்.

கீழப்பமூலூர் ஆலந்துறையார் கோயில்,
மேலைப்பமூலூர் சுந்தரேஸ்வரர் கோயில்:

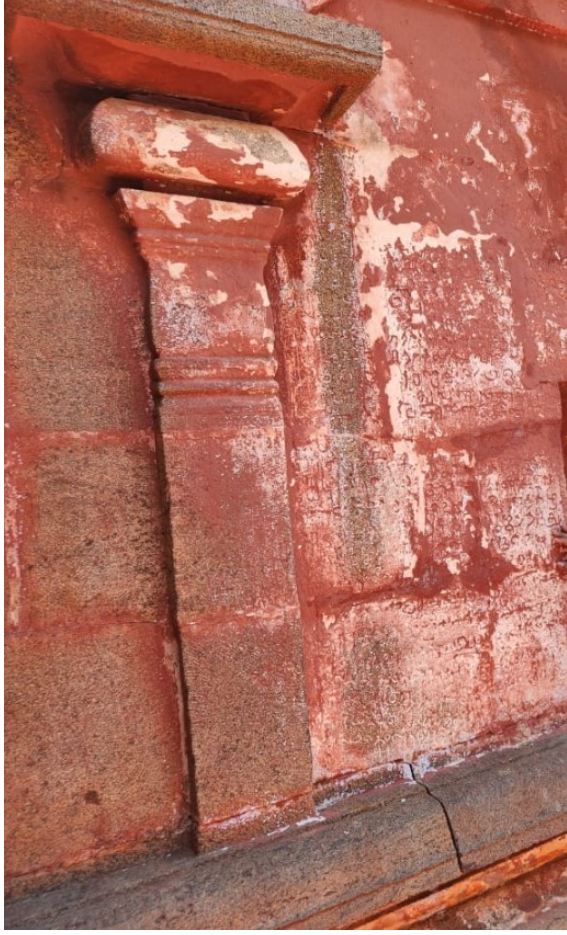

கல்கியின் பொன்னியின் செல்வன் புதினம் படித்த போது வாசகர்கள் மட்டுமே அறிந்திருந்த பழுவேட்டையர்களை யாவரும் அறிந்தவர்களாக மாற்றியது மணிரத்னம் இயக்கிய பொன்னியின் செல்வன் திரைப்படம். சோழர்களின் கட்டடக்கலைக்கு நிகராக பழுவேட்டையர்கள் கட்டிய சிவன் கோயில்களும் திகழ்கின்றன.

அதற்குச் சாட்சியான தொன்மையான கீழ்ப்பழுவூர் ஆலந்துறையார் கோயிலும் மேலைப்பழுவூர் சுந்தரேஸ்வரர் கோயிலும். மேலைப்பழுவூர் சிவாலயத்தில் பழுவேட்டையருடைய ஓவியமும் காணப்படுகின்றது. இக்கோயில்களில் உள்ள சிற்பங்களும் கட்டட வடிவமைப்பும் அவர்களுடைய கலையழகினை வெளிப்படுத்துகின்றன. பழுவேட்டையர்களின் கலைத்திறனையும் இறையுணர்வினையும்

இக்கோயில்களில் காணலாம். தொல்லியல் துறையின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள இக்கோயில்கள் சரியான பராமரிப்பின்றி இருக்கின்றன. மிக முக்கியமாக வரலாற்று ஆவணங்களாகத் திகழும் கல்வெட்டுகளைப் பாதுகாக்காமல் அதன் மேல் சுண்ணாம்புச் சுவர்களுக்கு வெள்ளை அடிப்பது போல் கற்சுவர்களுக்கு வெள்ளை அடித்து வைத்திருக்கின்றனர். காலப்போக்கில் கல்வெட்டுகள் மறைய வாய்ப்புள்ளது. வரலாற்றுச் சான்றுகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அனைவருக்குள்ளும் விதைக்க வேண்டும்.

மேலும் கற்களை ஒன்றின் மேல் ஒன்றினை வைத்துக் கட்டப்பட்ட கட்டடங்கள் அதில் பல்வேறு விதமான மின்சார இணைப்புகளுக்காக அதில் ஆணிகளை அடித்தும் குழாய்களைப் பதித்தும் பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் வரிசையாகச் செல்வதற்காகக் கம்பி இணைப்புகளையும் கொடுத்துள்ளனர். இவையெல்லாம் கட்டுமானத்தின் பலத்தைப்

பலவீனமாக்குவன என்பதனை அறியவில்லை. இன்றைய காலத்திற்கு ஏற்ப வீட்டின் தரையை மாற்றுவது போல் பளபளப்பான கற்கள். இவையெல்லாம் பழமையின் அழகினைக் கெடுக்கின்றன. எல்லோரும் இறைவனை வழிபட மட்டுமே கோயில் என நினைக்கின்றனர். அது தவறு. வழிபாட்டுத் தலங்கள் வரலாற்றைத் தன்னுள் சுமந்திருக்கும் திருத்தலங்கள் என்பதனை நாம் உணர்தல் வேண்டும். அதனைப் பாதுகாப்பதும் சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவதும் நம் பொறுப்பு.

பல்வேறு இடங்களையும் பார்த்த மகிழ்வோடு நண்பகல் உணவை முடித்து விட்டு சென்னையை நோக்கிய பயணம் தொடங்கியது. இப்பயணம் என்னுள் புத்துணர்வை ஊட்டியது. ஏனெனில் கல்லூரிப்பணியில் இருந்து அவ்வப்போது இப்படி ஒரு புத்துணர்வுப் பயணம் தேவைப்படுகின்றது.

இப்பயணம் வெறும் பொழுதுபோக்கு பயணம் அல்ல. பயணம், பாடத்தையும் அனுபவத்தையும் ஒருங்கே அளிக்கின்றது. பயணிக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் தவற விடக்கூடாது என்ற எண்ணத்தை என்னுள் விதைத்தது. பயணத்தின்வழி வரலாற்றை அறிந்ததும் அதனை ஆவணப்படுத்த முயன்றதும் நல்லுறவுகளைப் பெற்றதும்... புதுமையை நோக்கிப் பயணித்தாலும் பழைமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை என்னுள் வலுப்படுத்தியது. இன்னும்.... இன்னும்..... பயணங்கள் முடிவதில்லை....

சென்னை மரபு நடையில் . . .

— முனைவர் ஷாலினி ஜெரால்ட்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு ஆகஸ்ட் 20, 2023 ஞாயிறு அன்று ஏற்பாடு செய்திருந்த சென்னை மரபுநடை.

ஏவிஎம் புரொடக்ஷன்ஸ் . . . தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் மறக்க முடியாத, பிரிக்க முடியாத ஒரு நிறுவனம். அதன் அருங்காட்சியகம் இந்த ஆண்டுதான் முதல்வரால் திறக்கப்பட்டது. தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு மெட்ராஸ் நகரில் அமைந்திருக்கும் இந்த அருங்காட்சியகத்திற்கு மரபு நடை நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்ததில் சென்னையின் வரலாற்றின் மற்றொரு பகுதியைத் தெரிந்து கொள்ளும் ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது .

சினிமா ஒரு காட்சி படிமம் அதன்மூலம் அந்த காலகட்டத்துக்குள் பயணிக்கலாம். இப்படி ஒரு அருங்காட்சியகம் அமைத்துப் பாதுகாக்க வைத்ததே ஏவிஎம்மின் மிகப்பெரிய சாதனை. உள்நுழையும் முன் ஒரு கண்ணாடி அறை முழுதும் ஏவிஎம் பெற்ற பரிசுகள், பதக்கங்கள், மற்றும் நினைவுப் பரிசுகள். சகலகலா வல்லவன் வெள்ளிவிழா வெள்ளிக் கோப்பை பெற்ற விருதுகள் என இடங்கொள்ளாமல் பரிசுகளால் நிரம்பி வழிகின்றன!!

மெய்யப்ப செட்டியார் கார் பிரியர் போலும். உலகில் உற்பத்தியாகும் அத்தனை வகை முன்னணி பிராண்ட் கார்களும் சில பைக்குகளும் காட்சிப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வாகனங்கள் பல படங்களில் நடித்தும் இருக்கின்றன. கார்களின் பெயர், தயாரிக்கப்பட்ட ஆண்டு, இடம்பெற்ற திரைப்படம் என்பதாய் அருகில் அறிவிப்பும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சரோஜாதேவி பயன்படுத்திய கார், அயனில் சூர்யா வீலிங் செய்த பைக், பிரியமான தோழியில் மாதவன் பயன்படுத்திய சிவப்பு பைக், எஜமான் படத்தில் மீனா போன பல்லக்கு, சிவாஜியில் ரஜினி சிலைக்கு ரஜினியே மாலை போட்ட சிலை, கருப்பு வெள்ளை காலம்முதல் இப்போதுவரை உள்ள அனைத்து படங்களின் போஸ்டர், பயன்படுத்திய கேமிரா பிலிம் ரோல், ட்ராலி, ராட்சத மின்விசிறி, எட்டிங் மிசின், பிலிம் பெட்டி, பழைய கிராம போன் இசைத்தட்டு என திரைப்படம் தயாரிக்கப் பயன்படுத்தியவை அனைத்தும் இங்கு பராமரிக்கப்படுகிறது.

சக்சஸ் என்று பராசக்தி படத்தில் சிவாஜி கணேசன் சொன்ன முதல் ஷாட், ஏராளமான லைட்டுகள், மெய்யப்ப செட்டியாரின் மார்பளவு சிலை, புகைப்படங்கள், சுவரொட்டிகள் என ஏராளமாய் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒரு சுவரொட்டியில் பார்த்தேன். . . சென்னையில் வெலிங்டன், ராக்ஸி, பாரத் மற்றும் தமிழகமெங்கும் வெளியீடு என்பதாக ஓர் அறிவிப்பு. அந்த திரையரங்கங்கள் எவையும் இப்பொழுது இல்லவே இல்லை.

இந்த நிகழ்ச்சியில் தமிழ்த் திரைப்படக் கலைஞர் தோழர் போஸ் வெங்கட் அவர்கள் நேரில் வந்திருந்து ஏவிஎம் ஸ்டுடியோ மற்றும் இந்த நிறுவனத்தின் தயாரிப்புகள் பற்றியும் தனது சினிமா அனுபவங்கள் பற்றியும் வந்திருந்த வரலாற்று ஆர்வலர்களுக்குத் தகவல்கள் பகிர்ந்து கொண்டார். உலக உருண்டை ஏவிஎம் சுற்றியதும் அந்த புரடெக்சனில் வந்த வெற்றிவிழா படங்களும் இன்றும் நினைவுகளாய்....

பிற்பகல் சென்னை கோட்டை அருங்காட்சியகத்திற்குப் பயணம். சென்னையில் உள்ள மிக முக்கியமான ஒரு அருங்காட்சியகமாகும் இது. பிரிட்டிசார் காலத்திலிருந்து இதன் வரலாற்றுச் சிறப்புக்கள் நீண்ட பட்டியலாக அமைகிறது.

கோட்டை, அகழி, பீரங்கிகள், போர்வீரர் உடைகள், ஆயுதங்கள், பீங்கான் பொருட்கள், ஆலய பொருட்கள் என அவர்கள் பயன்படுத்திய பலதும் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. காலனித்துவ கால காசுகள், ஓவியங்கள், அதிகாரிகளின் உடைகள் போர் கருவிகள் பட்டயங்கள் கடிதங்கள் சிற்பங்கள் என ஏராளமானவை இங்கு உள்ளன. இங்குதான் இந்திய நாட்டின் முதலாம் சுதந்திர நாள் அன்று (15.8.1947) ஏற்றப்பட்ட கொடி பாதுகாக்கப்படுகின்றது. மேலும், 1914, செப்டம்பர் 22ஆம் தேதி ஜெர்மனியில் இருந்து வந்த எம்டன் போர்க்கப்பல் அன்று மெட்ராஸில் குண்டு போட்டது. அந்த குண்டின் ஒரு பகுதி இங்கு பாதுகாக்கப்படுகிறது.

மாடிப்படியருகே ஐந்து முறை இடம்மாறப்பட்ட காரன்வாலிஸ் பிரபுவின் சிலை பீடத்தோடு காட்சியளிக்கிறது. முதல் மாடியில் உள்ள ஆயில் பெயிண்டிங் படங்கள் பொலிவுடன் காட்சி அளிக்கின்றன. நவாப் வாலாஜா முதல் பல ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் வரையிலான பற்பலரின் தத்ரூபமான படங்கள்.

இந்தக் கோட்டை அருங்காட்சியகத்திற்கு ஏறக்குறைய 500 மீட்டர் தூரத்தில் இருக்கின்றது செயின்ட் மேரி தேவாலயம் (First Anglican Church built by British in India inside Fort St. George). இங்குள்ளவை 124 கல்லறைகள், அவற்றில் ஒரு கல்லறையில் மட்டும் மேற்பலகை தமிழில் எழுதி வெட்டப்பட்ட எழுத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது.

அதில் பெயர் - தானியப்ப முதலியார், சென்னை பட்டினம் என்ற எழுத்துகளை அடையாளம் காண முடிந்தது. ராபர்ட் களைவின் திருமணம் இங்கு தான் நடைபெற்றது. மெட்ராஸின் முதல் கலங்கரை விளக்கம் இங்குதான் அமைக்கப்பட்டது. எண்ணெய் விளக்குடன் இந்த கலங்கரை விளக்கம் அன்று செயல்பாட்டில் இருந்தது.

இப்படி ஏராளமான வரலாற்று நிகழ்வுகளை தன்னுள்ளே கொண்டிருக்கும் மிக முக்கியமான ஒரு பகுதி இந்த வெள்ளை நகரம் எனப்படும் கோட்டை பகுதிக்குள் அமைந்திருக்கின்றது. அங்கிருந்த செக்யூரிட்டி முதல் ஊழியர்கள் வரை பெரும்பாலும் வடக்கன்ஸ் இந்தியில் அதிகாரம் பண்ணுவது சகிக்கவில்லை ... இவர்களிடம் இருந்து இன்னும் ஒரு விடுதலை பெறவேண்டும்.

ஏற்பாடு செய்த தமிழ் மரபு அறக்கட்டளைக்கு நன்றி.

காஞ்சிபுரம் வரலாற்றுச் சுற்றுலா

— முனைவர் க. சுபாஷினி

ஒரு நாள் மரபு சுற்றுலாவாக, தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் மரபுப் பயணப் பிரிவினரால் 9.9.2023 சனிக்கிழமை அன்று காஞ்சிபுரம் வரலாற்றுச் சுற்றுலாவிற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த நிகழ்ச்சியில் ஏறக்குறைய 80 பேர் கலந்து கொண்டார்கள்.

பாண்டிச்சேரியில் இருந்து பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் பேராசிரியர்களும் தனிப் பேருந்தில் இந்த பயணத்தில் தொடக்கம் முதல் இறுதி வரை இணைந்து கொண்டார்கள். இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், குறிப்பாக கேரளா, பீகார், மத்தியப் பிரதேசம், அருணாச்சல பிரதேசம், ஆந்திரா தமிழ்நாடு, பாண்டிச்சேரி, கர்நாடகா எனப் பல மாநிலங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் இந்த நிகழ்ச்சியில் வந்து கலந்து கொண்டது இந்த பயணத்தை மேலும் சிறப்பித்தது.

மேலும், சென்னையில் இருந்து புறப்பட்ட பேருந்தில் சென்னையின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து தமிழ் மரபு மரபு அறக்கட்டளை நண்பர்கள் பலர் இணைந்து கொண்டனர். அத்தோடு காஞ்சிபுரத்தில் காஞ்சிபுரம் போதிதர்மர் மணிமேகலை பௌத்த விகாரை மற்றும் ஜின காஞ்சி பொறுப்பாளர்கள்

மதுரை மாவட்ட தொல்லியல் துறை பொறுப்பாளர்கள் என ஏராளமானோர் இந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டது மேலும் இந்த மரபுப் பயணத்தைச் சிறப்பித்தது.

வந்திருந்த அனைத்து வரலாற்று ஆர்வலர்களுக்கும் ஜின காஞ்சி சமணக் கோயிலின் பொறுப்பாளர்கள் மிக அருமையான உணவு பரிமாறிப் பசியாற்றினார்கள்.

போதிதர்மர் மணிமேகலை பௌத்த விகாரையில் ஏற்பாட்டாளர்கள் புத்த பிக்கு மந்திர உபாசனை ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். பத்து நிமிடம் விளக்கமும் மந்திரங்கள் ஓதுதலும் என மிக அழகாக இந்த நிகழ்ச்சி அமைந்திருந்தது.

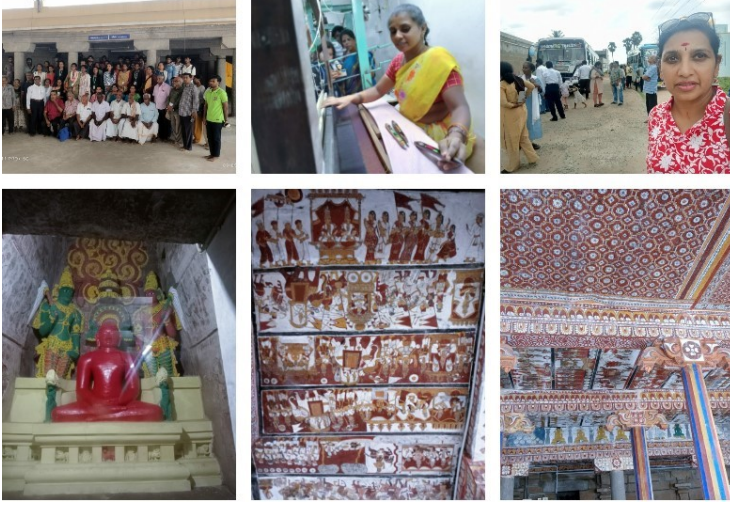
ஸ்ரீ வைகுண்டநாத பெருமாள் கோயிலிலும், ஸ்ரீ கைலாசநாதர் கோயிலிலும் சைவ வைணவ வழிபாடு மட்டுமின்றி கோயிலின் பிரம்மாண்டமான சிற்பக் கலையை வந்திருந்த வரலாற்று ஆர்வலர்கள் அனைவரும் பார்த்து வியந்து மகிழ்ந்தனர். பல்லவர் கால சிற்பக் கலையின் சிறப்புகளை வெளிப்படுத்தும் இந்தக் கோயில் பற்றிய விளக்கங்களை தொல்லியல் துறை அறிஞர் ஓய்வு பெற்ற கண்காணிப்பாளர் திரு. ஸ்ரீதரன் அவர்கள் மிக எளிதாகவும் தெளிவாகவும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விளக்கினார்கள்.

திருப்பருத்திகுன்றம் மற்றும் கரந்தை மகாவீரர் ஜினாலயம் ஆகிய இரண்டு சமணக் கோயில்களிலும் உள்ள படைப்பு சிற்பங்கள் வியக்கத்தக்க வகையில் அமைந்திருந்தன. இக்கோயில்களின் கூரை பகுதி சிவப்பு வெள்ளை மஞ்சள் நிறத்திலான ஓவியங்கள் கண்களைக் கவரும் பிரம்மாண்டமான கலைப் படைப்புகள் ஆகும்.

இந்த மரபுச் சுற்றுலாவின் இறுதி அங்கமாக காஞ்சிபுரம் கைத்தறி நெசவு பற்றி அறிந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சியையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தோம். வந்து கலந்து கொண்ட அனைவரும் நெசவு ஆலையில் பட்டுச் சேலைகள் உருவாக்கப்படுவதை நேரில் பார்த்து கேள்விகள் கேட்டு தகவல்கள் பெற்றுக் கொண்டு புகைப்படங்களும் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

திட்டமிட்ட நேரத்திற்கு மேலாக இந்த நிகழ்ச்சி இரண்டு மணி நேரங்கள் கூடுதலாக அமைந்தாலும்

வந்திருந்த அனைவரும் பல்வேறு தகவல்களைப் பெற்றுக் கொண்டு காஞ்சிபுரம் என்ற பல்வேறு சமயங்களின் சங்கமமாக விளங்கும் இந்த தமிழ்நாட்டின் சிறப்புமிக்க வரலாற்று நகரின் சிறப்புகளையும் வரலாற்று நிகழ்வுகளையும் புரிந்து கொண்டனர்.

இந்த மரபு பயண நிகழ்ச்சிக்காக நமக்கு உணவை ஏற்பாடு செய்து தந்த ஜினக்காஞ்சி ஜினாலய பொறுப்பாளர்களுக்கும் மதுரை மாவட்ட தொல்லியல் அமைப்பின் பொருளாளர் திரு. சந்தானம் அவர்களுக்கும் திரு. அனந்தராஜ அவர்களுக்கும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அதேபோல போதிதர்மர் மணிமேகலை பௌத்த விகாரையில் வந்திருந்த அனைவரையும் வரவேற்று மிகச் சிறப்பான ஒரு அனுபவத்தை வழங்க ஏற்பாடு செய்திருந்த காஞ்சி பௌத்த விகாரையின் பொறுப்பாளர் திரு.திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

மரபுப் பயணங்களின் வழி தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றைப் பொதுமக்கள் அறிந்து கொள்ள தொடர்ச்சியாக தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு இயங்கி வருகின்றது. இதே போன்ற அடுத்தடுத்து திட்டமிட்ட வரலாற்றுப் பயணங்கள் ஏற்பாடு செய்யப்பட உள்ளன. அவை பற்றிய அறிவிப்புக்கள் வெளியிடப்படும் என்ற தகவலைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்கிறோம்.

அன்புடன்

முனைவர் க. சுபாஷிணி

மரபுப் பயண ஏற்பாட்டுக் குழு

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு

9.9.2023

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு

— ஜூலை 1, 2023 — செப்டெம்பர் 30, 2023
நிகழ்வுகள்

சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்

மதுரை திருப்பாலை மாணவர் விடுதியில் மூலிகைத்
தோட்டம் அமைக்கும் விழா
—ஜூலை 13, 2023

திருப்பாலை ஆதிதிராவிடர் நல மாணவர் விடுதியில் கர்மவீரர் காமராஜர் பிறந்த நாள் விழாவினை முன்னிட்டு, தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் முன்னெடுப்பில், விடுதிக்காப்பாளர் மு.சேகர் மற்றும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை மதுரை மாவட்ட பொறுப்பாளர் சுலைகா பானு ஏற்பாட்டில், ஜூலை 13, 2023 அன்று மரம் நடுதல் மூலிகைத் தோட்டம் அமைக்கும் பணி நடைபெற்றது. தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் நோக்கமாக மாணவர்களுக்கு இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்கையை அறிமுகப்படுத்தும் ஒரு விழாவாக இப்பணி நடைபெற்றது. [காணொளி: <https://youtu.be/RDvd3dOKqGI>]

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை சார்பில் மூலிகைத் தோட்டம் அமைத்தல், காமராசர் பிறந்தநாள் விழா மற்றும் புதிய மாணவர்களை வரவேற்று பழைய மாணவர்களைப் பாராட்டுதல் என்ற முப்பெரும் விழாவானது 13.07.2023 வியாழனன்று மாலை திருப்பாலை ஆதிந விடுதியில் இனிதே நடைபெற்றது. நிகழ்வினை ஆதிந விடுதி காப்பாளர் திரு. சேகர் அவர்கள் ஒருங்கிணைத்துத் தொகுத்து வழங்க ஆதிந உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர் திருமதி க.சோலை அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை மதுரைக் கிளையின் பொறுப்பாளர் திருமதி மு. சுலைகாபானு முன்னிலை வகித்தார். த.ம.அ உறுப்பினர்கள் திரு. ச. நஜுமுதீன் , திரு.ஆ. மோசஸ் பாக்கியராஜ் மற்றும் நமது அறக்கட்டளையின் பதிப்பகப் பிரிவின்

பொறுப்பாளர் முனைவர் பாப்பா அவர்கள் நிகழ்விற்கு உறுதுணையாக இருந்தனர்.

மதுரைக் குழு உறுப்பினர்களான ஆசிரியர் திரு. சரவணக்குமார், திருமதி நித்யா சுப்ரமணியன், இவர்களுடன் சமூக ஆர்வலர் வழிகாட்டி மனிதர்கள் அறக்கட்டளை நிறுவனர் திரு. மணிகண்டன் அவர்கள் கலந்து கொண்டு உரையாற்றி நிகழ்வினைச் சிறப்பித்தார். நிகழ்வின் தொடக்கமாக த.ம.அ. நிறுவனத் தலைவர் முனைவர் க.சுபாஷினி அவர்கள் ஜெர்மனியிலிருந்து அனுப்பிய வாழ்த்துரையை முனைவர் பாப்பா அவர்கள் வாசித்தார்கள்.

நல்லாசிரியையும் த.ம.அ. மதுரைக் கிளைப் பொறுப்பாளருமான மு. சுலைகாபானு த.ம.அ. பற்றிய சிறு அறிமுகத்துடன் இதுவரையிலும் தமிழ், தமிழர், பண்பாடு மற்றும் தொன்மைக்காக த.ம.அ.

ஆற்றியுள்ள பணிகள் மற்றும் தொடர்ந்து அறக்கட்டளை ஆற்ற இருக்கின்ற பணிகள் குறித்தும் பேசினார். அவரைத் தொடர்ந்து பேசிய தலைமை ஆசிரியர் சோலை அவர்கள் காமராசர் கல்விக்காகச் செய்த சேவைகள் மற்றும் மரங்களின் அவசியம் பற்றியும் பேச, அடுத்ததாக பகுத்தறிவு எழுத்தாளர் மன்ற மாநிலத் தலைவர் முனைவர் வ. நேரு அவர்கள் மாணவர்களிடையே எழுச்சி மிகு தன்னம்பிக்கை உரையாற்றினார்.

த.ம.அ.உறுப்பினர் ஆ. மோசஸ் பாக்கியராஜ் அவர்கள் விதைகளுள்ள பென்சில்களைப் பரிசாக அளித்து தனது சூழலியல் பற்றி கருத்தினை அழகாகக் கொண்டு சென்றது சிறப்பாக அமைந்தது. தமிழ்நாடு ஆசிரியர் காப்பாளர் நலச் சங்கத்தின். மாவட்ட பொருளாளர் மூ. பாரதிராஜா. மாவட்ட அமைப்புச் செயலாளர் மூ. ராமகிருஷ்ணன். மாவட்ட பிரச்சார செயலாளர் சொ. சந்திரன், பல்கலை வித்தகரும் நல்லாசிரியருமான கணித பட்டதாரி ஆசிரியர் அ.ஷாஜஹான் , திரு காளீஸ்வரன் ஆகியோர் ஆதிந விடுதி மாணவர்களுடன் நிகழ்வில் கலந்து கொண்டார்கள். விழாவின் நிறைவாக விடுதி காப்பாளர் திரு சேகர் அவர்கள் நினைவுப் பரிசாக அனைவருக்கும் புத்தகங்களை வழங்கி மகிழ்ந்தார் .

பங்கேற்ற மாணவர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் நல்வாழ்த்துகள்.

மு. சுலைகா பானு,

த.ம.அ. மதுரைக் கிளைப் பொறுப்பாளர்.

மதுரை வாடிப்பட்டி அரசு பள்ளியில் மரபுவழி
விளையாட்டுப் போட்டிகள் சுதந்திர தின சிறப்பு
நிகழ்ச்சி
—ஆகஸ்ட் 15, 2023

ஆகஸ்ட் 15, 2023 விடுதலை நாளை முன்னிட்டு
தெ.மேட்டுப்பட்டி அரசு மேல்நிலைப்பள்ளியில் தமிழ்
மரபு அறக்கட்டளை - மதுரை கிளையின்
முன்னெடுப்பில் பள்ளி மாணவ மாணவியருக்கு மரபு

விளையாட்டுக்கள்
செய்யப்பட்டது.

நிகழ்ச்சி

ஏற்பாடு

முனைவர் ஆ. பாப்பா , முனைவர் இறைவாணி , மு.சுலைகா பானு, ஆசிரியை தாமரைச் செல்வி, ஆசிரியர் சரவணக்குமார், பா. முத்துக் குமார், சு. சூர்யா என மதுரைக் கிளை உறுப்பினர்கள் நிகழ்ச்சியைத் திறம்பட நடத்தினர்.

சிறப்பான ஒருங்கிணைப்பினைச் செய்து நிகழ்ச்சியை மாணவர்களுக்கும் வந்திருந்த ஏனையோருக்கும் பயனளிக்கும் வகையில் செயல்படுத்திய தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை மதுரை கிளையினரின் மதுரை கிளை பொறுப்பாளர் ஆசிரியை சுலைகா பானுவுக்கும், மதுரை த.ம.அ குழுவினருக்கும் மாணவச் செல்வங்களும் எனது அன்பும் வாழ்த்துகளும்.

டாக்டர்.க.சுபாஷிணி
தலைவர் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு
அமைப்பு, ஜெர்மனி.

சென்னை அருங்காட்சியகங்களுக்கு மரபுப் பயணம்
—ஆகஸ்ட் 20, 2023

ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆகஸ்ட் மாதம் சென்னையின் வரலாற்றுச் சின்னங்களின் சிறப்புக்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கும் நேரில் சென்று பார்த்து வருவதற்கும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகின்றோம். இந்த ஆண்டும் அதே வகையில் ஆகஸ்ட் மாதம் 20ஆம் தேதி சென்னையில் உள்ள இரண்டு அருங்காட்சியகங்களுக்கு மரபுப் பயணம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

- காலை 9:30-12:00 ஏவிஎம் திரைப்பட அருங்காட்சியகம்
- மதியம் 2:30-4:00 – கோட்டை அருங்காட்சியகம்

ஏவிஎம் புரொடக்ஷன்ஸ்.. தமிழ் திரைத்துறை உலகில் மறக்க முடியாத, பிரிக்க முடியாத ஒரு நிறுவனம். அதன் அருங்காட்சியகம் இந்த ஆண்டு திறக்கப்பட்டது. காலையில் ஏவிஎம் அருங்காட்சியகம் பார்வையிடல் நிகழ்ச்சியில் தமிழ்த் திரைப்படக் கலைஞர் தோழர் போஸ் வெங்கட் அவர்கள் நேரில் வந்திருந்து ஏவிஎம் ஸ்டுடியோ மற்றும் இந்த நிறுவனத்தின் தயாரிப்புகள் பற்றியும் தனது திரைப்பட அனுபவங்கள் பற்றியும் வந்திருந்த வரலாற்று ஆர்வலர்களுக்குத் தகவல்கள் பகிர்ந்து கொண்டார். அவருக்குத் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பதிப்பகத்தின் நூல்களைப் பரிசாக வழங்கி மகிழ்ந்தோம்.

மதியம் கோட்டை அருங்காட்சியகம் பார்வையிடப்பட்டது. கோட்டை அருங்காட்சியகம் தமிழ்நாட்டின் தலைநகர் சென்னையில் உள்ள மிக முக்கியமான ஒரு அருங்காட்சியகமாகும். இதன் வரலாற்றுச் சிறப்புக்கள் நீண்ட பட்டியலாக அமைகிறது.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை ஏற்பாடு செய்த மெட்ராஸ் தின விழா சிறப்பு நிகழ்ச்சியான மரபு நடை மிக நேர்த்தியாக மன மகிழ்வு தரும் வகையில் எல்லோருக்கும் பயன்பெறும் வகையில் நடைபெற்று முடிந்தது. ஏறக்குறைய 35 வருகையாளர்கள்

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பொறுப்பாளர்களுடன் இணைந்து நாளின் காலையிலும் மாலையிலும் என இரண்டு அருங்காட்சியகங்களையும் முழுமையாகப் பார்த்து பல்வேறு தகவல்களைப் பெற்றுச் சென்றனர். இந்த இரண்டு அருங்காட்சியக அறிமுக நிகழ்வுகளும் வந்திருந்தோருக்கு மிகுந்த மனமகிழ்ச்சி தரும் வகையில் அமைந்தது என்பது சிறப்பு.

இந்த நிகழ்ச்சியை நிறைந்த ஈடுபாட்டுடன் நேர்த்தியாகத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்திய நமது தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை தமிழ்நாடு பொறுப்பாளர் டாக்டர் பாமா, அவருக்கு உதவிய மரபு நடை பொறுப்பாளர் மணி மற்றும் குழுவினர் அனைவருக்கும் மிகுந்த பாராட்டுக்கள். ஏற்பாட்டுக் குழுவினர் ஒவ்வொருவருக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நல்வாழ்த்துக்கள்.

முனைவர் க. சுபாஷிணி
தலைவர், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு
அமைப்பு
ஆகஸ்ட் 20, 2023

“நீலக்கடல் முழுதும் கப்பல் விடுவோம்” – நூல் வெளியீடு

—ஆகஸ்ட் 22, 2023

நீலக்கடல் முழுதும் கப்பல் விடுவோம்
நரசம்யா

நூல் வெளியீடு
நீலக்கடல் முழுதும் கப்பல் விடுவோம்
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
பன்னாட்டு அமைப்பு
நூல் வெளியீடு

நிழைச்சி பூங்கா

வரவேற்புரை	: குமரவை குடபாயர்
அறிமுகம்	: திருவிழா திருமுருகத்தி செவ்வையர்
வாழ்த்துரை 1	: குமரவை நா.கண்ணன்
வாழ்த்துரை 2	: குமரவை ஆ.ரத்னாவதி
தலைமை உரை	: குமரவை க.சுபாஷினி
சிறப்புரை பூங்கா வெளியீடு	: குமரவை கிரா.சிவானந்தம்
	: திருவிழா திருமுருகத்தி
	: கல்வித் துறை அமைச்சர்
ஏற்புரை	: கடலோடி நரசம்யா
நன்றியுரை	: திரு.விழா திருமுருகத்தி

நாள் : 22 ஆகஸ்ட் 2023 செவ்வாய்
நேரம் : மதியம் 2:00 - 4:45 வரை
இடம் : மெட்ராஸ் இலக்கிய கழகம்
Madras literary society
45, 1st, College Rd, 10th Cross, Thousand Lights West,
Thousand Lights, Chennai, Tamil Nadu, 600006

இந்தியக் கடற்படையில் கப்பல் தொழில்நுட்பப் பொறியியலாளராகப் பணி.. வணிகக் கப்பல்களில் நீண்ட பயணங்கள்.. விசாகப்பட்டினம் துறைமுகத்தில் பணி.. ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் உலகவங்கி ஆலோசகராக கம்போடியாவில் பணி ... என்று ஒரு நீண்ட கடல் வாழ்க்கைப் பின்புலம் கொண்டவர் கடலோடி நரசம்யா! மிக நீண்ட கால உலகளாவிய பயண அனுபவங்களையும் வரலாற்று தேடுதல்களையும் தனது வாழ்க்கையின் முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டு செயல்படுபவர்.

மேலும், கடலோடி நரசய்யா அவர்கள் மதராசபட்டினம், ஆலவாய், சொல்லொனா பேறு போன்ற நூல்களின் சொந்தக்காரர். தமிழக அரசின் சிறந்த வரலாறு மற்றும் பயண நூல்களுக்கான பரிசுகளை 4 முறை பெற்ற கடலோடி நரசய்யா அவர்களின் "நீலக்கடல் மீது கப்பல் விடுவோம்" என்ற புதிய நூல் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக 22.8.2023 - அன்று செவ்வாய்க்கிழமை நண்பகல் 2 முதல் 5 மணிவரை மெட்ராஸ் இலக்கியச் சங்க வளாகத்தில் வெளியீடு கண்டது.

தனது வாழ்க்கையைப் பயணங்களுக்காகவும், வரலாற்றுத் தேடல்களுக்காகவும் வடிவமைத்துக் கொண்ட மூத்த வரலாற்று அறிஞர் கடலோடி நரசய்யாவின் நூல் வெளியீட்டில் கலந்து கொண்டு, அவரது நீண்ட அனுபவங்கள் குறித்து அவருடன் கலந்துரையாட தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை உறுப்பினர்களும், சென்னை பல்கலை மற்றும் கல்லூரி மாணவர்களும் நிகழ்ச்சிக்கு வருகை தந்திருந்தனர். தமிழ்நாடு தொல்லியல் துறையில் இணை இயக்குநர் டாக்டர் சிவானந்தன் அவர்கள் இந்த நூலை வெளியிட்டு நிகழ்ச்சிக்குச் சிறப்பு செய்தார்.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் இந்த ஆண்டின் மிக முக்கியமான நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக ஆகஸ்ட் 22, 2023 செவ்வாய்க்கிழமை அன்று நடைபெற்ற வரலாற்று ஆய்வாளர் கடலோடி நரசய்யா அவர்களது நீலக்கடல் முழுதும் கப்பல் விடுவோம் என்ற நூல் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பதிப்பகத்தின் வழியாக வெளியீடு கண்டது நிகழ்ச்சி

அமைந்தது. இந்த நிகழ்ச்சி தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகின்ற ஒரு நிகழ்ச்சியாகவும் அமைகிறது.

கடலோடி திரு நரசய்யா அவர்கள் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு தொடங்கிய காலகட்டம் முதல் இந்த அமைப்புடன் அதன் வரலாற்றுத் தேடல் மற்றும் ஆய்வுப் பணிகளில் தம்மை இணைத்துக் கொண்டவர். மிக நீண்ட காலமாக நமது செயற்குழுவில் இடம்பெற்று நமது ஆய்வுப் பணிகளுக்கு உறுதுணையாக இருந்தவர். அவரது எழுத்தில் உருவான இப்புதிய நூலை வெளியீடு செய்தது தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்புக்குப் பெருமை சேர்க்கின்ற ஒரு நிகழ்வாக அமைகிறது.

திரு நரசய்யா அவர்கள் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் இன்று நம்மோடு வாழ்கின்ற ஒரு எடுத்துக்காட்டு. அவரது வாழ்க்கை அனுபவங்களும் செயல்பாடுகளும் அவருடைய பண்பு நலன்களும் இளையோர் கடைப்பிடிக்க வேண்டியவை. இதைக் கருத்தில் கொண்டு தான் மாணவச் செல்வங்களையும் அந்த நிகழ்ச்சிக்கு வரச் சொல்லியிருந்தோம்.

வந்திருந்த மாணவர்கள் கூறிச் சென்ற செய்திகள் எனக்குத் தனிப்பட்ட வகையில் மன நிறைவளிக்கும் வகையிலிருந்தன. கல்லூரியில் நாங்கள் புத்தகங்களைப் படிக்கின்றோம். ஆனால் இன்று நிகழ்ச்சியில் நாங்கள் கற்றுக் கொண்டவை ஏராளம்

ஏராளம். இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் எங்களுக்குப்
பிடித்திருக்கின்றன... பயனுள்ள வகையில்
இருக்கின்றன என்று மாணவர்கள் ஆர்வத்துடன்
கூறினார்கள். புகைப்படங்கள் எடுத்துக்
கொண்டார்கள்.

சிறந்ததொரு நிகழ்ச்சியை நடத்தி இருக்கின்றோம்
என்ற மன நிறைவு.

இந்த நூலைப் பெற விரும்புவவர்கள் கீழ்க்காணும்
தகவல்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்:

விலை: ரூபாய் 150/-

இணையம் வழி பெற

<https://www.commonfolks.in/books/tamil-heritage-foundation>

அல்லது

<https://wisdomkart.in/books.../tamil-heritage-foundation/>

முனைவர் க. சுபாவிணி

தலைவர், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு

அமைப்பு

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பதிப்பகக் குழு

ஆகஸ்ட் 22, 2023

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் 23ஆம் பிறந்தநாள்
விழா
—ஆகஸ்ட் 27, 2023

23 ஆம் ஆண்டில் வெற்றிகரமாக நடைபோடும் தமிழ்
மரபு அறக்கட்டளை

ஆகஸ்ட் 27, 2001 அன்று தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை தொடங்கப்பட்டு 22 ஆண்டுகளை பல்வேறு சாதனைகளுடன் நிறைவு செய்து 23 ஆம் ஆண்டில் இன்று காலடி எடுத்து வைக்கின்றோம்.

கடந்த 22 ஆண்டுக்கால செயல்பாடுகளை மீண்டும் நினைவுகூர்ந்து பார்க்கும் போது அவை பெரிதும் மனமகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடியவை. இணைந்து பயணிக்கும் உங்கள் அனைவருக்கும் எனது அன்பும் வாழ்த்துக்களும்.

வாழ்த்துரை காணொளி: <https://youtu.be/525XL23GK0c>

முனைவர் க. சுபாஷிணி
தலைவர், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு
அமைப்பு

காஞ்சிபுரம் வரலாற்றுச் சுற்றுலா
—செப்டெம்பர் 9, 2023

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அலைப் பயணம்
காஞ்சிபுரம்- மரபுப் பயணம்

தேதி: 9.9.2023
(சனிக்கிழமை)
நேரம் : காலை 6 – மாலை 4

Registration link: <https://tinyurl.com/mrkxswy>

தலைப்பு: கட்டணம் ரூ 800/- (பேருந்து, குடிநீர், பான வசதிகள், இடைவேளை விளக்கறும் இதில் அடங்கும்) காலை, மதிய உணவு ஏற்பாடுகள் பங்கேற்பாளிகள் பொறுப்பு

Payment Details: Tamil Heritage Foundation
Account No: 1196050014474
IFSC: PUN0119620
Bank: Punjab National Bank
Branch: Nungambakkam, Chennai

உலக சுற்றுலா தினத்தை முன்னிட்டு
ஒட்டியம்பாக்கம் ஊராட்சி ஒன்றிய
நடுநிலைப்பள்ளி மாணவர்களுக்கான சிறப்பு
நிகழ்ச்சி
—செப்டெம்பர் 27, 2023

உலக சுற்றுலா தினம் 2023
தேதி: 27/09/2023
நேரம்: பிற்பகல் 2:00 – 4:00
இடம்: ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப்பள்ளி - ஒட்டியம்பாக்கம்

பகலம் சுற்றுலாவை கொண்டாட அனைவரையும் வரவேற்கிறோம்! மாணவர்களின் கலை நிகழ்ச்சியை தவற விடாதீர்கள்!

தலைமை
S. சமதி MSc., B.Ed., M.Phil
தலைமை ஆசிரியர், ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப்பள்ளி - ஒட்டியம்பாக்கம்

வாழ்த்துரை
திருமதி. சரண்யா வீர்பாபு
தலைவர், ஒட்டியம்பாக்கம் ஊராட்சிமன்றம்

சிறப்புரை
நவநீத கிருஷ்ணன்
Founder & CEO - Flying Hornbill

பரீட்சை அறிப்புகள்
சுற்றுலா முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், மீனாட்சி பல்கலைக்கழகம்

நன்றியுரை
A. கிருஷ்ணமூர்த்தி
அருங்காட்சியகம் & கண்காட்சி பிரிவு
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

உலக சுற்றுலா தினத்தை (செப்டம்பர் 27, 2023) முன்னிட்டு சென்னை ஒட்டியம்பாக்கம் ஊராட்சி ஒன்றிய நடுநிலைப்பள்ளியில் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் ஒருங்கிணைப்பில் மாணவர்களுக்கான சிறப்பு நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. சுற்றுலாக்களின் அவசியம் பற்றி மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் உரைகளும் மாணவர் கலந்துரையாடல் நிகழ்வும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் அருங்காட்சியகங்கள் மற்றும் கண்காட்சிப் பிரிவின் பொறுப்பாளர்கள் அ.கரிஷ் மற்றும் அ.பரீத்தி ஆகிய இருவரும் ஆர்வத்துடன் இந்நிகழ்ச்சியை ஒருங்கிணைத்திருந்தனர்.

காணொளி:

ஒட்டியம்பாக்கம் பள்ளியில் தமிழ்மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பின் உலக சுற்றுலாதின சிறப்பு நிகழ்ச்சி
<https://youtu.be/fYQBrGAewGQ>

இணையவழி திசைக்கூடல் கிழமைகள்

இணையவழி உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு நடத்தும் . . .

திசைக்கூடல் 336

திவான் பகதூர் ரெட்டமலை சீனிவாசனின் பண்பாட்டு அரசியல் குழுவின் கருத்துரைகள்

திகதி: 02.07.2023
ஒய்-பிழைக்கிழமை
சேரல்: காலை 6:00 மணி (இந்திய சேரல்)

Meeting ID: 841 5941 9415
Passcode: 1815

https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation

திவான் பகதூர் ரெட்டமலை சீனிவாசனின்
பண்பாட்டு அரசியல்
— முனைவர் ஜெ.பாலசுப்பிரமணியம்
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு –
திசைக்கூடல் – 336 [ஜூலை 2, 2023]
<https://youtu.be/d5-Fq l-o2E>

இணையவழி உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு நடத்தும் . . .

திசைக்கூடல் 337

பக்தகாமதேவன் நூற்றாண்டில் தமிழக மக்களின் இலங்கைக்கான புலம்பெயர்வு கருத்துரைகள் மற்றும் கருத்துரைகள் . . .

திகதி: 23.07.2023
குவியல்-கிழமை
சேரல்: காலை 6:00 மணி (இந்திய சேரல்)

திரு. என்.சரவணன்
எழுத்தாளர், ஆய்வாளர்
நாச்சியே.

Meeting ID: 841 5941 9415
Passcode: 1815

https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation

பக்ததொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழக மக்களின்
இலங்கைக்கான புலம்பெயர்வு
— என். சரவணன்
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு –
திசைக்கூடல் – 337 [ஜூலை 23, 2023]
<https://youtu.be/b-krakSdnPQ>

இணையவழி உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு நடத்தும் . . .

திசைக்கூடல் 338

மெட்ராஸ் இலக்கியச் சங்கம் அன்றும் இன்றும் (Madras Literary Society)

Meeting ID: 841 5941 9415
Passcode: thfi

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு நடத்தும் . . .

திசைக்கூடல் 338

திருமதி திருபுரசந்தரி செவ்வேள், மெட்ராஸ் இலக்கியச் சங்க செயலாளர், கட்டிட வடிவமைப்பாளர், சூழல் சேவகர், கதை சொல்லி

https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation

மெட்ராஸ் இலக்கியச் சங்கம் – அன்றும் இன்றும்
— திருபுரசந்தரி செவ்வேள்
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு –
திசைக்கூடல் – 338 [ஆகஸ்ட் 05, 2023]
https://youtu.be/2e_M_fhi1gE

இணையவழி உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு நடத்தும் . . .

திசைக்கூடல் 339

ஆவணியே தமிழ்ப் புத்தாண்டின் தொடக்கம்

Meeting ID: 841 5941 9415
Passcode: thfi

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு நடத்தும் . . .

திசைக்கூடல் 339

முனைவர் தேமொழி தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்புச் செயலாளர்

https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation

ஆவணியே தமிழ்ப் புத்தாண்டின் தொடக்கம்
— முனைவர் தேமொழி
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு –
திசைக்கூடல் – 339 [ஆகஸ்ட் 13, 2023]
<https://youtu.be/F7Qm6UuexFk>

இணையவழி உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
பன்னாட்டு அமைப்பு நடத்தும் . . .

திசைக்கூடல் 340

கருத்தரங்கம் அற்றல்
கலந்தழையாடல்
தன் : 16.09.2023
சனிக்கிழமை
சேழல்: பகலை 6:00 மணி
(கிழிவு சேழல்)

முனைவர் இனியன் இளவழகன்
தொல்லியல் உதவிப் பேராசிரியர்
தமிழ்நாடு திறந்தறிவைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை
<https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation>

Meeting ID: 841 5941 9415
Passcode: thfi

பொற்பனைக் கோட்டை அகழாய்வு
— முனைவர் இனியன் இளவழகன்
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு –
திசைக்கூடல் – 340 [செப்டம்பர் 16, 2023]
<https://youtu.be/xoRyfq-Lm4w>

இணையவழி உரைத்தொடர் நிகழ்ச்சி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
பன்னாட்டு அமைப்பு நடத்தும் . . .

திசைக்கூடல் 341

கருத்தரங்கம் அற்றல்
கலந்தழையாடல்
தன் : 30.09.2023
சனிக்கிழமை
சேழல்: பகலை 6:00 மணி
(கிழிவு சேழல்)

திரு. க. த. காந்திராஜன்
கலை வரலாற்று ஆய்வாளர்
சென்னை
<https://www.facebook.com/TamilHeritageFoundation>

Meeting ID: 841 5941 9415
Passcode: thfi

பாறை ஓவியங்களில் தொல் தமிழர் வாழ்வியல் - ஓர்
பார்வை
— திரு. க. த. காந்திராஜன்
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு –
திசைக்கூடல் – 341 [செப்டம்பர் 30, 2023]
<https://youtu.be/fSTxfgk8Z08l>

வாழ்த்துகளும் பாராட்டுகளும்

ஜூலை 18, 2023 அன்று நடைபெற்ற 'தமிழ்நாடு நாள்' விழாவில், 2021 ஆண்டிற்கான "முதலமைச்சர் கணினித் தமிழ் விருது" பெற்ற இனிய தோழரும் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை செயற்குழு உறுப்பினருமான எழுத்தோவியர் திரு. நாணா அவர்களுக்கு இனிய பாராட்டுகளும் நல்வாழ்த்துகளும். தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை தன்னார்வத் தொண்டுகளில் ஊக்கமுடனும் உற்சாகத்துடனும் செயலாற்றி வரும் தோழர் நாணா "இனிமேல் கணினியில் மேலும் பல புது முயற்சிகளை முன்னெடுக்க உற்சாகம் பிறக்கிறது" என்று மகிழ்ச்சி தெரிவித்துள்ளார். அவரது நீண்ட நாள் கணினிச் சேவைக்குக் கிடைத்திருக்கும் ஓர் அங்கீகாரம் இது. திரு. நாணா மேலும் பல சிறப்புகளும் தொடர்ந்து பெற்றிட வாழ்த்துகள்.

டெல்லியில் உள்ள இந்தியப் பதிப்பாளர்கள் கூட்டமைப்பின் தென்னிந்தியாவிற்கான துணைத் தலைவராக எமரால்டு பதிப்பகத்தின் தோழர் கோ. ஒளிவண்ணன் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளார்.

இந்தியாவிலுள்ள அனைத்து பதிப்பாளர்களின் கூட்டமைப்பான பெடேரேஷன் ஆஃப் இந்தியன் பப்ளிஷர்ஸ் கடந்த ஆகஸ்டு மாதம் பொன்விழா கொண்டாடியது. பதிப்புலகத்தில் தோழர் கோ.

ஒளிவண்ணன் அவர்களது புதுமையான நடவடிக்கைகளையும் செயல்பாடுகளையும் எப்போதும் மகிழ்ச்சியோடு நோக்குகின்றேன். அயராது உழைப்பவர். தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

பன்னாட்டு அமைப்பின் செயற்குழுவிலும் இணைந்து செயலாற்றப்பவர். இது மட்டுமின்றி மேலும் பல சிறப்புகளையும் மேன்மைகளையும் தோழர் கோ. ஒளிவண்ணன் அவர்கள் பெற வேண்டும் என நெஞ்சார வாழ்த்துகிறோம்.

முனைவர் க. சுபாஷிணி
தலைவர், தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு
அமைப்பு

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு - Tamil Heritage
Foundation international (THFi)
WhatsApp Channel Invite

View channel

Use WhatsApp Web

Follow the
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பன்னாட்டு அமைப்பு -
Tamil Heritage Foundation international (THFi) channel on

WhatsApp:

<https://whatsapp.com/channel/0029Va5RtmlAu3aRGV2BuN1N>

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் பதிப்பக நூல்கள்

எண்	தலைப்பு	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை ரூபாய்
1	திருவள்ளூவர் யார்	கௌதம சன்னா	டிசம்பர் 2021	200
2	நாகர் நிலச் சுவடுகள்	மலர்விழி	பிப்ரவரி 2022	100
3	அறியப்பட வேண்டிய தமிழகம்	க.சுபாஷிணி	பிப்ரவரி 2021	80
4	வரலாற்றில் பொய்கள்	தேமொழி	டிசம்பர் 2021	100
5	கொங்கு நாட்டு கல்வெட்டுக்கள்	துரை சுந்தரம்	டிசம்பர் 2021	160
6	கொங்கு நாட்டுத் தொல்லியல் சின்னங்கள்	துரை சுந்தரம்	டிசம்பர் 2021	160
7	தமிழ்நாட்டுக் கடவுளும் வழிபாட்டு மரபுகளும்	கோ.சசிகலா	டிசம்பர் 2021	180
8	விளையாடிய தமிழ்ச் சமூகம்	ஆ.பாப்பா	பிப்ரவரி 2022	300
9	கல்வெட்டில் தேவதாசி	சாந்தினிபீ	பிப்ரவரி 2022	150
10	ராஜராஜனின் கொடை	க.சுபாஷிணி	பிப்ரவரி 2022	180
11	இலக்கிய மீளாய்வு (ஆய்வுக் கட்டுரைகள்)	தேமொழி	ஜனவரி 2023	150
12	கணிதவியல் பொதுக்கட்டுரைகள்	ப.பாண்டியராஜா	ஜனவரி 2023	180
13	வரலாற்று ஆய்வுகளில் களப்பணிகள்	க.சுபாஷிணி	மே 2023	120
14	தமிழகத்தில் பௌத்தம்	தேமொழி	மே 2023	120
15	நிலவியல் நோக்கில் கங்கைகொண்ட சோழபுரம்	ஜெ.ஆர்.சிவராமகிருஷ்ணன்	மே 2023	300
16	இராஜேந்திர சோழனின் ஓடர் நாடு வெற்றி	ஜெ.ஆர்.சிவராமகிருஷ்ணன்	மே 2023	90
17	நீலக்கடல் முழுதும் கப்பல் விடுவோம்	கடலோடி நரசையா	ஆகஸ்ட் 2023	150

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளையின் பதிப்பக நூல்களை சென்னையில் கீழ்க்காணும் இடங்களில் நேரில் வாங்கலாம் . . .

- டிஸ்கவரி புக் பேலஸ்
- ஆழி பதிப்பகம்
- எமரால்ட் பதிப்பகம்

நூல்களை இணையம் வழியாக கீழ்க்காணும் தளங்களில் பெறலாம்:

<https://www.commonfolks.in/books/tamil-heritage-foundation>

<https://wisdomkart.in/books-publication/tamil-heritage-foundation/>

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை
Tamil Heritage Foundation

THF

தமிழர் வரலாற்றுக்கு ஓர் அரண்

Electronic Preservation of Tamil Heritage Materials
e-BOOK Series

an international NGO initiative to digitize
old Tamil Books and Palm Leaf Manuscripts
visit: <http://www.tamilheritage.org/>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள்,
ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொற்களை மின்பதிப்பாக்கி
தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி
மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org/>

முதுசொல் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

பாண்டிய அரசின் மரபு அறக்கட்டளை

வினையாடிய தமிழ்ச்சமூகம் - ஆ.பாப்பா

கல்வெட்டில் தேவதாசி - முனைவர் எஸ். சாந்தினிபீ

தமிழகத்தில் பௌத்தம் முனைவர். தேமொழி

நீலக்கடல் முழுதும் கப்பல் விடுவோம் நரசம்யா

பிதவியல் - பொதுக் கட்டுரைகள் முனைவர் ப. பாண்டியராஜா தமிழ் மரபு அறக்

மதஞ்செய்தி மகாதி மரபு அறக்கட்டளை

மரபு அறக்கட்டளை இயங்கும் முறைகள் மரபு அறக்கட்டளை

க.சுபாஷிணி - ராஜராஜனின் கொடை

வரலாற்றில் பொய்கள் முனைவர் தேமொழி தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை பதிப்

இலக்கிய மீளாய்வு தேமொழி தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

ஜெந்திர சோழனின் ஒட்டி நான்கு நூல்கள் முனைவர் ஜெ.ஆர். சிவராமகிருஷ்ணன் தமிழ் மரபு அ

வரலாற்று ஆய்வில் களப்பணிகள் க.சுபாஷிணி

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை முனைவர் ஜெ.ஆர். சிவராமகிருஷ்ணன் தமிழ் மரபு அ

முனைவர் ஜெ.ஆர். சிவராமகிருஷ்ணன் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

முனைவர் ஜெ.ஆர். சிவராமகிருஷ்ணன் தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை